

VOOR WIE LEEF JE?

Rudi Hakvoort

VOOR WIE LEEF JE?

www.rudihakvoort.nl

Auteur: Rudi Hakvoort
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Herziene editie 2012

Inhoud

Voorwoord	9
1. Over God en mens	11
Bestaat er een God?	11
Wie is God eigenlijk?	17
Gods tegenstander: de satan	24
Bij wie hoort de mens?	29
2. De weg terug naar God	37
Hoe God jou ziet	37
Er is een Middelaar!	45
Hoe word je een christen?	53
3. Jouw nieuwe leven voor God	65
Je bent een nieuwe mens!	65
Nog langer zondigen?	73
De Heer Jezus wil je helpen!	80
4. Wat vraagt God van jou?	93
Doen wat God zegt	93
Sta op en laat je dopen!	102
Jouw boodschap aan een wereld in nood	110
5. In gesprek met God...	123
Luistert God écht?	123
Waarvoor mag je bidden?	131
Hoe leer je Gods wil kennen?	139
6. Hoe kun je God eren?	151
Je bent een priester van God!	151
Over brood en wijn...	164
Hoe word je een aanbidder?	171

7. Het geheim van de toekomst179
Waar ben je als je sterft?	179
De Heer Jezus komt terug! En dan?	184
Over de hemel en de hel	193
Wat is j�uw eindbestemming?	198
Nawoord201
Ten slotte203

Voorwoord

Beste jongelui!

Toen ik een jaar of 17 oud was, wilde ik graag met God leven. Alleen vond ik het moeilijk om erachter te komen wat dat nu precies inhield. Ik had wel een Bijbel en daar las ik ook wel in, maar toch bleven enkele dingen voor mij onduidelijk. Gelukkig vond ik toen een paar boekjes die mij wat verder hielpen en waren er mensen die mij konden uitleggen wat het betekende om christen te zijn. En daar ben ik nog steeds dankbaar voor!

Nu wil ik jullie graag op mijn beurt helpen. In dit boek heb ik geprobeerd op te schrijven wat de belangrijkste dingen zijn die met een leven voor God te maken hebben. Wat ik in de loop van de tijd geleerd heb en de antwoorden die ik in de Bijbel op mijn vragen gevonden heb, wil ik jullie in dit boek doorgeven. Ik hoop dat het je helpt om wat meer van het christelijke geloof te begrijpen en bovenal ook zelf je weg met de Heer Jezus te leren gaan.

In dit boek citeer ik veel uit de Bijbel. Ik denk dat dat heel belangrijk is. Want ik kan wel van alles schrijven, maar

uiteindelijk gaat het om wat God tegen jou en mij zegt. Daarom is er niets beters dan zelf de Bijbel te lezen. Ik hoop dat dit boek je zal stimuleren ook zelf de Bijbel te pakken. En natuurlijk hoop ik ook dat dit boek op een paar van jouw vragen antwoord zal kunnen geven, zodat je daardoor sterker zult staan in je geloof en nóg meer voor God zult kunnen leven!

Hartelijke groeten,

Rudi Hakvoort.

1. Over God en mens

We beginnen dit boek met na te denken over wie God eigenlijk is. God is de Schepper van deze aarde. Je zult zien dat Hij 'heilig' is, maar dat Hij ook van zijn schepsels houdt. Toch is God niet de enige met wie wij te maken hebben. Er bestaat namelijk ook nog een tegenstander van God. Dat is de duivel. Die is vroeger tegen God in opstand gekomen, zodat hij nu zijn vijand is. En de inzet van zijn strijd is de mens. Het gevolg is oorlog op aarde, evenals pijn en ellende. En de mens zelf? Die staat helaas niet aan Gods kant, maar is geheel in de macht van de satan.

Bestaat er een God?

Blinde mensen

Laten we dit boek met een belangrijke vraag beginnen: Bestaat er een God?

Veel mensen geloven dat vandaag niet meer.

De wetenschappers wijzen op hun boeken vol formules, waarin zij de uitkomsten van al hun onderzoekingen hebben opgeschreven, en zeggen dan: 'God bestaat niet en de wetenschap heeft ook geen God nodig'.

De filosoof heeft zijn leven lang over de belangrijke vragen van het leven nagedacht, de vragen over het leven en de dood, en zegt dan: 'God bestaat niet. De mens, die is god'.

De astronaut, die van zijn reis door de ruimte terugkeert, concludeert: 'God bestaat niet, want ik ben Hem niet tegengekomen'.

Zelfs sommige dominees prediken het: 'God bestond vroeger misschien nog wel, maar vandaag niet meer. Hij is dood'.

En de mensen zeggen het hen vandaag na: 'God bestaat niet. En als Hij wel bestaat, dan interesseert het Hem toch niet wat er op deze aarde gebeurt'.

Maar is daarmee alles gezegd? Bestaat er simpelweg geen God, omdat de meeste mensen niet meer in Hem geloven? Voor hetzelfde geld zou een blinde kunnen beweren dat de zon niet bestaat. Hij kan de zon niet met zijn ogen zien en alles is voor hem donker. Maar de zon bestaat wel degelijk. Dat een blinde niets van het zonlicht ziet, ligt niet aan de zon, maar aan hem.

Zo zou het ook met God kunnen zijn. Als er nu eens wel een God bestaat, maar de mensen Hem niet kunnen zien, omdat zij ook 'blind' zijn...? In dat geval zou iedereen nog zo hard kunnen roepen 'God bestaat niet', maar dan bestaat God wel degelijk!

Eigenlijk kun je dus niet uit jezelf bepalen of God bestaat. Als er een God bestaat, is de enige manier om iets over Hem te weten te komen, te wachten totdat Hij ons vertelt dat Hij bestaat. Dan moet deze God ons dus een boodschap sturen om te zeggen wie Hij is.

En inderdaad: God heeft dat gedaan. Hij heeft zelfs twee berichten gestuurd. Op twee manieren kunnen wij te weten komen *dat* er een God is en zelfs *wie* Hij is. Allereerst door te kijken naar de schepping en ten tweede door de 'brief' te lezen die God ons geschreven heeft en waarin Hij over zichzelf vertelt. Die brief is de Bijbel. Door die te lezen, kunnen wij God leren kennen.

De schepping

Laten we eerst eens naar de schepping kijken. Waar komt de aarde vandaan? Waar komen de zon, de maan en de sterren vandaan? Waar komen de planten, de dieren en de mens vandaan?

'De oerknal', zegt de natuurkundige.

'Evolutie', zegt de bioloog.

'Toeval', zegt de wiskundige.

Maar hebben deze antwoorden van de wetenschap de mens al iets verder geholpen? Na honderden jaren theorieën verzinnen en testen, is nog geen enkel mens op aarde in staat om op één van de volgende vier vragen een definitief antwoord te geven:

- *Waar komt de materie, de stof waaruit alle dingen bestaan, vandaan?*
- *Waar komen de wetmatigheden in de natuur, de 'natuurwetten', vandaan?*
- *Waar komt het leven vandaan?*

✎ *Waar komt de geest van de mens vandaan? Waarom kan een mens denken?*

Niemand heeft tot nu toe op ook maar één van deze vragen een bevredigend antwoord kunnen geven. De materie, de natuurwetten, het leven en de geest van de mens ontstaan niet vanzelf. Er lijkt daarom maar één echt antwoord te zijn: Er is een God, die dit alles gemaakt heeft. En dat is precies het antwoord dat de Bijbel geeft. Die zegt namelijk: “Door het geloof begrijpen wij dat de werelden door Gods woord bereid zijn” (Hebreeën 11:3).

In de schepping ziet de mens die niet ‘blind’ is, de handtekening van een Schepper: God. Aan het begin van ons heelal stond God! En door de schepping te bestuderen, kun je dus tot de ontdekking komen dat God wel degelijk bestaat. “Van de schepping van de wereld af worden wat van Hem [dat is: God] niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, *uit zijn werken met inzicht doorzien*” (Romeinen 1:20).

David heeft gezegd:

*De hemelen vertellen Gods eer,
en het uitspansel verkondigt het werk van zijn handen;
de dag doet sprake toestromen aan de dag
en de nacht predikt kennis aan de nacht.*

(Psalm 19:2-3)

De pracht en de schittering van de dag spreken als het ware over God. En de rust en stilte van de nacht – denk aan een mooie zomernacht, als de hemel met flonkerende sterren is bezaaid – vertellen ons eveneens over God, de Schepper.

Maar, vervolgt de psalmist:

*Het is geen sprake en het zijn geen woorden,
hun stem wordt niet vernomen:
toch gaat hun prediking uit over de ganse aarde
en hun taal tot aan het einde van de wereld.*

(vers 4-5)

De taal van de schepping is een stille taal. De 'blinde' mens hoort de boodschap niet. Alleen de mens die wil luisteren, ziet in de schepping de hand van een goddelijke Schepper.

Herken je die boodschap? Ben jij al eens van de schoonheid van de schepping onder de indruk gekomen? En denk je nu echt nog dat alles 'toevallig' ontstaan is? Dat geloof je toch niet! Nee, als je goed naar de schepping kijkt, zul je hierin een bewijs van het bestaan van God vinden!

De Bijbel

De tweede 'brief' van God waarin Hij ons wil laten zien dat Hij bestaat, is de Bijbel.

De Bijbel is geen gewoon boek, maar is door God zelf geschreven. Daarbij gebruikte Hij wel mensen om de woorden op papier te zetten, maar God is de auteur. En om te bewijzen dat dit inderdaad zo is, heeft Hij zijn 'handtekening' in de Bijbel gezet.

Er is geen enkel ander boek op deze aarde waarvan het schrijven zo lang duurde, meer dan 1500 jaar, maar dat toch zo'n wonderlijke eenheid vormt. Er is geen enkel ander boek op deze aarde dat door zo veel verschillende schrijvers op schrift gesteld is. Zowel boeren als koningen, zowel herders als profeten, zowel artsen als soldaten, zowel vissers als

geleerden hebben er stukken van geschreven. Toch heeft het maar één onderwerp: te vertellen wie God is en hoe Hij zich met de mensen op deze aarde bezig houdt. Er is geen ander boek dat al zo oud is, bijna 2000 jaar, maar dat vandaag nog zo actueel is. En er bestaat geen ander boek dat mensenlevens meer heeft beïnvloed dan de Bijbel.

In de Bijbel kun je God ontmoeten. God spreekt daardoorheen en vertelt wie Hij is. Hij leert ons zijn macht en liefde kennen en wijst ons de weg die wij moeten gaan.

Geloof je dat niet? Er is een eenvoudige manier om erachter te komen of dit zo is: Lees de Bijbel zelf! En doe wat de Bijbel je zegt om te doen. Je zult het dan vanzelf zien. “Als iemand zijn wil doen *wil*, zal hij van deze leer erkennen of zij uit God is, of dat ik vanuit mijzelf spreek” (Johannes 7:17).

Er is genoeg reden om in God te geloven. De Bijbel is er zelfs heel hard in. Die zegt namelijk dat alleen dwazen het bestaan van God ontkennen: “De *dwaas* zegt in zijn hart: Er is geen God” (Psalm 14:1) en gaat daarom gewoon zijn eigen weg.

Maar God bestaat wel degelijk. En Hij kijkt vanuit de hemel naar deze aarde en speurt de aarde af naar mensen die niet dwaas, maar verstandig zijn, naar mensen die met Hem rekening willen houden. “De *HERE* ziet neder uit de hemel op de mensenkinderen, om te zien, of er één verstandig is, één, die God zoekt” (vers 2).

In dit boek gaan we naar deze God op zoek. We doen de Bijbel open om Hem te vinden. We gaan nu eens niet naar de tv kijken om erachter te komen wat er aan de hand is en wat we moeten doen. We gaan de Bijbel openslaan om te ontdekken hoe *Gód* naar de aarde en naar jouw en mijn leven kijkt. We gaan zijn gedachten proberen te ontdekken

over leven en dood. En we gaan luisteren naar wat Hij ons te zeggen heeft over hoe Hij wil dat wij, mensen, leven. Laten we er daarom mee beginnen om erachter te komen wie God nu eigenlijk is.

Wie is God eigenlijk?

Een eeuwige God

Wie is God eigenlijk? Hoe zou je Hem kunnen beschrijven?

De eerste zin in de Bijbel luidt: “In den beginne schiep God de hemel en de aarde”. Voordat er ook maar iets van deze wereld bestond, was God er al. God is *eeuwig*. Hij heeft geen begin en geen einde. De aarde is gemaakt, maar God niet.

Hoe we ons die eeuwigheid van God moeten voorstellen, weet ik niet. Ik denk dat je God moet zijn om dat te kunnen begrijpen. Wij, mensen, kunnen niet buiten ons heelal kijken en evenmin in het verleden of in de toekomst. Maar God kan dat wel. Hij is eeuwig en is daarom niet zoals wij onderworpen aan de wetten van tijd en plaats.

God heeft daarom geen leeftijd. Er was nooit een moment dat Hij ‘geboren’ werd, maar Hij heeft altijd al bestaan. En er zal ook nooit een tijdstip komen dat Hij ‘sterft’. Hij zal er altijd blijven. De Bijbel zegt dat God ongeschapen is. Hij is niet door een ‘andere God’ gemaakt, Hij was er altijd al en zal er ook altijd zijn.

Er is maar één God en dat is de God waarover de Bijbel spreekt. En die God is eeuwig.

*Eer de bergen geboren waren,
en Gij aarde en wereld hadt voortgebracht,
ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.
Want duizend jaren zijn in uw ogen
als de dag van gisteren, wanneer hij voorbijgegaan is.*

(Psalm 90:2,4)

God heeft altijd al bestaan en zal ook altijd blijven bestaan. Hij blijft altijd God. God is *onveranderlijk*. Hij is “de Vader der lichten, bij Wie geen verandering is of schaduw van omkering” (Jakobus 1:17). Mensen groeien op en veranderen daardoor. Maar God blijft altijd dezelfde.

Een andere ‘eigenschap’ van God is dat Hij *alomtegenwoordig* is. God is overal tegelijk aanwezig.

Aan de ene kant staat er in de Bijbel dat God in de hemel woont. Hij zegt namelijk zelf: “De hemel is mijn troon” (Jesaja 66:1). Maar tegelijkertijd is God ook veel te groot om slechts in een klein stukje van het heelal te wonen. Salomo heeft tegen God gezegd: “Zou God dan waarlijk op aarde wonen? Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten!” (1 Koningen 8:27). God woont overal. Hij is alomtegenwoordig. ‘Hij vervult de hemel en de aarde’ (Jeremia 23:24).

Toch zien wij Hem niet. God is namelijk ook *onzichtbaar*. Van God staat er dat Hij “een ontoegankelijk licht bewoont, die geen mens gezien heeft of zien kan” (1 Timotheüs 6:16).

Wij, mensen, kunnen maar op één plaats tegelijk aanwezig zijn. Maar God kan overal tegelijk zijn. Hij is alomtegenwoordig, maar toch ook onzichtbaar.

Gods alwetendheid en almacht

Een gevolg hiervan is dat God alle dingen ziet die op de aarde en daarbuiten gebeuren. God is *alwetend*. Daarom kan niets voor Hem verborgen blijven. “Geen schepsel is voor Hem onzichtbaar” (Hebreeën 4:13).

Ook jouw en mijn leven zijn Hem tot in de kleinste details bekend. Niets ontgaat zijn Goddelijk oog. Geen enkel mens zal Gods blik kunnen ontvluchten: “Want zijn ogen gaan over de wegen van de mensen, en Hij ziet al zijn schreden; geen donkerheid is er, noch diepe duisternis, waarin de bedrijvers van ongerechtigheid zich kunnen verbergen” (Job 34:21–22). Je zou er haast bang van worden, van zo’n God die heel je leven doorgrondt!

Toch kan het ook iets heel geruststellends zijn. Als je namelijk mét God leeft, dan mag je weten dat God altijd bij je is. Eén van de schrijvers van de Psalmen heeft dit heel mooi uitgedrukt:

*HERE, Gij doorgrondt en kent mij;
Gij kent mijn zitten en mijn opstaan,
Gij verstaat van verre mijn gedachten;
Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen,
met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd.
Want er is geen woord op mijn tong,
of, zie, HERE, Gij kent het volkomen;
Gij omgeeft mij van achteren en van voren
en Gij legt uw hand op mij.
Waarheen zou ik gaan voor uw Geest,
waarheen vlieden voor uw aangezicht?
Steeg ik ten hemel – Gij zijt daar,
of maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde –
Gij zijt er;*

*nam ik vleugelen van de dageraad,
ging ik wonen aan het uiterste van de zee,
ook daar zou uw hand mij geleiden,
uw rechterhand mij vastgrijpen.*

(Psalm 139:1-5,7-10)

De laatste eigenschap van God die ik je wil noemen, is zijn *almacht*. Dat zul je wel erg logisch vinden, want bijna per definitie is God Iemand die almachtig is.

Gods almacht houdt in dat Hij alles *kan* doen wat Hij *wil* doen. Niemand kan zijn plannen dwarsbomen, want Hij is veel machtiger dan alle anderen. God doet “naar zijn wil met het heer van de hemel en de bewoners van de aarde: en niemand is er, die zijn hand kan weerhouden of tot Hem kan zeggen: wat doet Gij?” (Daniël 4:35).

God regeert over deze aarde. Niet aardse koningen en generaals maken uit wat er gaat gebeuren, maar God doet dat. Hij bezit daar alle macht voor. “Hem behoort de wijsheid en de kracht! Hij toch verandert tijden en stonden, Hij zet koningen af en stelt koningen aan” (Daniël 2:20-21).

God is licht

Hierboven heb ik je een aantal belangrijke eigenschappen van God genoemd. Hierin onderscheidt God zich van de mensen, van jou en mij. God is eeuwig en onveranderlijk, alomtegenwoordig en onzichtbaar, alwetend en almachtig. Dit vormt als het ware de ‘buitenkant’ van God. Als wij God moeten omschrijven, gebruiken we dit soort termen. Maar hoe ziet God er van ‘binnen’ uit? Wat zijn zijn gevoelens, zijn gedachten en zijn ‘beweegredenen’ om iets te doen?

De Bijbel geeft twee belangrijke innerlijke kenmerken van God. We noemen deze Gods *wezenseigenschappen*. De eerste is dat God 'licht' is en de tweede dat God 'liefde' is.

De eerste wezenseigenschap van God is dat Hij *licht* is. De Bijbel zegt het zo: 'God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis' (1 Johannes 1:5). Dit betekent dat God heilig is, volkomen 'rein'.

In de Bijbel is 'duisternis' vaak een beeld van zonde, van verkeerde dingen. God is echter licht. Hij heeft niets met duisternis van doen. Hij is volkomen afgezonderd van alle kwaad. God is 'te rein van ogen om het kwaad te zien, en Hij kan het onrecht niet aanschouwen' (Habakuk 1:13). Hij haat alles wat duister is.

Je zou de hemel, de troonzaal van God, met die van een koning kunnen vergelijken. Alles straalt, alles is schitterend en licht. Maar o wee als er iemand met vieze voeten door zo'n schone zaal stapt, met modderige kleren aan en een ongewassen gezicht. Je kunt je voorstellen dat de koning zo'n figuur snel zal laten verwijderen. Hij past niet in die mooie omgeving.

Nu, met God is dit nog veel meer het geval. Niet modderige kleren, maar alleen al het feit dat wij mensen zijn, maakt ons ongeschikt om bij God te zijn. Gods heiligheid zou ons direct doen ineenschrompelen! God is licht en er kan bij Hem in de hemel niets van duisternis zijn.

Er zijn twee belangrijke gevolgen van Gods 'licht'-zijn. Het ene is dat God *waarachtig* is, het andere dat God *rechtvaardig* is.

Omdat God licht is, betekent dat dat Hij niet kan liegen, maar altijd de waarheid spreekt. Als God 'ja' zegt, is het ook 'ja', en als Hij 'nee' zegt, is het 'nee'. "God is geen man, dat Hij liegen zou" (Numeri 23:19). "Het woord van de HERE is waarachtig, al zijn werk geschiedt in trouw" (Psalm 33:4).

God kun je vertrouwen! Hij liegt niet. Als Hij je ergens voor waarschuwt, kun je maar beter goed luisteren: Hij heeft immers altijd gelijk! En als God je zegent, mag je daar blij om zijn. Als Hij je belooft te helpen, zal Hij dat ook daadwerkelijk doen. Wat God zegt, doet Hij. Hij is immers 'waarachtig', Hij is trouw!

God is ook *rechtvaardig*. Dat houdt in dat Hij altijd op de juiste manier handelt. Wat verkeerd is, beschouwt Hij ook als verkeerd en oordeelt Hij zoals dat hoort. Maar wat goed is, belooft Hij.

*God is verre van goddeloosheid, de Almachtige van
onrecht.*

*Veeleer vergeldt Hij de mens zijn daden
en doet ieder ondervinden naar zijn wandel;
ja waarlijk, God handelt niet onrechtvaardig,
de Almachtige buigt het recht niet.*

(Job 34:10–12)

Alles wat de mensen doen, weegt God op zijn weegschaal van het recht. Alles wat niet met zijn 'licht' in overeenstemming is, zal Hij oordelen. Over die dingen komt Gods *toorn* (zie Romeinen 1:18). Maar alles wat goed en recht is, zal Hij ook belonen. God is eerlijk. Hij is rechtvaardig.

God is liefde

De tweede wezenseigenschap van God lijkt bijna tegengesteld aan de eerste: God is ook *liefde* (zie 1 Johannes 4:8 en 16).

God houdt van wat Hij gemaakt heeft. Daarom houdt Hij ook van de mens, van jou en van mij. God heeft jou lief! Vandaag hoor je heel veel mensen over God spreken alsof Hij één of andere vreselijke boeman is, alsof Hij alleen maar boos kan zijn. Niets is minder waar. De Bijbel zegt uitdrukkelijk dat God liefde is. Dat houdt in dat Hij *genadig* is. Hij wil de mensen gelukkig maken, hoe weinig zij dat ook verdienen!

God is ook *barmhartig*. Hij heeft medelijden met ons als wij het moeilijk hebben, en wil ons dan helpen.

*Barmhartig en genadig is de HERE,
lankmoedig en rijk aan goedertierenheid;
zo hoog de hemel is boven de aarde,
zo machtig is zijn goedertierenheid over wie Hem vrezen.*

(Psalm 103:8,11)

Op de liefde van God zullen we later nog wel terugkomen. Juist omdat God liefde is, is er namelijk een mogelijkheid om met Hem te kunnen leven: "Want zo *lief* heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft!" (Johannes 3:16).

De drieëne God

We komen nu op een laatste punt dat erg belangrijk is, namelijk dat God uit drie Personen bestaat. God is een *drieëneheid*.

In de Bijbel staat aan de ene kant heel duidelijk dat er maar één God is. “Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één!” (Deuteronomium 6:4). Maar tegelijk lezen we over drie Goddelijke Personen: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest (zie bijvoorbeeld Matteüs 28:19). Alle drie zijn ze God. Toch vormen ze samen de ene God.

Ik kan je niet uitleggen hoe dit mogelijk is. Voor ons verstand lijkt het immers niet te kloppen. Maar per slot van rekening zijn wij God niet. Daarom kan ik niet beter doen dan nazeggen wat de Bijbel over God zegt. En deze zegt dat de ene God uit drie Goddelijke Personen bestaat: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Als je nu nog meer over God wilt weten, pak dan je Bijbel en lees bijvoorbeeld Psalm 145 eens. Onderstreep dan alle eigenschappen van God die in die psalm worden genoemd. Een Persoon die al deze kenmerken bezit, kun je gerust ‘God’ noemen!

Gods tegenstander: de satan

De duivel

We hebben zojuist in de Bijbel een hele lijst eigenschappen van God opgezocht om te weten te komen wie Hij eigenlijk is. Nu wordt het tijd om ook eens naar een andere ontzettend machtige persoon te kijken: de satan.

De satan – hij wordt ook wel de ‘duivel’ genoemd – is Gods grote tegenstander. Maar hij is lang niet zo machtig als God zelf. God is God en we hebben hierboven gezien dat Hij

daarom almachtig is. De satan is een schepsel. Hij is door God gemaakt en is dus aan God onderworpen. Hij is vergeleken met jou of mij wel erg machtig, maar in Gods ogen stelt zijn macht niets voor en moet hij God gewoon gehoorzamen.

Nu ligt hierin meteen een moeilijke vraag: Waarom heeft God de duivel eigenlijk gemaakt? De wereld zou er toch veel mooier hebben uitgezien als hij er niet was geweest?

Ik denk dat niemand behalve God het antwoord op deze vraag kan geven. God heeft blijkbaar plannen met deze aarde waarin ook de duivel een rol moet spelen. We kunnen immers alleen zien hoe goed God is als er ook iemand is die alleen maar kwade dingen op het oog heeft. En dat is de duivel.

Als je de Bijbel leest, vind je zijn werk op veel plaatsen terug. Overall waar ruzie, moord, ziekte en oorlog is, is de satan bezig. Maar daar dwars doorheen werkt God. Als de satan ruzie wil maken, komt God om vrede te geven. Als de satan ziek wil maken, is God er om te genezen. En bovenal: als de duivel mensen in de hel wil krijgen, zorgt God ervoor dat er een weg naar de hemel is.

We weten niet waarom de duivel bestaat. Maar we weten wel dat God veel machtiger is dan de duivel en uiteindelijk met hem zal afrekenen.

Het verleden van de duivel

Waar komt de duivel eigenlijk vandaan? Is hij altijd al zo boos en gemeen geweest als dat hij nu is?

De Bijbel zegt weliswaar niet zo veel over de geschiedenis van de satan, maar toch genoeg om te weten dat hij niet zo geschapen is. De duivel was oorspronkelijk een engel, net als vele andere engelen in de hemel. In de begintijd diende hij God.

De satan was zelfs een heel hoge engel, een 'cherub'. Dat kun je in Ezechiël 28:12,14 lezen. Daar laat God ons iets van de positie van de duivel zien toen hij nog aan de goede kant stond:

*Volmaakt zijt gij van gestalte,
vol van wijsheid, volkomen schoon.
Gij waart een beschuttende cherub
met uitgespreide vleugels;
Ik had u een plaats gegeven:
gij waart op de heilige berg der goden,
wandeland te midden van vlammen stenen.*

Maar blijkbaar kwam er een moment dat hij tegen God in opstand kwam. Want in de volgende verzen staat:

*Onberispelijk waart gij in uw wandel,
vanaf de dag dat gij geschapen werd,
totdat er onrecht in u werd gevonden:
door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt
met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde.*

(vers 15-16)

De satan wilde niet langer aan God onderworpen zijn. Hij was jaloers op Hem. Daarom heeft God hem moeten oordelen. Dat lees je in Jesaja 14:12-15, waar je een klaaglied op de satan aantreft:

*Hoe zijt gij uit de hemel gevallen,
gij morgenster, zoon des dageraads!
Hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken!
En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen,
boven de sterren Gods mijn troon oprichten.
Ik wil opstijgen boven de hoogten van de wolken,
mij aan de Allerhoogste gelijkstellen.
Integendeel, in het dodenrijk wordt gij neergeworpen,
in het diepste der groeve.*

De satan was vroeger misschien wel het hoogste schepsel dat God ooit gemaakt had. Maar doordat hij tegen God in opstand kwam, werd hij Gods vijand. Nu probeert hij God op alle mogelijke manieren tegen te werken.

Eén van die manieren is om ook andere schepselen van God te laten afvallen. De duivel gaat daarom over de aarde rond om onrust te zaaien en mensen tegen elkaar en tegen God op te zetten. Hij grijpt alle mogelijkheden aan om ons tot wanhoop te brengen. En omdat hij altijd al jaloers geweest is op God, probeert hij God nu ook bij de mensen zwart te maken. Tegen iedereen die maar naar hem wil luisteren, zegt hij: 'Je kunt je maar beter niets van God aantrekken: Hij heeft het helemaal niet zo goed met ons voor!' (zie bijvoorbeeld Genesis 3:1-5).

Natuurlijk heeft de satan hierin ongelijk. We hebben hierboven immers gezien dat God liefde is. Maar toch luisteren ontzettend veel mensen naar zijn leugens. De Bijbel waarschuwt voor hem: "Weest nuchter, waakt; uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek wie hij zou kunnen verslinden. Weerstaat hem!" (1 Petrus 5:8-9).

De toekomst van de duivel

We hebben iets van het verleden van de satan gezien en van wie hij nu is. Gelukkig vertelt de Bijbel ons ook over zijn toekomst.

God zal niet toelaten dat hij altijd maar doorgaat met het uitvoeren van zijn duivelse plannen. God is immers rechtvaardig. Dat betekent, zo hebben we hierboven al gezien, dat God straft wie straf toekomt. En de eerste, die daarvoor in aanmerking komt, is de duivel. God zelf zal hem oordelen. In het laatste boek van de Bijbel, het boek Openbaring, staat dat de duivel straks in de hel terecht zal komen: “De duivel die hen misleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel”, waar hij tot in alle eeuwigheid dag en nacht gepijnigd zal worden (Openbaring 20:10). Dat is zijn eindbestemming.

Het merkwaardige is dat de satan zelf ook weet dat God hem straks zal straffen. Toch gaat hij niet naar God terug om Hem om vergeving te vragen. Hij doet precies het omgekeerde: Hij probeert nog zo veel mogelijk mensen met zich mee in het verderf te storten!

De Bijbel roept het de aarde toe: “Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u neergekomen met grote grimmigheid, *daar hij weet dat hij weinig tijd heeft*” (Openbaring 12:12). De satan weet dat het moment van zijn oordeel elke dag dichterbij komt. En het lijkt wel of hij daarom steeds harder gaat werken om mensen van God af te trekken!

Toch zal de duivel zijn straf niet kunnen ontlopen. God zal hem in de hel werpen. Daar is zijn plaats, evenals dat de plaats is voor elke andere opstandige persoon. De Bijbel zegt heel uitdrukkelijk dat de hel niet voor de mensen maar

voor de duivel gemaakt is (zie Matteüs 25:41). Toch zullen er mensen in terechtkomen. Iedereen, die de leugens van de duivel geloofd heeft, zal uiteindelijk ook in de hel belanden.

Aan God ligt dat niet. Hij wil alle mensen gelukkig maken. Maar als er mensen zijn die voor de satan kiezen in plaats van voor God, dan zullen zij op de plaats belanden waar de satan straks terecht komt. Dat is dan hun eigen schuld. God is immers rechtvaardig. Hij moet iedereen die tegen Hem in opstand komt, oordelen. Dat betekent dat allen die aan de kant van de satan staan, straks in de hel zullen komen.

Daarmee komen we weer bij een nieuw onderwerp: de mens. Waar staat de mens? Zijn er nu echt zo veel mensen die voor de satan kiezen? Wel, daarover gaat het laatste gedeelte van dit eerste hoofdstuk.

Bij wie hoort de mens?

De schepping van de aarde

Om op deze belangrijke vraag een antwoord te geven, kunnen we het beste naar de geschiedenis van de mens kijken. Die begint op het moment dat God hem geschapen heeft. De mens stamt niet van de apen af. De Bijbel leert geen evolutie, maar laat zien dat de mens direct door God gemaakt is. Dat kun je in Genesis 1 en 2, de eerste twee hoofdstukken van de Bijbel, lezen.

We hebben het eerste vers van de Bijbel al eerder genoemd: "In den beginne schiep God de hemel en de aarde". De aarde

is door God gemaakt. Wanneer dit precies gebeurd is, weten we niet. God heeft de aarde in ieder geval geschapen.

Toch was het niet de aarde zoals die nu is. Alles was nog woest, er waren geen planten en dieren en bovenal was het nog donker (zie Genesis 1:2). Misschien is het wel voor een tijdje zo gebleven. Daar zegt de Bijbel niet zoveel over. Maar God was er niet tevreden mee. Gedurende zes achtereenvolgende dagen heeft Hij de aarde van een troosteloze wildernis in een vruchtbaar paradijs veranderd. Dat staat in Genesis 1.

Op de eerste dag maakte God het licht. Daarmee was aan de eeuwige nacht op aarde een einde gekomen en nacht en dag wisselden elkaar voortaan af. Op de tweede dag maakte God een scheiding tussen het water in de hemel (de wolken) en het water op de aarde. Op de derde dag ging God verder met de aarde zelf. Hij maakte gebieden waar het droog was (het land), evenals gebieden waar water was (de zeeën). Op deze zelfde dag maakte God ook de planten: gras, struiken, en ook vruchtbomen. Daarmee kwam er voor het eerst leven op deze aarde, namelijk het leven van planten.

Op de vierde dag ging God met de hemel verder. Hij maakte de zon om overdag licht te geven, de maan om 's nachts te schijnen en ook de miljoenen sterren. Op de vijfde dag maakte God de zee en de lucht 'af'. Hij schiep de zeedieren (de vissen en alle andersoortige zwemmende dieren) en de vogels. Hiermee ontstond een nieuw soort leven, namelijk het leven van dieren. Dieren kunnen meer dan planten. Zij kunnen behalve groeien en zich voortplanten (dat kunnen planten ook) zich ook nog bewegen. En in een bepaalde mate kennen sommige dieren zelfs gevoelens (bijvoorbeeld pijn).

Op de zesde dag maakte God de overige dieren, de dieren die op het land leven. Daarmee was de schepping bijna af.

Er staat zo mooi dat God naar de aarde keek en Hij zag “dat het goed was” (Genesis 1:25). God was tevreden over zijn werk. Maar het hoogtepunt van Gods schepping moest nog komen. Dat was de mens.

De schepping van de mens

God schiep de mens als laatste van alles, eveneens op de zesde scheppingsdag. God zei toen:

Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen van de zee, over het gevogelte van de hemel, over het vee, over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

(vers 26–27)

De kroon op de schepping was de mens. God maakte de eerste twee mensen, Adam en Eva. Daarmee schiep Hij de hoogste vorm van leven die er nu op aarde bestaat.

Een mens is veel meer dan alleen maar een dier. Een mens kan wat een dier niet kan, namelijk *denken*. Daarom mocht de mens over de aarde gaan regeren. God gaf hem het recht om over de dieren te heersen en de aardbodem te gebruiken zoals het hem goed dacht. Dat wordt immers bedoeld met de woorden dat de mens ‘naar Gods beeld’ gemaakt is: Hij mocht over de aarde regeren.

Wat moet dat een heerlijke tijd zijn geweest! Vandaar dat de psalmist het tot God uitriep:

*Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt,
en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?
Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt,
en hem met heerlijkheid en luister gekroond.
Gij doet hem heersen over de werken van uw handen,
alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd!*

(Psalm 8:5-7)

“En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was *zeer goed*” (Genesis 1:31).

De hof van Eden

God had voor de mens ook een plaats gemaakt waar hij kon wonen: het paradijs, de hof van Eden. Dat was het mooiste plekje op aarde. Want daar, in die hof, ontsprongen vier rivieren. En temidden van de vele vruchtbomen in de hof, had God ook de ‘boom van het leven’ gezet. Van deze boom mochten Adam en Eva elke dag eten. En zolang zij daarvan aten, zouden zij blijven leven en konden zij zo tot in eeuwigheid van de zegeningen van God genieten.

Maar God had nog een andere bijzondere boom in de hof geplant. Dat was de ‘boom van de kennis van goed en kwaad’. Dat was de enige boom waarvan het eerste mensenpaar *niet* mocht eten. God had zelfs gezegd: ‘Op de dag dat jullie daarvan eten, zullen jullie moeten sterven’ (zie Genesis 2:8-17).

Waarom had God die boom daar eigenlijk neergezet? Nu, God wilde blijkbaar kijken of zijn schepsels, Adam en Eva, Hem echt in alles gehoorzaam waren. Zij mochten op aarde doen wat zij wilden. Zij waren immers de regeerders van de

aarde. Maar één ding was hun verboden: van die ene boom te eten. Dat was het middel waardoor God de mens wilde testen.

Maar op zich hadden Adam en Eva alles. Ze hadden aan niets gebrek en waren volmaakt gelukkig.

De zondeval

Dan breekt één van de meest trieste momenten uit de menselijke geschiedenis aan: De mens wordt ongehoorzaam aan God.

Dit kun je in Genesis 3 lezen. De satan verschijnt op het toneel. Blijkbaar was hij in die tijd al gevallen, want hij treedt hier als Gods tegenstander op. En de duivel weet Adam en Eva met zijn listen te verleiden om toch van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad te eten.

De satan had het hun ingefluisterd: 'God heeft wel gezegd dat je daar niet van mocht eten, omdat je dan zou sterven, maar dat is helemaal niet waar: Je zult niet doodgaan. Je zult juist aan God gelijk worden!' (zie vers 1-5). Maar God had wel degelijk gezegd dat ze zouden sterven als zij van de verboden vrucht aten.

De duivel bood de mens de vrijheid aan door Adam en Eva voor te stellen God niet langer te gehoorzamen. Nu waren Adam en Eva weliswaar vrij om alles te doen wat ze wilden, maar daarbij waren ze nog steeds aan God onderworpen. De satan zei hun echter: 'Waarom zou je God dienen als je vrij kunt zijn?'

Het trieste van dit voorstel was dat de mens helemaal niet vrij zou worden door ongehoorzaam te zijn aan God. De keus voor Adam en Eva was niet: God dienen of zelf de baas zijn, maar: God dienen of de satan dienen! Maar dat zagen zij niet! God had hun duidelijk gezegd: 'Adam, je moet Mij dienen, want Ik heb je gemaakt'. Maar dan komt de satan met zijn raad en zegt: 'Luister niet naar God, Adam! Ik bied je de vrijheid aan'.

De afloop kun je in Genesis 3 lezen. Adam en Eva overtraden het gebod van God. Zij aten van de vrucht van de enige boom waarvan zij niet mochten eten. En daarmee koos de mens voor de satan als heer. Zij wierpen Gods gezag van zich af en gingen de weg die de duivel hun had voorgehouden.

Had de satan gelijk dat zij niet zouden sterven? Beslist niet! God had gelijk. Doordat de mens door zijn eigen beslissing tegen God in opstand gekomen was, werd hij sterfelijk. Adam en Eva werden verdreven uit de hof van Eden en zouden later sterven. Door hun keus was de dood in de wereld gekomen. Door hun beslissing zouden de levens van hun nakomelingen beheerst worden door lijden, moeite, pijn, en uiteindelijk ook de dood.

Maar dat is niet alles: Er was ook een verwijdering tussen God en de mens gekomen. In de hof van Eden kon Adam God nog opzoeken, en kon hij vrij met God praten. Maar na zijn val durfde hij God niet meer te ontmoeten. Hij vluchtte juist van Hem weg! Adam wist immers dat God rechtvaardig en heilig was. Hij wist dat God hem zou moeten oordelen als hij nog langer oog in oog met Hem zou staan. Adam voelde dat zijn weg niet langer die van God kon zijn. Hij was in opstand gekomen!

Een nieuwe meester

Met deze gebeurtenis in de hof van Eden, de zondeval, was het met de rust en vrede op aarde gedaan. Vanaf nu zou de mens steeds voor God op de vlucht zijn. Hij had immers zelf tegen God gekozen.

Nu had hij een andere heer: de satan. En onder diens invloed veranderde de aarde al gauw in een plaats waar de mensen ook tegen elkaar vijandig waren (zie bijvoorbeeld Genesis 4). Het werd een plaats van oorlog, geweld, pijn en lijden. De rust en vrede van de hof van Eden waren verleden tijd. Nu was het oorlog. Oorlog tussen de mensen onderling. Maar bovenal oorlog tussen de mens en God.

Is God er schuldig aan dat er zoveel kwaad op aarde is? Is God er schuldig aan dat de dood nu op aarde regeert? Is God verantwoordelijk voor de haat en nijd van de mensen? Nee! God heeft de mens goed gemaakt. Maar de mens heeft zelf voor een andere heer gekozen. Hij heeft naar de satan willen luisteren. We mogen God er daarom nooit de schuld van geven hoe de aarde nu is. Aan God lag het niet – het lag aan de mensen!

Met de val van de eerste mensen is het hele menselijke geslacht als het ware in de handen van de satan gevallen. De mens luistert niet meer naar God. Dat is duidelijk. Hij doet nu slechts wat de duivel wil dat hij doet! Daarom wordt de satan de 'overste van deze wereld' genoemd (Johannes 12:31). Hij bepaalt wat iedereen doet. Een andere bijbeltekst noemt hem de 'god van deze eeuw' en zegt er achteraan dat hij de gedachten van de mensen heeft verblind (2 Korintiërs 4:4).

Elke mens op aarde is in de macht van de satan en daardoor diens slaaf. Alle mensen bevinden zich nu 'in de macht van de duisternis' (zie Kolossers 1:13) en behoren niet meer bij de 'Vader der lichten', bij God zelf.

Van de vrijheid die de satan Adam beloofd had, is niet erg veel terechtgekomen. Adam en Eva werden niet vrij door hun ongehoorzaamheid aan God. Maar zij werden daardoor juist 'slaaf'. Ze kwamen in de macht van de duivel.

De mens dént nu wel dat hij vrij is, vrij om zijn eigen wil te doen, maar de Bijbel maakt haarscherp duidelijk hoe de vork in de steel zit: De mens leeft in opstand tegen God en zolang hij opstandig blijft, is er voor hem geen hoop. Dan zal hij uiteindelijk daar terechtkomen, waar de satan ook belandt: in de hel, de poel van vuur.

Wat is dat een vreselijk vooruitzicht! Is er dan totaal geen hoop meer voor ons? Ja, gelukkig wel! Want God heeft ingegrepen! Hij was niet tevreden met een tegen hem rebellerende mens. Hij heeft daar zelfs zijn eigen Zoon voor over gehad, om ons, eigenwijze mensjes, bij Hem, de levende God, terug te kunnen brengen. Maar daarover lees je in het volgende hoofdstuk.

2. De weg terug naar God

De mensen leven in opstand tegen God. Maar het is mogelijk om vrede te sluiten. Er is een weg terug naar God. Die weg loopt via de Heer Jezus. Hij is de Middelaar tussen God en de mensen. Maar daarvoor moest er wel eerst iets gebeuren. Alle mensen hebben 'gezondigd'. In dit tweede hoofdstuk gaan we het erover hebben waarom God onze zonden kan vergeven. En we slaan de Bijbel erop na om te zien wat 'bekering' nu precies is. Want daardoor kun je weer met God in contact komen.

Hoe God jou ziet

De mens als zondaar

In het vorige hoofdstuk hebben we gezien wie God is en hoe de mensen tegen God in opstand zijn gekomen. We kwamen tot de conclusie dat de relatie tussen God en de mensen ernstig verstoord is. Maar wat we nog niet besproken hebben, is hoe God de mensen nú ziet. Wat denkt God eigenlijk van ons? Hoe kijkt Hij naar ons? Is Hij tevreden met mensen zoals jij en ik?

Laten we nu maar meteen met de deur in huis vallen: Gods gedachten over ons zijn niet zo best: Wij zijn in zijn ogen rebellen. Wij zijn schepselen die tegen Hem in opstand zijn gekomen, schepselen die niet naar Hem willen luisteren, maar eigen wegen gaan en zich in hun levens niets van

hun Schepper aantrekken. Daarom is God, zacht gezegd, uitermate ontevreden over ons.

Om dit te kunnen begrijpen moeten we weer naar het begin van de menselijke geschiedenis teruggaan. We hebben al gezien dat God de mens goed gemaakt had, maar dat Adam en Eva tegen God in opstand waren gekomen. Nu zou je gemakkelijk kunnen denken: 'Ja, maar dat waren Adam en Eva. Hun kinderen konden toch opnieuw beginnen? Misschien luisterden zij wel beter naar God'.

Helaas was dat niet zo. Op het moment dat Adam en Eva liever naar de satan luisterden dan naar God, was er iets in hen veranderd. Door die ene overtreding was er veel meer gebeurd dan dat zij alleen maar voor één keertje ongehoorzaam waren geweest. Door die ongehoorzaamheid hadden ze hun hart weggegeven! Zij hadden hun gehoorzaamheid aan God ingeruild voor gehoorzaamheid aan de satan!

Adam en Eva wilden God later misschien wel weer dienen, maar dat lukte hun niet meer. Ze waren niet langer zelf de baas van hun leven, maar de satan was dat geworden. *Adam en Eva waren door de zondeval veranderd. Ze waren zondaars geworden!*

Rotte appelbomen

Je hebt ruwweg twee soorten appelbomen: appelbomen die mooie appels geven en bomen die alleen maar bedorven appels geven. Appelbomen van deze laatste soort hebben blijkbaar een ziekte, waardoor het onmogelijk is om goede vruchten op te leveren.

Wel, de mens lijkt sinds de zondeval op zo'n bedorven appelboom. Van de buitenkant ziet hij er precies als een gezonde boom uit, maar wanneer er 'vruchten' moeten komen, komt de aap uit de mouw: de boom is bedorven. De boom is van binnen ziek.

Zo is de mens sinds de zondeval niet maar een goede boom die af en toe een slecht appeltje geeft. Maar de mens lijkt op een bedorven boom, die niet anders kan dan slechte vruchten geven. Sinds de val van Adam en Eva is er iets grondig mis met de mens: Hij is een *zondaar* geworden.

Toen God de mens schiep, was hij nog 'neutraal'. Maar sinds Adam en Eva het dienen van God voor het dienen van de satan inruilden, zijn zij zondaars, mensen die van binnen 'bedorven' zijn. En toen Adam en Eva kinderen kregen, bleken ook die kinderen bedorven te zijn.

In Genesis 5:3 staat dat Adams zoon Seth op Adam leek, en dus óók zondig was. "Komt ooit een reine uit een onreine? Niet één!" (Job 14:4). Met Adam zat het van binnen verkeerd en zijn afstammelingen hebben met ditzelfde euvel te kampen. Sinds Adams val zijn de mensen niet meer neutraal, maar aan God vijandig. Alle mensen zijn zondaars – niemand uitgezonderd.

David zegt het zo: "Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen" (Psalm 51:7). Dit betekent niet dat David al voor zijn geboorte verkeerde dingen ('zonden') had gedaan. Maar het betekent dat er bij hem al vanaf zijn geboorte van binnen iets verkeerd zat. Hij was een zondaar. Hij was 'rot' van binnen. En het gevolg daarvan was dat David 'bedorven vruchten' begon voort te brengen. Een rotte boom geeft alleen rotte vruchten. Zo ging dat ook met David.

Het is heel belangrijk om goed te begrijpen wat 'zonde' nu precies is. Als je per ongeluk een mooi kopje van tafel laat vallen en het breekt, dan zeg je: 'Wat zonde!' Je bedoelt dan: 'Dat is jammer!' Maar als de Bijbel over zonde spreekt, gaat het over iets totaal anders. In de Bijbel is zonde 'dat wat God onteert'.

Eigenlijk kan 'zonde' twee dingen betekenen: Als eerste kan er het van binnen verdorven ('rot') zijn van de mens mee aangeduid worden. Maar ook de gevolgen daarvan, de rotte vruchten die dat oplevert, kunnen bedoeld worden. Het eerste noemen we *zonde* (enkelvoud). Dat is de 'macht van de zonde' in de mens. Het tweede zijn de *zonden* (meervoud), de 'zondige daden' die een mens doet. Ik zal beide begrippen hieronder toelichten.

'Zonde'

Allereerst is de mens een *zondaar*. Dat is iemand die van binnen 'bedorven' is en als gevolg daarvan allerlei verkeerde dingen gaat doen.

In 1 Johannes 3:4 vind je een soort definitie van zonde: "De zonde is de wetteloosheid". Dat betekent dat zonde 'het zonder wet willen zijn' is. Het leven van de mens wordt geregeerd door de wil om zelf te bepalen wat hij doet. Mensen willen niet langer aan God onderdanig zijn. Zij zijn 'wetteloos', 'zonder wet'. Zij erkennen Gods gezag over hun leven niet en willen zelf hun leven inrichten.

Dat niet naar God willen luisteren, zegt de Bijbel, is nu precies het ergste van zonde: De mensen willen niets meer met hun Schepper te maken hebben, maar volgen liever de

weg die de satan hun aanbiedt. Het liefste wat de mens doet, is zich niets van God aantrekken en lekker doen wat hij zelf wil. Maar door dat te doen is hij wel opstandig tegen God en dus 'wetteloos'. Hij kijkt en luistert niet naar God, maar naar de satan en naar zichzelf.

Dát is nu de zondemacht in de mens. Dat is er van binnen met de mens mis: Hij vergeet zijn Schepper en gaat eigen wegen, wegen die God niet bepaald heeft.

Denk je nu echt dat iemand in zo'n toestand ooit 'goede vruchten' voor God kan voortbrengen? Denk je nu echt dat de mens als zondaar in zijn leven God kan eren? Nee, van binnen zit het fout. De mens is in de macht van de zonde. *De mens leeft niet met God.*

'Zonden'

Daarmee zijn we vanzelf bij het tweede, de *zonden*, beland. Het gevolg van wat ik hierboven heb gezegd, is dat alles wat een mens doet, in Gods ogen verkeerd is. De boom is van binnen rot en daardoor komen er vanzelf vruchten aan die óók rot zijn. Doordat de mens een *zondaar* is, gaat hij *zondigen*. Lees maar:

Want van binnen uit het hart van de mensen gaan naar buiten de kwade overleggingen, hoererijen, diefstallen, moorden, overspel, hebzucht, boosheden, bedrog, losbandigheid, een boos oog, lastering, hoogmoed, onverstand; al deze boze dingen komen van binnen uit voort.

(Marcus 7:21-22)

De mens is van binnen verdorven, en daardoor komen er ook rotte vruchten.

In Romeinen 5:12 staat dat “door één mens de zonde in de wereld is gekomen [namelijk door Adam is de mens van binnen verdorven geraakt] en door de zonde de dood, en zo de dood tot alle mensen is doorgegaan, doordat allen gezondigd hebben...”. Dat betekent dat alle mensen zondaars zijn, omdat zij van Adam afstammen. En daardoor gaat iedereen ook vanzelf zondigen!

Ieder mens doet dingen die in Gods ogen verkeerd zijn. Daarom moet je ook niet meteen de satan de schuld geven van alle ellende in de wereld. Akkoord, de duivel speelt daarin wel een grote rol. Maar eigenlijk doet hij niets anders dan ons een duwtje geven in de richting waarin we toch al liepen: van God af. Het ligt daarom voornamelijk aan onszelf dat er nu zoveel vijandschap en haat op aarde is! Want wij zijn allemaal zondaars, zodat wij zélf oorlog en tweedracht teweegbrengen.

Gods mening over ons

Nu komen we uiteindelijk toe aan de vraag waarmee we dit hoofdstuk zijn begonnen: Hoe ziet God de mensen?

Zoals gezegd leven alle mensen in rebellie tegen God. Uit hun hele houding blijkt dat ze tegen God in opstand zijn gekomen, hun eigen wil volgen en dus zondigen. De mensen doen dingen die in Gods ogen verkeerd zijn. Maar we hebben gezien dat God ‘licht’ is. Daarom is God heilig en rechtvaardig en moet Hij het gedrag van de mensen op aarde veroordelen.

God is dus 'boos' op de mens vanwege zijn zonden, of om het in bijbelse taal te zeggen: God toorn op de mens. "Want toorn van God wordt van de hemel geopenbaard over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen" (Romeinen 1:18).

Hoe ziet God de mens? God ziet de mens als een schepsel dat tot zijn eer had moeten leven, maar dat Hem juist 'onteerd' heeft. God ziet de mens als iemand die tegen Hem opstandig is. En daarom toorn Hij op hem!

God is ook Rechter en zal alle mensen straks dus oordelen. Wat zal zijn uitspraak zijn? 'De hele wereld staat strafschuldig voor God en verdient het oordeel!' (zie Romeinen 3:19).

God zal straks op de troon zitten en alle mensen zullen voor Hem moeten verschijnen (zie Openbaring 20:11-15). En iedereen zal dan veroordeeld worden omdat zij stuk voor stuk gezondigd hebben. "Het loon van de zonde is de dood" (Romeinen 6:23).

Onze zonden zullen ons dus uiteindelijk in de eeuwige dood brengen, de hel. Zoals Adam na zijn overtreding sterven moest, zo moet elk mens vanwege zijn zonden sterven – ook al is het er maar eentje! Want God is heilig.

God is rechtvaardig, ook in zijn oordeel. Daarom straft Hij ons niet omdat we van Adam afstammen. Daar kunnen we niets aan doen. Maar God zal ons wel straffen om de verkeerde daden, de zonden, die *wij* hebben gedaan. Er zal niemand aan deze toorn van de almachtige, alwetende God ontkomen.

Van elk mens die op aarde geleefd heeft of nog zal leven, zullen alle daden door God beoordeeld worden. "Dit geldt

voor alle mensen. Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad" (Prediker 12:13-14). En dan zal iedereen door Hem veroordeeld worden. "Zie, de Rechter staat voor de deur!" (Jakobus 5:9).

Ik toch niet?

'Ja', zul je misschien zeggen, 'God zal iedereen oordelen. Elk mens zal zijn verdiende loon krijgen. Maar ik niet, want...', en dan kun je van alles invullen, bijvoorbeeld: '...ik heb nooit gezondigd'.

Nee, de Bijbel zegt het heel duidelijk: "Er is *niemand* [dus ook jij niet!] die God zoekt; *allen* zijn zij afgeweken; samen zijn zij nutteloos geworden; er is *niemand* die goed doet, *er is er zelfs niet één!*" (Romeinen 3:11-12). Heb je nooit gelogen? gestolen? gevloekt? gescholden? Ben je nooit boos geweest? nooit oneerlijk? Heb jij God op elk moment van je leven gediend? Heb je Hem altijd geëerd? Nee toch? Jij hebt óók gezondigd. Daarom lig jij ook onder Gods oordeel en toernt Hij ook op jou!

'Ja', zul je zeggen, 'maar God ziet dat wel door de vingers. Ik heb nog nooit grote zonden gedaan, zoals iemand doden'.

Nee, God is rechtvaardig. Ook die 'kleine' zonden die jij wèl gedaan hebt, verdienen Gods oordeel. God is veel heiliger dan wij. Hij kan niets door de vingers zien.

'Maar', vervolg je, 'God is toch ook liefde? Hij houdt vast veel te veel van zijn schepselen om mij naar de hel te sturen. Dat zal Hij toch nooit doen?'

God is inderdaad ‘liefde’. Maar God is óók ‘licht’! En de Bijbel is er heel duidelijk in: Iedereen die zondigt, verdient het oordeel. “Laat niemand u bedriegen met zinloze woorden; *want om deze dingen*

[grove taal, sexuele uitspattingen, hebzucht, enzovoort] *komt de toorn van God over de zonen van de ongehoorzaamheid [de mensen dus]”* (Efeziërs 5:6).

Ook jij hebt gezondigd en ook jij leeft zonder God – net als alle andere mensen. En daarom zul je, als er niets gebeurt, net als alle andere mensen voor eeuwig verloren gaan.

Er is een Middelaar!

De rechter en zijn zoon

Maar gelukkig hoeft dit boek niet met deze trieste mededeling te eindigen. Alle mensen verdienen wel de dood, maar God heeft ingegrepen: Hij heeft een mogelijkheid gegeven waardoor je zonden weggedaan kunnen worden en jij weer met God zelf in contact kunt komen!

God is niet alleen ‘licht’, maar Hij is ook ‘liefde’. Hij is niet alleen zo heilig en rechtvaardig dat Hij alle zonde moet oordelen, maar Hij is ook barmhartig en genadig. God wil niet dat er mensen verloren gaan (lees 2 Petrus 3:9!). Hij wil juist vergeven. Alleen kan dat nooit ten koste van zijn heiligheid en gerechtigheid gaan: God kan zonden niet zomaar door de vingers zien. Toch heeft Hij een weg gevonden om ons onze verkeerde daden te vergeven!

Er was eens een wijs rechter. Deze rechter was bijzonder eerlijk en probeerde zo goed mogelijk recht te spreken.

Op een dag werd een zaak voorgebracht. De rechter keek de aanklacht door: Een jongeman had 's nachts in een huis ingebroken. Toen de bejaarde dame wakker geworden was en hem probeerde tegen te houden, had hij haar geslagen en mishandeld. De vrouw lag nu in het ziekenhuis. Terwijl de rechter dit alles las, werd hij steeds bozer. Dat was onrecht van de eerste orde en behoorde flink gestraft te worden: minstens een jaar gevangenis!

Toen werd de jongeman voorgeleid. De rechter trok bleek weg: het was zijn eigen zoon! De officier van justitie las de aanklacht voor. En in zijn hart moest de rechter ermee instemmen: de jongen verdiende de gevangenis.

De advocaat hield ook een pleidooi, maar bracht het er niet zo best vanaf. Het was duidelijk dat de jongen veroordeeld moest worden. De rechter luisterde zwijgend toe. Moest hij zijn eigen zoon veroordelen? Dat zou hem zijn vaderhart doen breken. Toch moest hij rechtspreken.

Na een diep stilzwijgen stond de bedroefde rechter langzaam op. Hij las het vonnis voor: één jaar cel. Maar toen liep hij naar de bewaker van zijn zoon, stak zijn beide handen naar hem uit en zei: 'Het recht moet zijn loop hebben. Maar sluit mij maar op in plaats van mijn zoon. Ik zal de straf voor hem uitzitten. Mijn zoon kan gaan'.

Je begrijpt het zeker al. Jij bent die jongen die voor de rechter staat. En die rechter is God zelf, die jou zal moeten veroordelen. God kan daar niet omheen. Hij is rechtvaardig.

Maar wat die rechter uit het voorbeeld deed, heeft God óók gedaan: Er is een Ander die jouw straf heeft willen uitzitten. Dat is de Heer Jezus Christus, de Zoon van God. God heeft Hém gestraft voor wat jij en ik verkeerd hebben gedaan. Zo heeft het recht zijn loop, maar ontkomen wij toch aan Gods toorn, omdat de Heer Jezus onze straf wilde dragen!

Dat is de reden waarom niet álle mensen in de hel zullen komen. Er is een weg terug naar God!

Het kruis van Golgotha

Bijna 2000 jaar geleden heeft de belangrijkste gebeurtenis uit de menselijke geschiedenis plaatsgevonden: De Heer Jezus heeft onze zonden gedragen, toen Hij op de heuvel Golgotha, vlak buiten Jeruzalem, voor zondaars aan het kruis stierf.

Het waren niet de Romeinen of de Joden die Hem daar brachten, maar God zelf had Hem naar dat kruis geleid. “Toen de volheid van de tijd gekomen was, *zond God zijn Zoon*, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, opdat Hij hen die onder de wet waren, vrijkocht” (Galaten 4:4).

Want toen de Heer Jezus aan het kruis hing, zei God tegen Hem: “Ik zal Jou nu straffen voor de zonden van al die mensen die zullen geloven”. Je leest dit in Matteüs 27:46, waar je de Heer Jezus aan het kruis hoort zeggen: “Mijn God, mijn God! Waarom hebt U Mij verlaten?”

Kun je je het indenken? De Zoon van God, die als Mens op aarde geboren was en altijd naar Gods wil had geleefd, hing aan een kruis. Hij, die de hemel en aarde gemaakt had, werd “in zwakheid gekruisigd” (2 Korintiërs 13:4). God strafte zijn Zoon voor jouw en mijn zonden.

Omdat God heilig is en de zonde haat, moest Hij tegen de Heer Jezus zeggen: 'Ik laat Je alleen. Ik straf J ou voor de zonden van de mensen. Zij hebben mijn geboden overtreden. Zij hebben Mij onteerd. Maar Ik straf Jou daar nu voor! Het loon van de zonde is de dood. Jij moet daarom nu sterven. Ik verlaat Je'.

Dat is het geheim van Golgotha! God wilde ons bij Hem terugbrengen en ons vergeven. Maar dat betekende dat iemand anders onze straf moest dragen. En dat deed de Heer Jezus, de Zoon van God! Jij en ik zijn nu vrij, net als die jongeman voor de rechtbank. De Rechter, God de Zoon, wilde zelf de straf voor ons uitzitten!

In de volgende verzen uit de Bijbel kun je dit lezen. Allereerst 1 Petrus 2. Daar staat van de Heer Jezus dat Hij volkomen onschuldig was, maar dat Hij toch vanwege onze zonden veroordeeld werd: "Hij die geen zonde heeft gedaan en geen bedrog werd in zijn mond gevonden, die als Hij uitgescholden werd, niet terugschold, als Hij leed, niet dreigde, maar zich overgaf aan Hem die rechtvaardig oordeelt; *die zelf onze zonden in zijn lichaam heeft gedragen op het hout*, opdat wij, voor de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven: door zijn striemen bent u gezond geworden" (vers 22-24).

Een andere tekst: "God heeft, doordat Hij zijn eigen Zoon in een gedaante gelijk aan het vlees van de zonde [dus als mens] en voor de zonde heeft gezonden [dus met het doel de straf voor onze zonden te dragen], de zonde in het vlees veroordeeld, opdat de rechtvaardige eis van de wet in ons vervuld wordt" (Romeinen 8:3-4).

Dit laatste betekent dat alles in ons wat volgens Gods wetten geoordeeld moest worden, ook daadwerkelijk al in de Heer Jezus geoordeeld is. Er blijft niets in ons over dat God nog

moet straffen. De Heer Jezus heeft al onze zonden gedragen. Daarom kunnen wij nu weer een nieuwe start maken: We mogen een nieuw leven beginnen, maar nu een leven tot Gods eer!

En nog een laatste tekst: “Allen hebben gezondigd en komen te kort aan de heerlijkheid van God, *en worden om niet* (dus gratis) *gerechtvaardigd door zijn genade*, door de verlossing die in Christus Jezus is” (Romeinen 3:23–24). God “rechtvaardigt” ons, dat wil zeggen dat Hij ons rechtvaardig verklaart.

Maar wij zijn in zijn ogen toch schuldig? Ja, maar daarvoor is de Heer Jezus gestorven. Hij heeft in onze plaats de straf gedragen die ons toekwam. Nu zijn er geen zonden meer die nog ‘betaald’ moeten worden. Nu staat er niets meer tussen ons en God. De weg naar God is weer open!

Een samenvatting

We hebben gezien dat elk mens ‘strafschuldig’ voor God staat. De mensen moeten nog een rekening betalen, de rekening voor al hun verkeerde daden. Deze vordering ligt er. En Gods boeken houden nauwkeurig de bedragen bij. Ieder van ons zal zijn eigen schuld moeten betalen, tot de laatste cent toe. Niemand ontkomt hieraan.

Straks zal God alle mensen voor zijn troon roepen en zal Hij van hen eisen wat Hem toekomt. De mensen zijn immers verantwoording aan hun Schepper schuldig. Nu, straks komt dat moment. En dan zal blijken dat iedereen bij God in het krijt staat, maar niemand zal Hem kunnen betalen.

*Niemand kan ooit een broeder loskopen,
noch Gode zijn losprijs betalen:
te hoog is immers de prijs voor hun leven,
en voor altoos ontoereikend.*

(Psalm 49:8-9)

Allen, die het onrecht dat zij God in hun leven hebben aangedaan, niet kunnen vergoeden – en in de praktijk geldt dat voor iedereen! – zullen dan door Hem naar de hel gestuurd worden. Dat is de plaats die God voor opstandige mensen gereserveerd heeft.

Maar God wist dat de mensen hun schuld nooit zouden kunnen 'afbetalen'. Daarom heeft Hij zijn Zoon naar de aarde gezonden. De Heer Jezus heeft in onze plaats aan God gegeven wat wij Hem hadden moeten betalen. Al onze zonden, waardoor wij God van zijn eer als God 'berooft' hebben, heeft Hij willen dragen. God heeft Hém gestraft voor wat wij hebben misdaan.

De Heer Jezus heeft de rekening tot de laatste cent toe betaald. Wij zijn nu vrij. "God was in Christus de wereld met zichzelf verzoenend, terwijl Hij hun overtredingen hun niet toerekende" (2 Korintiërs 5:19). Voor hen die geloven is de oorlog met God voorbij. Alle schuld is verleden tijd en er is weer vrede gesloten. "Wij dan, gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus" (Romeinen 5:1).

Vergeving voor iedereen?

Toch geldt deze vrede niet voor alle mensen: Alleen die mensen die God hebben gevraagd om hun zonden te vergeven, zijn daar ook inderdaad van verlost.

Er zijn helaas heel veel mensen die denken: 'Ik heb de Heer Jezus niet nodig. Ik sta zelf wel voor mijn daden in. Ik zoek mijn eigen weg naar de hemel wel'. Tegen die mensen zal God straks zeggen: 'Goed, je wilt voor jezelf instaan? Dan zul je ook voor je eigen daden boeten. Daarom stuur Ik je naar de hel'. Er is namelijk geen andere weg naar God dan via de Heer Jezus.

De keus die elk mens heeft, is tussen nu niets doen en straks zelf door God gestraft worden, óf nu naar de Heer Jezus gaan en Hem om vergeving vragen. Meer mogelijkheden zijn er niet.

Als een mens niets doet, leidt zijn weg regelrecht naar de hel, de plaats van eeuwige straf. Zijn zonden en Gods rechtvaardigheid staan daar garant voor. Er is maar één weg tot redding. En die loopt langs het kruis van Golgotha waar de Heer Jezus stierf voor de zonden van hen die in Hem willen geloven. "Want er is één God en één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen" (1 Timotheüs 2:5-6). Petrus zegt hetzelfde: "In niemand anders is de behoudenis; want er is ook onder de hemel geen andere naam onder mensen gegeven waardoor wij behouden moeten worden" (Handelingen 4:12).

Alleen via de Heer Jezus kunnen wij weer met God in contact komen. "Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden

geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, *opdat Hij ons tot God zou brengen*" (1 Petrus 3:18).

De andere godsdiensten

Om deze reden is het christendom een heel bijzondere godsdienst. Het is de enige godsdienst die ons daadwerkelijk weer bij God kan brengen en ons daarom gelukkig kan maken.

De Islam, het Hindoeïsme, het Boeddhisme, en ga maar door, zijn ook grote godsdiensten, maar uiteindelijk kunnen ze ons niet van onze schuld voor God verlossen. Al deze andere godsdiensten zijn gebaseerd op wat *wij* moeten doen. En de Heer Jezus hebben zij niet 'nodig'.

Maar er is geen andere weg naar God dan door Hém! Daarom kunnen al die andere godsdiensten je nooit redden. Daarvoor moet je echt bij het christendom zijn, of beter: bij de Heer Jezus zelf.

Toen een belangrijke Chinese leraar in het Confucianisme (een grote Chinese godsdienst) christen was geworden, werd hem gevraagd waarom hij dat gedaan had. Hij antwoordde toen met een verhaal: Er was eens een man die in een donkere, diepe, vieze put viel. Hij probeerde eruit te klimmen, maar dat lukte niet.

Toen kwam Confucius voorbij. Die zag de man in de put en zei: 'Arme stakker! Als je naar mij zou hebben geluisterd, was je daar niet in terechtgekomen', en hij liep door.

Toen kwam Boeddha langs. Ook hij zag de man in de put en zei: 'Och arme! Als je eruit geklommen bent, moet je

toch maar eens bij mij langskomen. Dan zal ik je wel verder helpen', en ook hij liep door.

Maar toen kwam de Heer Jezus voorbij. Hij zag de man, sprong in de put en hielp hem eruit.

Nu, zo is het ook met het christendom: Alle mensen bevinden zich in de 'put van de zonde', waar ze uit zichzelf nooit uit kunnen komen. En Confucius, Boeddha, en noem maar op, kunnen hen nooit van die zonden afhelfen. Gods oordeel hangt de mensen daarom dreigend boven het hoofd. Maar de Heer Jezus kan wel helpen! Hij redt ons uit de put, doordat Hij daar zelf is ingeklommen en voor onze zonden gestraft wilde worden.

Daarom kan alleen de Heer Jezus jouw relatie met God herstellen. Alleen door Hém kunnen je zonden vergeven worden, kan je schuld voor God worden weggedaan en kun je de straf die je verdiend hebt, ontlopen. Jezus Christus is *de enige middelaar tussen God en mensen!*

Hoe word je een christen?

Twee wegen

We hebben in dit hoofdstuk tot nu toe twee dingen gezien. Het eerste was dat alle mensen, ook jij en ik, zondaars zijn, en daardoor schuldig zijn voor God. Maar het tweede was dat er ook een manier is om van je zonden af te komen, namelijk door naar de Heer Jezus te gaan. Hij is de enige weg naar God.

Je moet dus kiezen: ófwel zelf voor al je daden willen instaan en dus eeuwig verloren gaan (je weet wat dat betekent: de hel!), ófwel naar de Heer Jezus gaan en Hem je zonden laten dragen. Dan wordt jouw eindbestemming niet de hel maar de hemel. Dat zijn de enige twee wegen waartussen een mens kan kiezen.

Gaat in door de nauwe poort; want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor binnengaan; hoe nauw is de poort en smal de weg die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden.

(Matteüs 7:13–14)

Om op die brede weg te komen, hoef je niets te doen. Daar bevind je je al. De meeste mensen wandelen daar trouwens op. En die weg is ontzettend breed. Het maakt totaal niet uit wie je bent: professor of automonteur, voor iedereen is genoeg plaats. Het is ook de gemakkelijkste weg. Op deze weg is zelfs genoeg ruimte voor al die andere godsdiensten van de wereld.

Maar er is één groot nadeel aan de brede weg: Het einde is de hel. “Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood” (Spreuken 14:12).

Nu is het wel gemakkelijk om met de anderen mee te lopen, maar straks zul je daar gruwelijk veel spijt van krijgen. Want dan zul je je in de hel bevinden. De mensen die de brede weg volgen, “zullen als straf lijden het eeuwig verderf, verwijderd van het aangezicht van de Heer en van de heerlijkheid van zijn sterkte” (2 Tessalonicenzen 1:9).

Nee, kies dan die andere weg. De poort daarvan is weliswaar nauw – je kunt maar op één manier op die weg komen,

namelijk via de Heer Jezus – en de weg is weliswaar smal – je zult dan maar op één manier kunnen leven, en dat is zoals God dat van je vraagt – maar het einde is de hemel!

Eigenlijk is het ook de enige manier om nu al echt gelukkig te worden. Een leven met God is namelijk een leven vrij van de macht van de duivel en vrij van het dienen van de zonde. Samen met God mag je opnieuw beginnen en Hij zal je elke dag blijdschap en vreugde geven!

De weg is smal, maar het einde is het *leven*, de hemel, waar je voor eeuwig bij God zult zijn.

Welke weg volg jij? Je eigen weg? Dan weet je nu precies waar je terecht zult komen: op de plaats waar God je zal moeten oordelen. Of kies jij voor de smalle weg, de weg naar God? Als je dat wilt, zul je straks in de hemel komen.

Maar waar is die weg?

In de Bijbel hebben we gelezen dat er maar ‘weinig zijn die hem vinden’. Je moet namelijk op de goede plaats zoeken: bij de Heer Jezus. Hij heeft gezegd: “*Ik ben de weg*, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6). Bij Hém moet je zijn. In de rest van dit hoofdstuk zal ik je proberen te helpen om die weg naar God te vinden.

Bekering

Het eerste wat je moet doen om op de smalle weg te komen, is je omkeren en de goede kant op gaan. De Bijbel noemt dat *bekering*.

Zolang je de brede weg volgt, kom je steeds verder van God af. De smalle weg leidt echter naar God toe. Om van de ene op de andere weg te komen moet je je dus omdraaien. Je moet je omkeren, je moet je ‘bekeren’.

Zo staat het in de Bijbel: “God beveelt nu aan de mensen, *dat zij zich allen overal moeten bekeren*, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd [dat is de Heer Jezus], waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken” (Handelingen 17:30–31).

Je moet je dus omdraaien en niet langer van God af lopen. Je moet teruggaan naar God en Hem zeggen dat je van nu af aan met Hem wilt leven en niet meer zelf je leven wilt bepalen.

Bij bekering hoort echter ook *berouw*. Zo roept Petrus het uit: “Hebt dan berouw en bekeert u!” (Handelingen 3:19), en Paulus zegt: “maar ik heb hun verkondigd dat zij berouw moesten hebben en zich tot God bekeren” (Handelingen 26:20).

‘Berouw hebben’ betekent dat het je echt spijt dat je je leven tot nu toe zonder God bent gegaan. Je moet er bedroefd over zijn dat je zoveel jaren lang gezondigd hebt en dat je God daardoor hebt beledigd.

Het is onmogelijk om bij God terug te komen zonder te erkennen dat je fout geweest bent. God wil je helpen, maar dan wil Hij wel de enige zijn op wie je voortaan vertrouwt. Je mag niet een klein stukje van je leven voor jezelf houden. Je kunt niet met je linkerbeen de brede weg blijven volgen en met je rechterbeen de smalle weg gaan. Je zult moeten kiezen: óf voor jezelf, óf voor God.

In dat laatste geval zul je moeten toegeven dat er van je oude leven niet veel deugde. Heb je tot nu toe steeds met God rekening gehouden? Heb je God in alle dingen geëerd? Nee, dat oude leven was volkomen fout. Het was een leven van zonde. Dat moet God dus oordelen.

Om dat oordeel te ontlopen, zul je moeten erkennen dát er wat met jou mis is. Je zult berouw moeten hebben over je vroegere leven. En je hoeft geen spelletje te spelen! Je weet toch nog wel dat God alwetend is? Hij kijkt dwars door je heen! Hij ziet precies of je eerlijk bent of niet! God vraagt oprecht berouw. Het moet je écht spijten dat je al zolang zonder God geleefd hebt.

Je zult je zonden dus ook moeten *belijden*. Belijden is veel meer dan alleen losjes om vergeving vragen. 'Je zonden belijden' betekent dat je je zonden stuk voor stuk voor God opnoemt. En dat je erkent dat je door het doen van al die dingen God beledigd hebt.

Natuurlijk, je zult nooit ál je zonden kunnen noemen. Hoeveel zonden hebben wij gedaan zonder dat we ons daarvan bewust waren? Maar we hebben wel degelijk soms ook met opzet gezondigd. Jij hebt dat gedaan en ik heb dat ook gedaan. Die zonden moeten we voor God opnoemen.

Maar als je dat doet, dan mag je ook weten dat God je wil vergeven. "Als wij onze zonden *belijden*, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te *vergeven* en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Johannes 1:9). God wil jou je zonden vergeven, als je deze oprecht voor hem belijdt.

Waarom kan God vergeven? God is toch rechtvaardig? Hij kan toch niets door de vingers zien?

We hebben het antwoord al gezien: God heeft iemand anders gestraft in jouw plaats. *Jij* hebt gezondigd, maar God heeft *de Heer Jezus* daarvoor gestraft! Maar je moet dit wel *geloven!*

Dat is het laatste wat bij 'bekering' hoort: Je moet 'geloven'! Dat betekent niet alleen dat je moet geloven dat God bestaat. Maar je moet ook geloven in de Heer Jezus. Je moet geloven dat Hij ook *voor jouw zonden is gestorven*. "Zonder geloof is het onmogelijk Hem [dat is God] te behagen; want wie tot God nadert, moet geloven dat Hij is [dus dat God bestaat] én dat Hij een beloner is van hen die Hem zoeken" (Hebreeëen 11:6).

Geloof je dat God van de mensen hield en dat Hij zijn eigen Zoon voor hen gezonden heeft? Prima. Maar geloof je ook dat God van *jou* houdt en dat Hij de Heer Jezus voor *jou* naar de aarde gestuurd heeft om ook *jouw* zonden te dragen? Als je dat gelooft, dan mag je God daarvoor gaan danken. Dan mag je de Heer Jezus daarvoor gaan danken. Want dat betekent dat Hij ook inderdaad jouw zonden *heeft* gedragen en dat er nu niets meer tussen jou en God in staat! Want "het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Johannes 1:7).

De verloren zoon

'Bekering', 'geloof' en 'vergeving' horen bij elkaar. Dat zie je ook in de 'gelijkenis van de verloren zoon'. Die vind je in Lucas 15:11-32. Ik zal je het verhaal in mijn eigen woorden navertellen:

Er was eens een vader met twee zonen. Op een dag ging één van die twee naar zijn vader toe en zei hem min of meer: 'Pa,

je bent een leuke vent. Maar ik zou het nog leuker vinden als je dood was, want dan mocht ik je erfenis hebben. Of kun je me die nu alvast geven?’ Dat was natuurlijk een behoorlijk brutale vraag. Kun je je voorstellen dat die vader bedroefd was? Toch bestrafte hij hem niet, maar gaf zijn zoon zijn deel van de toekomstige erfenis.

Een paar dagen later dacht die zoon echter: ‘Ik heb nu mijn centen. Waarom zou ik eigenlijk nog langer thuis blijven? Ik heb hier niets meer te zoeken’. Hij pakte daarom zijn spullen, keerde zijn vader letterlijk de rug toe en vertrok naar het buitenland.

De daaropvolgende tijd – misschien wel maanden of jaren lang – organiseerde hij elke avond feesten en vergooide daarmee het geld van zijn erfenis. Tot het geld op was. Toen hielden natuurlijk vanzelf de feesten op en verdwenen zijn vrienden. Tot overmaat van ramp brak er in die tijd ook nog een hongersnood uit.

De ene dag nodigde hij zijn vrienden en vriendinnen nog voor zijn drinkfeestjes uit, maar de volgende dag stond hij alleen op straat, zonder vrienden en ook zonder eten. De feestganger werd zo gedwongen een zwerver te worden, die moest proberen zijn maag bedelend gevuld te krijgen.

De honger werd echter steeds erger. En aan eten komen werd door de hongersnood ook steeds moeilijker. Uiteindelijk kwam de jongen op een boerderij terecht, waar de boer hem toestemming gaf zijn varkens te hoeden. Hij hoopte zijn buik met varkensvoer te mogen vullen, want iets beters was er voor hem niet te krijgen. Maar zelfs dat afval ging hem zijn neus voorbij.

Toen die jongen daar zo zat, begon hij na te denken. Hij dacht aan zijn handelwijze, die hem in de ellende had gestort. En nu begon hij ook weer aan zijn vader te denken. De knechten bij zijn vader op het veld hadden het zelfs nog beter dan hij: Zij kregen elke avond tenminste nog voldoende te eten! Maar hij verhongerde bij de varkens.

Thuis had hij het ongetwijfeld voorgoed verbruid. De weg terug was afgesneden. Hoewel, veel te verliezen had hij niet. Als hij nog langer bij de varkens zou blijven, zou hij het niet eens overleven!

‘Ja’, dacht de jongen, ‘ik ga naar mijn vader terug. Ik zal naar hem toegaan en hem zeggen dat ik tegen hem gezondigd heb. Misschien heeft hij nog een klein plaatsje voor mij in de schuur, bij de knechten’. Zo stond de jongen op en keerde met hangende pootjes huiswaarts.

Toen hij vlakbij huis was, gebeurde er wat wonderlijks. Zijn vader had al die jaren op de uitkijk gestaan of zijn zoon misschien terug zou keren. En toen hij hem inderdaad zag aankomen, liep hij hem tegemoet en viel hem om de hals. De in lompen gehulde jongen, die zijn vader zo diep had beledigd, vond thuis geen gesloten deur, maar werd met open armen ontvangen!

Er werden geen woorden gewisseld, maar er werd gehuild van blijdschap. De jongen beleed zijn verkeerde daden. Hij vertelde zijn vader dat hij zondig had gehandeld en dat het hem speet dat hij hem zoveel pijn gedaan had. Zijn vader bracht hem daarop zijn huis binnen, zocht de beste kleren voor zijn zoon uit en richtte ter ere van zijn thuiskomst een geweldig feestmaal aan.

Zo kwam de zoon niet in de schuur terecht, maar gaf zijn vader hem weer een plaats in zijn huis. Die vader hield veel te veel van zijn zoon!

De betekenis

De betekenis van deze gelijkenis is duidelijk. Die vader stelt natuurlijk God voor en die zoon, dat ben jij.

Zoals die zoon zijn vader veel verdriet had aangedaan en hem diep beledigd had, zo heb jij dat ook gedaan. Door je zonden heb je God ontwaard. Die zoon uit de gelijkenis koos zijn eigen weg, de brede weg van de wereld. Maar die eindigde bij de varkens. Misschien ben jij daar ook al gekomen. Of anders zul je er straks wel belanden. Jouw eigen weg kan je immers nooit op een goede plaats brengen, want je loopt in de verkeerde richting: van God af.

Maar wat die zoon deed, kun jij ook doen: je bekeren, je omkeren naar God. Die zoon deed dat toen hij bij de varkens zat en besloot naar zijn vader terug te gaan. En jij kunt het doen door net als die zoon niet langer je eigen weg te volgen, maar naar God toe te gaan.

Maar let op: die zoon had berouw! Hij had gezien dat hij verkeerd gehandeld had. En later beleed hij dat ook aan zijn vader. Als jij er niet van overtuigd bent dat je gezondigd hebt, dan kun je je ook niet bekeren. Maar als je dat wél weet, dan mag je naar God teruggaan. Zoek dan maar eens een stille plaats op waar je met Hem kunt praten. God is alomtegenwoordig. Hij ziet je als je voor Hem op je knieën gaat en tegen Hem spreekt. Hij luistert dan naar je!

Zeg God dan maar wie je bent en hoe je – net als die zoon uit de gelijkenis – altijd alleen voor jezelf en voor je eigen plezier geleefd hebt. En dat je Hem daar verdriet mee hebt aangedaan, maar dat het je spijt. Belijd God dan wat je fout gedaan hebt. Noem het voor Hem op, met naam en toenaam.

God weet precies wat zich allemaal in je leven heeft afgespeeld, maar Hij wil dat jij het Hem belijdt. Doe dat dan. En zeg God ook dat je van nu af niet meer zelf je weg wilt uitzoeken, maar dat je de smalle weg wilt gaan, de weg die Hij je aanwijst. Vertel God maar dat je niet in de hel terecht wilt komen, maar dat je Hem wilt dienen en zo in de hemel wilt eindigen. Als je Hem dit eerlijk zegt, zal God zeker ook naar je luisteren!

Nu mag je ook verder gaan. Als je net als de verloren zoon aan zijn vader, al deze dingen aan God vertelt, dan mag je ook weten dat God je wil vergeven!

God houdt van je! Hij heeft jou lief, ondanks alles wat je verkeerd gedaan hebt, net zoals die vader van zijn zoon hield! Die zoon merkte dat toen zijn vader hem niet begon te bestraffen en hem niet wegstuurde, maar hem in zijn armen sloot. En jij zult het ook merken: God stuurt je niet terug! Hij zegt jou niet dat je nu teveel zonden gedaan hebt om nog bij Hem te mogen aankloppen. God wil je vergeven. En jij mag dat geloven!

Weet je nog: God heeft de Heer Jezus, zijn eigen Zoon, willen straffen om jou te kunnen vergeven. Daar mag je God nu voor danken! Daar mag je ook de Heer Jezus voor danken! Zeg Hem maar dat je zo blij bent dat Hij voor jou aan het kruis gestorven is. Dank Hem er maar voor! En *geloof het ook!* God is trouw. Hij heeft de Heer Jezus al gestraft voor jouw zonden. Daarom zal Hij jou nu niet opnieuw straffen.

Als je eerlijk je zonden voor Hem beleden hebt, dan zijn al die verkeerde dingen weggedaan. Dan heeft God ze vergeven, ja dan is Hij ze zelfs vergeten! De Bijbel zegt dat God al die zonden 'in de diepten der zee werpt' (Micha 7:18-19). Weg ermee! In de zee, in de diepte waar niemand ooit kan komen! Iemand heeft het ooit eens zo gezegd: 'God werpt al onze zonden in de zee. En vervolgens plaatst Hij er een bordje bij: VERBODEN TE VISSEN'.

God zal nooit meer op zijn besluit terugkomen en jou alsnog straffen. De Heer Jezus heeft voor jou het volle oordeel van God gedragen. Daarmee is de zaak voorgoed afgesloten.

God heeft jou 'in Christus vergeven' (lees Efeziërs 4:32!). Hij staat je daarom nu – net als die vader in de gelijkenis – met open armen op te wachten.

Een nieuw leven

De oorlog tussen jou en God is nu voorbij! Er is vrede gesloten. Jij was Gods vijand, maar nu ben je met God verzoend (zie Romeinen 5:10). Je was 'zwart' van de zonde, maar nu ben je 'wit' gemaakt en God heeft je al je zonden vergeven. God ziet daarom nu niet meer naar wie je was. Je mag opnieuw met Hem beginnen.

Van nu af sta je niet langer aan de kant van de satan en hoor je niet meer bij de wereld. Van nu af hoor je bij God. Van nu af mag je voor Hém leven. En dan zal Hij je de weg wijzen om te kunnen leven tot zijn eer. Dat leven zal niet altijd even gemakkelijk zijn – daarvoor is het de 'smalle' weg. Maar jouw leven zal wel in de hemel bij God eindigen.

Van nu af sta je aan Gods kant. En daar kun je Hem en de Heer Jezus vandaag nog voor danken!

3. Jouw nieuwe leven voor God

Als je je bekeerd hebt, wil je dat natuurlijk in je leven laten zien. Maar ja, dat is niet altijd even makkelijk, want de duivel zit niet stil. Hij zal je steeds weer proberen te verleiden om verkeerde dingen te doen. Ook als christen kun je immers nog zondigen. Toch is er wat veranderd: Bij je bekering ben je een 'nieuwe mens' geworden. Je hoeft niet langer naar de satan te luisteren, maar je kunt doen wat God van je vraagt. Daarom gaan we het nu over jouw nieuwe leven hebben, over wat je moet doen als je verzocht wordt en ook wat je kunt doen als je toch weer gezondigd hebt, al wilde je dat niet.

Je bent een nieuwe mens!

God dienen

Als je je bekeerd hebt, hoor je bij God. Je staat dan niet langer aan de kant van de duivel, maar je staat aan Gods kant. Je bent niet langer een 'verloren zoon', die voor God op de vlucht is, maar je bent bij Hem teruggekeerd. Er staat nu niets meer tussen jou en God in. Je mag elke dag naar Hem toegaan, met Hem praten en ook voor Hem leven. En God wil jouw leven besturen, zodat het tot zijn eer zal zijn en jij ook echt gelukkig bent.

Paulus schrijft hierover aan de gelovigen in Tessalonica. Zij hadden zich bekeerd en wilden dus in het vervolg Gods wil doen. Daarom herinnert Paulus hen eraan hoe zij zich “van de afgoden tot God bekeerd hebben *om de levende en waarachtige God te dienen*” (1 Tessalonicenzen 1:9).

Als je tot geloof gekomen bent, dus als je een ‘christen geworden bent, mag je God dienen. Dan kun je dus dát doen wat God fijn vindt dat je doet. Als God nu naar jou kijkt, ziet Hij geen ‘zondaar’ meer, iemand die alleen voor zichzelf leeft, maar Hij ziet iemand die naar Hem wil luisteren.

God is daar blij mee. Als je Hem echt wilt dienen, zal Hij je daarom ook precies vertellen wat je voor Hem mag doen. Dan wil God jou gebruiken, zodat de mensen in jou iets van de Heer Jezus gaan herkennen!

Leven als de Heer Jezus

Hoe wil God eigenlijk dat je leeft? Wat mag je als christen nu wél en wat moet je nu níet doen?

Het antwoord op deze vragen kun je natuurlijk in de Bijbel vinden. Maar van een heleboel dingen zul je zelf ook wel aanvoelen of je God erdoor eert of niet. Van stelen bijvoorbeeld, weet iedereen dat het niet goed is. In Gods ogen is dat inderdaad zonde. Maar wat dacht je van het omgekeerde: geld weggeven aan arme mensen? Daarmee kun je God wél eren.

Je kunt je nieuwe manier van leven heel simpel samenvatten: *Als christen moet je leven zoals de Heer Jezus geleefd heeft!* Zo staat het in 1 Johannes 2:6: “Wie zegt dat hij in Hem [God]

blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij [de Heer Jezus] gewandeld heeft”.

Zoals de naam het al zegt, zijn ‘christenen’ mensen die op ‘Christus’, op de Heer Jezus lijken. Als je daarom niet precies weet wat je in een bepaalde situatie moet doen, stel jezelf dan de vraag: ‘Wat zou de Heer Jezus doen als Hij in mijn plaats stond?’

De Heer Jezus heeft, toen Hij op aarde leefde, nooit iets gedaan wat verkeerd was. In alles deed Hij Gods wil en eerde Hij God (lees Johannes 8:29!). Daarom is het belangrijk om regelmatig uit de Bijbel te lezen, vooral uit de vier evangeliën (Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes). Want daarin lees je hoe de Heer Jezus op aarde geleefd heeft, waarvan je dus kunt leren hoe jij ook moet leven.

Opnieuw geboren

Maar als je nu vóór je bekering op geen enkele manier in Gods ogen iets goeds kon doen, kan je dat dan nu plotseling wel? Als je vroeger alleen maar kon zondigen, kan je nu dan toch tot Gods eer leven?

Jawel, dat kan! Bij je bekering ben je van binnen veranderd! God heeft een nieuwe mens van je gemaakt. Je bent als het ware ‘opnieuw geboren’.

Ken je dat voorbeeld van die twee soorten bomen nog: gezonde en verrotte bomen? De ‘zieke’ bomen konden alleen slechte vruchten geven. Gezonde bomen leveren goede vruchten. In het vorige hoofdstuk hebben we gezien dat alle onbekeerde mensen van binnen verdorven zijn en dus op die rotte bomen lijken. Ze zijn zondaars. De macht van de zonde

regeert in hun leven. Die mensen kunnen niet anders dan zondigen. Maar bij je bekering heeft God jou als het ware van een rotte in een gezonde boom veranderd, van een zondaar in iemand die tot Gods eer kan leven. Je bent ‘wedergeboren’.

De Heer Jezus heeft tegen Nicodémus gezegd: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien” (Johannes 3:3).

Nicodémus begreep dit antwoord eerst niet. Daarom vroeg hij de Heer Jezus of het betekende dat je voor de tweede keer uit je moeder geboren moest worden (vers 4). De betekenis was een andere: De Heer Jezus bedoelde dat elk mens, voordat Hij ook maar iets van ‘Gods koninkrijk’ kan zien, laat staan iets waardevols voor God zelf kan presteren, van binnen veranderd moet worden. Het ‘verrotte binnenste’ moet weggedaan worden en de mens moet veranderd worden in iemand, die voor God kan leven en Hem kan dienen.

Maar als je je bekeerd hebt, dan *ben je van binnen veranderd!* Want dan heeft God je niet alleen je zonden vergeven, maar heeft Hij je ook vernieuwd. Dan ben je wedergeboren!

De ‘zonde’ geoordeeld

Laten we daar eerst nog wat verder op ingaan. Wat deed God precies op het moment dat wij onze zonden voor Hem beleden? Het eerste was dat Hij ons onze zonden vergaf. Maar God heeft ons ook van binnen veranderd en ten derde heeft Hij ons zelfs de Heilige Geest gegeven.

Over het eerste punt hebben we in het vorige hoofdstuk al uitvoerig gesproken. God heeft de Heer Jezus gestraft voor

alles wat jij en ik verkeerd hebben gedaan. De Heer Jezus heeft “zelf onze zonden in zijn lichaam gedragen op het hout” (1 Petrus 2:24). God heeft Hem gestraft voor jouw zonden, voor al jouw verkeerde daden, voor jouw opstand tegen God.

Maar God heeft de Heer Jezus op het kruis van Golgotha niet alleen voor jouw *zonden* gestraft, maar in Hem ook de macht van de *zonde* geoordeeld. Dat is het tweede: Door de Heer Jezus te oordelen heeft God met het gezag van de zonde in jouw leven afgerekend.

Zo staat het in de Bijbel: “Hem die geen *zonde* gekend heeft, heeft Hij voor ons tot *zonde* gemaakt, opdat wij zouden worden *gerechtigheid van God* in Hem” (2 Korintiërs 5:21). Dit betekent dat God je voorgoed van de macht van de zonde bevrijd heeft, namelijk door de Heer Jezus daarvoor te oordelen.

Het lijkt wel alsof God op het kruis tegen de Heer Jezus gezegd heeft: ‘Jij bent de oorzaak van al die ellende in de wereld! Jij bent er de oorzaak van dat de mensen tegen Mij in opstand zijn gekomen en tegen Mij zondigen! Daarom straf Ik Jou daar nu voor’.

God heeft de Heer Jezus toen ‘tot zonde gemaakt’. Daardoor kon God de rotte boom die je was, bij je bekering wegdoen en je tot een nieuwe boom maken, tot een vruchtboom die God ook echt vruchten kan gaan opleveren. Je bent geworden ‘gerechtigheid van God’.

Dat is dus het tweede wat God bij je bekering gedaan heeft. Hij heeft je tot een rechtvaardige gemaakt. Iedereen die zich bekeerd heeft, is *van binnen* veranderd. Hij is wedergeboren en heeft een nieuw leven ontvangen. Hij is een compleet

nieuwe mens geworden, een mens die nu niets anders wil dan tot Gods eer leven.

Oude en nieuwe mensen

Het derde punt, het werk van de Heilige Geest, zal ik straks bespreken. Eerst wil ik je nog Efeziërs 4:22–24 voorlezen:

Wat uw vroegere wandel betreft, hebt u de oude mens afgelegd, die ten verdere gaat overeenkomstig zijn bedrieglijke begeerten, en vernieuwd bent in de geest van uw denken, en de nieuwe mens hebt aangedaan, die overeenkomstig God geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid.

Je vindt in dit vers een samenvatting van wat ik je hierboven verteld heb, bestaande uit drie dingen:

Ten eerste heb je bij je bekering ‘de oude mens afgelegd’. Jouw verdorven binnenkant, de ‘zondige natuur’ die je had, is weggedaan. Die is in de Heer Jezus op het kruis door God geoordeeld en heeft nu niets meer over jou te zeggen. Je leven wordt nu niet langer door de zonde geregeerd, maar je hebt de oude mens die je was, afgelegd.

Ten tweede ben je ‘vernieuwd in je denken’. Dit houdt in dat je je bij je bekering hebt omgedraaid. Je liep eerst van God af en wilde niets met Hem te maken hebben, maar nu loop je naar Hem toe en wil je voor Hem leven. Je gedachten zijn veranderd en je wil is ook veranderd. Je wilt nu weer naar Gods stem luisteren!

En ten derde heb je ‘de nieuwe mens aangedaan’. Het lijkt wel alsof er hier over kleren wordt gesproken. Die oude vieze

lommen van je oude mens heb je uitgedaan. Die dienden toch nergens meer voor. En God heeft je nu nieuwe kleren gegeven: Je hebt de 'nieuwe mens' aangetrokken. Je bent 'wedergeboren'. Je bent nu een mens die tot Gods eer kan leven. En die 'mens' heeft God zó ontworpen, dat hij God ook echt *kan* eren. Er staat namelijk dat de nieuwe mens 'in ware gerechtigheid en heiligheid geschapen is'.

Het lijkt wel alsof we bij Adam terug zijn. Die was 'naar Gods beeld en gelijkenis' gemaakt (zie Genesis 1:26). Maar bij Adam ging het mis: Hij viel in zonde. Bestaat dat gevaar opnieuw? Gelukkig niet: Na je bekering heeft God iets 'mooiers' van jou gemaakt dan Adam ooit geweest is! Jij bent nu een nieuwe mens die Gods kenmerken van gerechtigheid en heiligheid draagt. Jouw nieuwe mens wil leven zoals God zelf wil dat mensen leven: goede dingen doen ('gerechtigheid') en niet zondigen ('heiligheid').

De Heilige Geest

Bij je bekering heeft God je allereerst je zonden vergeven en bovendien heeft Hij een nieuwe mens van je gemaakt. Maar Hij heeft nog een derde ding gedaan: Hij heeft je ook de Heilige Geest gegeven.

Op het moment dat je in de Heer Jezus ging geloven, is de Heilige Geest in je komen wonen. Hij zal je in je nieuwe leven helpen om tot eer van God te leven. Lees Efeziërs 1:13 maar: "in Wie [dat is Christus] ook u, toen u het woord van de waarheid, het evangelie van uw behoudenis, hebt gehoord – in Wie u ook, toen u geloofd hebt, *verzegeld bent met de Heilige Geest van de belofte...*".

De Heilige Geest wil je in je leven helpen om niet langer te zondigen, maar juist Gods wil te doen. En Hij zal je ook de kracht geven om telkens weer voor God te kiezen, om zo in alles wat je doet, God te verheerlijken. Paulus heeft het zó gezegd: “Wandelt door de Geest, en u zult de begeerte van het vlees geenszins volbrengen” (Galaten 5:16).

De Heilige Geest helpt je dus om voor God te leven en Hem te eren. En je *kunt* dat nu ook! Je bent een nieuwe mens, die niet meer wil zondigen, en bovendien kun je nu rekenen op Gods eigen hulp. De Heilige Geest zal je bijstaan in je leven voor God.

Je ziet dus dat er een groot verschil is met hoe je voor je bekering was: De rotte boom is in een vruchtboom veranderd! Wat zijn dan de vruchten die jij oplevert, als de Heilige Geest jouw leven regeert? Die worden ook in Galaten 5 genoemd (zie vers 22):

De vrucht van de Geest is: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Dat houdt je nieuwe leven nu in! Het is uit met zondigen! Dat hoeft niet langer. Je mag nu in alles wat je doet, God eren en Hem dienen. Het is de smalle weg, maar je weg eindigt in de hemel! “Maar nu, van de zonde vrijgemaakt en slaven van God geworden, hebt u *uw vrucht* tot heiliging, en het einde is *het eeuwige leven*” (Romeinen 6:22).

Nog langer zondigen?

Vier vragen

Je hebt gezien dat je door je bekering een geheel nieuwe mens geworden bent. En je hebt ook gezien dat de Heilige Geest je wil helpen om voortaan op de goede manier te leven.

Helaas: Je zult er vroeg of laat tot je grote schrik achter komen dat je nog steeds kunt zondigen! En dat je dat af en toe nog doet ook! Je had je misschien wel voorgenomen om van nu af alleen maar Gods wil te doen. Maar toen kwam er een moment dat iemand je zo treiterde, dat je hem voor je het wist begon uit te schelden. Dat is natuurlijk een zonde. Je bent nu een christen en tóch zondig je nog. Ligt dat dan aan jou? Is er nog steeds iets met je mis? Ben je toch nog *niet* bekeerd?

Hieronder, in de rest van dit hoofdstuk, zal ik vier vragen die hiermee verband houden, proberen te beantwoorden.

De eerste vraag is die over het zondigen: Waarom zondigt een christen af en toe nog?

De tweede is: Hoe kun je als christen leven zónder te zondigen?

De derde: Wat moet je doen als je verzocht wordt?

En de vierde: Wat kun je doen als je toch weer gezondigd hebt?

De eerste vraag: varkens en schapen

We beginnen met dat eerste probleem: Waarom zondig je nog?

Het blijkt dat je als christen af en toe toch nog zondigt. Je zou kunnen denken dat je daarom nog steeds een 'rotte boom' bent, ondanks dat je je zonden voor God beleden hebt. Rotte appels wijzen toch op een rotte boom?

Nee, gelukkig is dit niet altijd zo. Ook aan goede vruchtbomen hangt soms een slecht appeltje. Dat hoeft niet aan de boom zelf te liggen, maar kan ook door invloeden van buitenaf komen. Er kunnen bijvoorbeeld wormen in de appel zitten, waardoor deze oneetbaar wordt. Maar aan de boom ligt dat in dat geval niet.

Een nieuw voorbeeld: Een varken heeft één grote hobby. Dat is zich in de modder rondwentelen. Varkens houden van de modder. Ze voelen zich er opperbest in thuis. Daarom zien ze er over het algemeen ook vies uit.

Maar neem nu eens een schaap. Schapen zijn schone dieren. Zij houden helemaal niet van modder, want dat maakt hun mooie vacht smerig. Daarom blijven zij ook het liefst zo ver mogelijk van de modder vandaan. Toch is het mogelijk dat een schaap toevallig een keertje in de modder terecht komt. Het beest wilde dat ongetwijfeld niet, maar het gebeurde toch. Maar dan zal dat schaap proberen zo snel mogelijk uit die modder te komen. Dat is nu eenmaal de natuur van een schaap.

Schappen van de Goede Herder

Ongelovige mensen lijken op varkens. En zonden lijken op de modder. Onbekeerde mensen kunnen niet anders dan zondigen. Zoals een varken in de modder leeft, zo staat heel hun leven in het teken van de zonde. Ze willen Gods wil niet doen. Ze doen alleen wat ze zelf fijn vinden. En zoals een varken er tevreden mee is om vies te zijn en het zich zelfs in de modder thuisvoelt, zo zijn de ongelovigen met hun leven in zonde tevreden.

Sterker nog: Als je een varken zou wassen en hem vervolgens weer los zou laten, dan is het eerste wat hij doet: heel hard naar de modder terugrennen. Daarin voelt hij zich op zijn gemak. De Bijbel zegt ditzelfde echter van ongelovigen (zie 2 Petrus 2:22). Ongelovigen kunnen en willen niets anders dan zelf hun leven inrichten. En daardoor leven ze eigenlijk als 'varkens': Ze houden van de zonde en ze leven daarin.

Nu komen we bij de schappen. Die stellen natuurlijk gelovigen voor. Op verschillende plaatsen in de Bijbel worden christenen met schappen vergeleken. Denk bijvoorbeeld aan Johannes 10. In dat hoofdstuk worden de mensen, die bij de Heer Jezus horen, 'schappen' genoemd die de Goede Herder volgen. En daar hoor jij nu ook bij, als je je bekeerd hebt. Vroeger was je een 'varken', maar bij je bekering ben je in een 'schaap' veranderd.

Zoals gezegd houden schappen helemaal niet van modder. Ze proberen er juist zo ver mogelijk vandaan te blijven. Zo houden gelovigen ook niet van zonde. Zonde heeft niets met hun nieuwe manier van leven van doen. Ze willen immers voor God leven en dus niet langer zondigen. En ze kunnen dat ook, want ze houden niet zoals ongelovigen van zondigen.

Toch is het mogelijk dat een schaap per ongeluk een keertje in de modder valt. Maar zo'n schaap wil daar dan zo snel mogelijk weer uit en zich schoonmaken. Zo kan het helaas ook gebeuren dat gelovigen af en toe zondigen. Het hoort wel niet bij hun leven als 'schaap van de Goede Herder' maar het kan zijn dat zij van de kudde zijn afgedwaald en uiteindelijk in de modder terechtkomen.

Als een schaap afdwaalt, is dat wel zijn eigen fout (had het maar niet bij de herder vandaan moeten gaan!), maar daardoor wordt het niet meteen weer een varken: Het is en blijft een schaap. En eigenlijk wil een schaap dat in de modder zit, ook niets liever dan zo snel mogelijk bij de kudde en zijn herder terugkomen.

Zo is het mogelijk dat gelovigen soms toch zondigen. Daarmee beledigen zij God natuurlijk, want zonde is zonde. Maar diep in hun hart willen ze die 'modder' zo snel mogelijk weer kwijtraken en weer helemaal voor God leven. Want van zondigen word je als christen doodongelukkig.

Als je dan toch eens zondigt, betekent dat niet dat je weer een ongelovige bent geworden. Je bent nog steeds een 'schaap' en je hoort nog steeds bij de Goede Herder, de Heer Jezus. En als je dan gezondigd hebt, wil je toch eigenlijk niets liever dan daar weer zo snel mogelijk vanaf komen?

Zonde hoort niet bij een christen. Je zult terugverlangen naar het moment dat je nog bij de Heer Jezus was. Je zou zelfs wel willen dat je nooit zo stom geweest was om je eigen weg te gaan. Je verlangt ernaar om de zonde weg te doen, je te wassen van de modder, en weer met God verder te gaan. Dat wil je als je werkelijk een nieuwe mens geworden bent.

Maar dan mag je weten, dat er ook nu vergeving is. Ook als je als christen gezondigd hebt, mag je weer naar God teruggaan en je zonden belijden. En dan zal God je opnieuw vergeven. Het is zelfs nog mooier: De Heer Jezus zal je, als je gezondigd hebt, opzoeken!

Als een mens honderd schapen heeft en één daarvan is afgedwaald, zal hij niet de negenennegentig op de bergen laten en het afgedwaalde gaan zoeken? En als het gebeurt dat hij het vindt, voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich meer verblijdt over dit dan over de negenennegentig die niet afgedwaald zijn geweest.

(Matteüs 18:12-13)

De Heer Jezus zoekt je op als je van Hem afgedwaald bent! Hij houdt teveel van je om je in de modder te laten zitten. Maar daarover straks meer.

De tweede vraag: leven zonder te zondigen

Nu eerst dat tweede probleem: Hoe moet je nu leven zonder steeds weer in zonde te vallen? Wat moet je doen om op alle momenten van de dag alleen voor God te leven?

Om te beginnen moet je goed beseffen dat je je oude mens bij je bekering hebt afgelegd. Je bent geen 'varken' meer, maar je bent een 'schaap'. God heeft je oude binnenste in de Heer Jezus geoordeeld. Daardoor ben je nu een nieuwe mens geworden, over wie de zonde niets meer te zeggen heeft.

God roept ons daarom toe: "Rekent het ervoor ten opzichte van de zonde dood te zijn, maar voor God levend in

Christus Jezus" (Romeinen 6:11). Dat betekent dat je goed moet beseffen dat *je eenvoudig niet meer naar de duivel hoeft te luisteren* als hij weer met zijn verleidingen komt! Je bent *dood voor de zonde*.

Als je daarom weer verleid wordt, luister daar dan niet naar. Zeg tegen je oude mens die wél wil zondigen: 'Nee, jij bent dood. Naar jou luister ik niet meer', en zeg tegen jezelf: 'Ik hoor nu bij God. Hem alleen moet en wil ik gehoorzamen'. Zondigen hoeft voor een christen niet meer. Je bent daar nu vrij van en je mag God in je leven dienen.

Dit staat precies zo in het vervolg van Romeinen 6 (zie vers 12-14):

Laat dan de zonde niet regeren in uw sterfelijk lichaam om aan zijn begeerten te gehoorzamen. En stelt uw leden niet voor de zonde tot werktuigen van de ongerechtigheid, maar stelt uzelf voor God als uit de doden levend geworden, en uw leden voor God tot werktuigen van de gerechtigheid. Want de zonde zal over u niet heersen; want u bent niet onder de wet, maar onder de genade.

Twee tips

Het is blijkbaar mogelijk om als christen te leven zonder dat je zondigt.

Het eerste dat je daarvoor moet doen, is nauwkeurig de Bijbel lezen. Want daarin vertelt God hoe Hij wil dat je leeft en wat Hij goed vindt dat je doet. Als je de Bijbel níet kent, weet je dus ook niet wat God van je vraagt. Dan weet je zelfs niet precies wat nu goed en wat nu verkeerd is. De psalmist heeft gezegd:

*Waarmee zal de jongeling zijn pad rein bewaren?
Als hij dat houdt naar uw woord.
Ik zoek U met mijn ganse hart,
laat mij niet van uw geboden afdwalen.
Ik berg uw woord in mijn hart,
opdat ik tegen U niet zondige.*

(Psalm 119:9-11)

Hoe vaker je de Bijbel leest, hoe makkelijker het wordt om voor God te leven.

Het tweede dat je altijd moet doen, is zo dicht mogelijk bij de Heer Jezus blijven. Luister alleen naar Hem. Begin de dag daarom altijd met Hem te vragen of Hij je voor wil gaan en je die dag wil helpen tot zijn eer te leven.

De Bijbel zegt dat je heel de dag door je ogen als het ware op de Heer Jezus gericht moet houden: “Laten wij ook alle last en de zonde die ons licht omstrikt, afleggen en met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, *terwijl wij zien op Jezus*, de overste leidsman en voleinder van het geloof, die om de vreugde die vóór Hem lag, het kruis heeft verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht, en die is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God. Want *let op Hem*, opdat u niet moe wordt en in uw zielen bezwijkt” (Hebreeënen 12:1-3).

Paulus zegt het in Galaten 2:20 nog sterker: “Ik ben met Christus gekruisigd *en ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij*; en wat ik nu leef in het vlees [dus als mens], *leef ik door het geloof in de Zoon van God*, die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgegeven”. Paulus zegt dat hij niet eens meer zelf de dag wil doorgaan, maar dat de Heer Jezus door hem heen leeft. Hij wilde alleen nog maar dát doen, wat tot Gods eer zou zijn.

Hoe gaat je nieuwe leven er dan uitzien? Je gaat op de Heer Jezus lijken! Je zult in de loop van de tijd veranderen, zodat je steeds meer zal gaan leven zoals Hij geleefd heeft:

Legt daarom de leugen af en spreekt de waarheid, ieder met zijn naaste, want wij zijn leden van elkaar. Wordt toornig, en zondigt niet; laat de zon over uw toorn niet ondergaan; en geeft de duivel geen plaats. Laat hij die een dief was, niet meer stelen, maar veeleer arbeiden en met zijn eigen handen het goede werken, opdat hij kan meedelen aan hem die gebrek heeft. Laat geen vuil woord uit uw mond komen, maar veeleer één dat goed is tot opbouwning waar dat nodig is, opdat het genade geeft aan hen die horen. En bedroeft de Heilige Geest van God niet, met Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. Laat alle bitterheid, gramschap, toorn, geschreeuw en lastering uit uw midden worden weggedaan met alle boosheid. Maar weest jegens elkaar goedertieren, welgezind, elkaar vergevend, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.

(Efeziërs 4:25-32)

De Heer Jezus wil je helpen!

De derde vraag: verzoeking

‘Dat klinkt allemaal wel mooi’, zul je misschien zeggen, ‘maar toch zijn er momenten in mijn leven dat ik wil gaan zondigen. Nou ja, ik wil het eigenlijk niet, maar ik dóe het toch. Blijkbaar komt de satan dan om mij te verleiden. Dan probeert hij mij ertoe te bewegen om toch te doen wat ik niet

mag en eigenlijk ook helemaal niet wil. Wat moet ik dan doen?’

Dit is een belangrijke vraag, want er is geen enkel mens op aarde die niet meer *kan* zondigen. Christenen *hoeven* weliswaar niet meer te zondigen, maar ze *kunnen* het nog wel! En elke christen kent die momenten van verzoeking. Je hoeft er daarom niet op te rekenen dat je al op aarde ‘volmaakt’ wordt. Dát word je pas in de hemel.

Daar is een simpele reden voor: Zolang we nog op aarde zijn, zal de satan alles in het werk stellen om ons ten val te brengen en ons aan God ongehoorzaam te maken. Daarvoor haat hij God te veel. Als wij aan Gods kant staan, mogen we er dus op rekenen dat de duivel telkens weer bij ons komt om ons van God af te trekken. En omdat we mensen zijn, slaagt hij daar jammer genoeg nog wel eens in ook, zodat wij gaan zondigen.

Maar wat moet je dan doen als je verzocht wordt? Moet je telkens weer voor de bijl gaan en in zonde vallen?

Nee, gelukkig niet! We hebben al gezien dat God nieuwe mensen van ons gemaakt heeft, zodat wij niet *hoeven* te zondigen. Over ons nieuwe leven heeft de zonde eigenlijk niets meer te zeggen. De satan wil ons wel verleiden, maar *we moeten eenvoudig niet naar hem luisteren*. Je vraagt toch niet aan de duivel wat je doen moet? Je luistert nu toch alleen maar naar God? Daarom is het zo dat jij en ik, als we niet *willen* zondigen, we ook niet *zullen* zondigen.

Iemand heeft ooit eens het voorbeeld van een huis gebruikt: Je hart is een huis, waarin alleen God woont. Je wordt verzocht als de satan aan de buitenkant van de deur staat en door het sleutelgat naar binnen kijkt. Maar je gaat pas zondigen als *jij*

de deur voor hem op een kier zet. Zolang de duivel buiten staat, kan hij niets beginnen. Je moet hem zelf binnenlaten, anders zul je niet zondigen. Maar als je hem de kans geeft om een voet tussen de deur te zetten en naar binnen te komen, dan is het mis. Dan geef je hem de mogelijkheid om jou, net als Adam en Eva vroeger in de hof, van God af te brengen.

Wat is verzoeking nu precies? Onder verzoeking zou je de trucjes van de duivel kunnen verstaan die hij gebruikt om jou zover te krijgen de deur van je hart voor hem open te zetten. En je weet het: hij is erg listig. Hij zal alles proberen om jou ertoe over te halen hem binnen te laten! Hij is er immers echt niet blij mee dat jij tot geloof gekomen bent! Daarom zal hij ook alles in het werk stellen om jou ongehoorzaam aan God te maken.

Bidden en zingen

Wat kun je dan doen? Het antwoord is simpel: Je moet je niet met de duivel bezighouden, maar je moet naar de Heer Jezus kijken! *Ga daarom als je verzocht wordt, met de Heer Jezus praten! Ga tot Hem bidden!*

De Heer Jezus kan en wil je helpen om niet te zondigen, maar voor God te blijven leven! Je weet toch dat Hij ook verzoeken heeft meegemaakt? Hij weet precies hoe het is om de satan te ontmoeten! Lees Matteüs 4:1-11 maar. Daarin wordt beschreven hoe de duivel bij Hem kwam om Hem tot zonde te verleiden. Maar de Heer Jezus keek niet naar de satan. Hij keek alleen naar God. Hij wilde alleen doen wat God Hem zei. Daarom antwoordde Hij de satan telkens: "Er staat geschreven...".

De Heer Jezus kende de Bijbel en wilde die ook in praktijk brengen. Hij stuurde de satan daarom gewoon weg! 'Toen zei Jezus tot hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: 'De Heer, uw God, zult u aanbidden *en Hem alleen dienen*'" (vers 10). En de duivel droop af...

Nu, jij moet het precies zo doen. Jakobus zegt: "Weerstaat de duivel en hij zal van u vluchten" (4:7). Dat betekent: 'Luister niet naar hem'. Als je verzocht wordt, moet je juist aan de Heer Jezus gaan denken. Die heeft de satan overwonnen! Als jij alleen naar de Heer Jezus kijkt, de grote Overwinnaar, wat kan de satan dan anders doen dan heel hard wegvlugten?

Om deze reden kan de Heer Jezus je helpen voor God te leven. Ga maar met Hem praten als je verzocht wordt. Hij hoort je gebed altijd en wil je leren om ook op zulke momenten alleen naar God te luisteren. "Want waarin Hijzelf geleden heeft toen Hij verzocht werd, kan Hij hun die verzocht worden te hulp komen" (Hebreeën 2:18).

Dit staat nog mooier in Hebreeën 4: "Want wij hebben niet een hogepriester die niet met onze zwakheden kan mee lijden, maar Eén die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde. *Laten wij dus met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade* [dat betekent: ga bidden!], *opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd*" (vers 15-16).

Als je dus verzocht wordt, moet je gaan bidden. Maar je kunt nog wat anders doen: *Je kunt ook gaan zingen!* Ga maar zingen van de Heer Jezus. Zing over wat Hij voor jou op het kruis van Golgotha gedaan heeft. Hoe Hij daar de straf voor jouw zonden gedragen heeft. Hoe God Hem daar in jouw plaats geoordeeld heeft. Dank Hem er maar voor dat je nu niet meer aan de satan toebehoort, maar dat je een christen

bent en dus voor God wilt leven. Prijs Hem omdat je nu vrij bent om Gods wil te doen en daarom niet langer hoeft te zondigen. Zeg Hem maar dat je zo blij bent dat je bij Hem mag horen. En je zult zien dat de satan afdruipt!

Iemand, die alleen met de Heer Jezus bezig is, kan de duivel niet verleiden. Die macht heeft hij niet meer over jou. Je hoort nu bij de Heer Jezus. En als je je dat goed realiseert, tot Hem gaat bidden en over Hem gaat zingen, dan verdwijnt die verzoeking vanzelf.

Probeer het maar! Je zult zien dat het werkt en dat je niet meer hoeft te zondigen. Je mag nu altijd voor God leven! En de Heer Jezus wil je daarbij helpen!

De vierde vraag: *tóch* weer gezondigd...

Nu moet je tot je schaamte bekennen dat je op een dag, ondanks alles wat hierboven gezegd is, toch een keertje gezondigd hebt. Je hebt gestolen, of gelogen, of gescholden of wat anders. Dat zijn zonden – dat weet je. En je had nog zo gehoopt dat zondigen voorgoed tot het verleden zou behoren als je je eenmaal bekeerd had! Maar nu heb je het *tóch* weer gedaan.

Misschien denk je nu dat je daarom geen christen bent. Christenen zondigen toch niet meer? Zij leven toch altijd voor God? Wat is er dan met je aan de hand als je toch weer gezondigd hebt? En wat moet je in zo'n geval doen?

Allereerst wil ik je in herinnering brengen dat zondigen weliswaar niet in het leven van een christen thuis hoort, maar *dat elke christen helaas toch nog zondigt!* We blijven mensen. En mensen worden zeer gemakkelijk tot ongehoorzaamheid

verleid. Niet dat je zonden daarmee recht kan praten, maar geen enkele christen zal ooit op aarde 'zondeloos' worden.

Als je tot geloof gekomen bent, zijn je al je vroegere zonden vergeven. En je *hoeft* in principe ook niet meer te zondigen, omdat je bij de Heer Jezus hoort. Maar toch *kun* je nog wel zondigen. En helaas *zul* je ook af en toe nog zondigen. Met God leven moet je *leren*. En dat kan alleen met vallen en opstaan. Met name in het begin zul je nog veel fouten maken. Maar ook als je al langer je weg met God gaat, zul je zien dat je nog steeds zondigt. Pas in de hemel zullen wij volmaakt zijn. Maar tot die tijd blijft het mogelijk dat we als christenen falen door naar de duivel in plaats van naar God luisteren.

Maar wees gerust! Als je toch weer gezondigd hebt, word je niet meteen weer een 'oude mens'. Je blijft een 'kind van God'. Je wordt niet opnieuw een 'varken' als je als 'schaap' in de modder valt.

Het gaat net als in een gezin. Elke dag als vader thuiskomt, staat zijn zoontje hem natuurlijk al in de tuin op te wachten. Het jongetje ziet naar de komst van zijn papa uit.

Op een dag heeft dat jochie wat stouts gedaan: Ondanks een uitdrukkelijk verbod van zijn vader heeft hij in de tuin gevoetbald, met als gevolg dat de ruit van het schuurtje gesneuveld is. Zoonlief weet nu drommels best dat hij ongehoorzaam is geweest. Daarom staat hij de betreffende avond níet in de tuin op zijn vader te wachten, maar is hij druk bezig met spelen. Hij is dan nog steeds een kind van zijn vader. Daar kan niets aan veranderd worden. Maar toch is de relatie vertroebeld. Het jongetje is nu echt niet blij als zijn vader thuiskomt. Hij moet immers het één en ander belijden.

Nu, met jou is het precies zo, als jij tegen je hemelse Vader gezondigd hebt. Je bent nog steeds zijn kind. Daar kan gelukkig nooit meer iets aan veranderen! Maar je bent dan toch niet gelukkig. Je weet namelijk dat je God door je zonde beledigd hebt. Daardoor zul je bijvoorbeeld moeite hebben met bidden. Je bent nog steeds een kind van God, maar *je gemeenschap* ('contact') *met God* is verdwenen! Als je gezondigd hebt, kun je niet meer gelukkig zijn. Je hebt je Vader in de hemel onteerd en daar moet eerst iets aan worden gedaan.

Vergeving

Weet je nog dat we het in het vorige hoofdstuk over vergeving hebben gehad? God heeft je al je zonden vergeven, omdat Hij de Heer Jezus daarvoor gestraft heeft.

Maar heb je er wel eens aan gedacht dat dit niet alleen je zonden uit het verleden betreft, maar ook alle zonden die je (helaas) nog zult gaan doen? Als dat niet zo was, zou God ons alsnog moeten straffen voor de zonden die we doen als we christen zijn. En die zijn stuk voor stuk erg genoeg om ons in de hel te doen belanden!

Maar gelukkig gebeurt dat niet! Ook alle zonden die je nog zult gaan doen, zijn in principe al vergeven! Het klinkt vreemd, maar toch is het waar. Toen God de Heer Jezus bijna 2000 jaar geleden in het oordeel bracht, waren *al jouw zonden* nog toekomstig. Jij moest immers nog geboren worden! Nu, op dat moment heeft God alle zonden die jij zou gaan doen, al gestraft, ook de zonden die je vandaag en morgen doet. De Heer Jezus heeft ze allemaal gedragen!

Daarom zal geen enkele zonde jou ooit nog in de hel kunnen brengen! Als je dus vandaag als christen zondigt, *blijf je een kind van God* en zal God jou nooit voor die zonde straffen! Je mag er namelijk zeker van zijn dat God jou ook *díe* zonde zal vergeven!

De gevolgen van zondigen

Natuurlijk – het is bijna overbodig om het te zeggen – betekent dit níet dat je er als christen maar op los kunt leven. Iemand zou kunnen denken: ‘Als God mij toch al alles vergeven heeft, waarom zou ik dan stoppen met zondigen? Ik belijd alles later gewoon weer’.

Nee, je begrijpt wel dat je zo nooit tot Gods eer kunt leven. “Jaagt naar de heiliging zonder welke niemand de Heer zal zien” (Hebreeënen 12:14). Dat betekent dat je je weg met God alleen kunt gaan als je aan Hem gehoorzaam bent en leeft zoals Hij dat wil.

In principe ben je als christen vrij om alles te doen wat je wilt. Maar dat betekent natuurlijk nooit dat je mag gaan zondigen, want in dat geval onteer je God!

Paulus zegt: “U bent geroepen om vrij te zijn, broeders; gebruikt echter de vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees [dus: zondig niet!], maar dient elkaar door de liefde” (Galaten 5:13). “Wat zullen wij dan zeggen? Zouden wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet! Hoe zouden wij, die ten opzichte van de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?” (Romeinen 6:1-2).

Om op ons voorbeeld terug te komen: Schapen willen als schapen leven, en niet als varkens. Daarom hoort zonde niet in jouw en mijn leven thuis, hoe vergevend God ook is!

Zondigen blijft ook nooit zonder gevolgen. Allereerst ben je, als je zondigt, ongehoorzaam aan God en *zul je je geloofsblijheid verliezen*. Je zult merken dat zonden scheiding maken tussen jou en God. Als je gezondigd hebt, moet je er bijvoorbeeld niet op rekenen dat God naar je luistert als je bidt (lees Jesaja 59:1-2!). Ook al zal je relatie als kind van God tot God nooit meer door het doen van zonden beïnvloed kunnen worden, je zult toch merken dat God verder weg komt. Hij blijft je Vader, maar Hij wacht tot je tot inkeer komt en het verkeerde van je daad inziet. Hij wacht tot jij je zonde belijdt! En tot die tijd zul je er alleen voor staan en zul je merken dat je geen 'gemeenschap' met God kunt hebben.

Er is nog een gevolg als je zondigt. *Je zult de vruchten ervan plukken*. Als een jongetje een ruit ingooit, kan hij wel duizendmaal zeggen dat het hem spijt, maar de ruit blijft kapot. Als jij zondigt, heeft dat evenzo altijd gevolgen. Later zul je het resultaat van je zonde onder ogen moeten zien. "Wat een mens zaait, dat zal hij ook oogsten" (Galaten 6:7).

Stel dat jij een keertje in het bijzijn van andere mensen ontzettend boos wordt en begint te schelden. Elke volgende keer dat die mensen je zien, zullen ze denken: 'Hee, daar heb je die figuur weer, die toen zulke grove taal uitsloeg!' God vergeeft en vergeet wel, maar mensen doen dat helaas niet. Elke volgende keer dat je hen ontmoet, zul je kunnen blijven herhalen dat je een christen bent en dat je voor God leeft, maar ze zullen je niet meer geloven. Ze hebben je één keertje horen vloeken en daarmee heb je al hun vertrouwen de grond ingeboord.

Ook om die reden moet je oppassen om te zondigen. Voor de zonde zelf is vergeving, maar (soms) blijven de gevolgen van die zonde wel!

Belijden

Nu nog even praktisch. Wat moet je doen als je tóch gezondigd hebt? Je weet inmiddels dat ook die zonde door God vergeven is. Maar je wilt meer: Je wilt weer met God leven. Je wilt de verbroken relatie met Hem herstellen. Wat moet je dan doen?

Nu, je kent het hart van God: Je weet dat Hij wil dat je zo snel mogelijk bij Hem terugkomt. *Ga daarom op je knieën en belijd je zonde!* Vertel God wat je verkeerd gedaan hebt en zeg dat het je spijt. Je kent ook het werk van de Heer Jezus aan het kruis. Noem de zonde en bedank de Heer Jezus dat Hij ook voor die ene zonde aan het kruis gestorven is en de straf daarvoor gedragen heeft!

Daarom wil ik je opnieuw op die mooie tekst uit 1 Johannes 1 wijzen: “Als wij onze zonden *belijden*, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te *vergeven* en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, *en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde*” (vers 9 en 7).

Maar er is meer! Weet je nog dat de Heer Jezus een Hogepriester in de hemel is om je te helpen als je verzocht wordt? Hij is er ook als je gezondigd hebt! En ook dan helpt Hij je. Dan bidt Hij tot God en vraagt om jou zo snel mogelijk weer bij Hem terug te brengen. Lees maar: “Mijn kinderen,

ik schrijf u deze dingen opdat u niet zondigt [dat is het doel: leven tot Gods eer]. En als iemand [toch eens een keertje] zondigt, *wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtoverdige, en Hij is het zoenoffer voor onze zonden*" (1 Johannes 2:1-2).

Als je gezondigd hebt, mag je weten dat de Heer Jezus voor je bidt! Hij zoekt zijn schaap op als dat in de modder valt, en helpt het eruit. Hij bidt dan voor jou tot God. Hij herinnert God er als het ware aan dat Hij ook jouw zonden heeft gedragen en vraagt God om je zo snel mogelijk op je knieën te brengen. Als je als christen zondigt, *mag je weten dat de Heer Jezus nog steeds van je houdt en dat Hij voor je bidt* (lees ook Hebreëen 7:25-28!).

De weg naar God staat altijd open! Je hoort niet bij de satan. Je hoort daarom niet in de zonde te blijven. Schapen horen niet in de modder, maar zij horen bij de Herder. Naar Hem moet je terug!

Petrus

Lees maar eens hoe dat bij Simon Petrus ging. Petrus was nota bene een apostel van de Heer Jezus, maar toch zondigde hij op een gegeven moment door bij hoog en laag vol te houden dat hij niets met de Heer Jezus te maken wilde hebben (zie Lucas 22:54-62). De Heer Jezus had hem zelfs van te voren gewaarschuwd dat hij Hem zou verloochenen (vers 31-34). Maar tegelijk beloofde Hij Petrus toen dat Hij voor hem zou bidden: "Simon, Ik heb voor jou gebeden dat je geloof niet zou ophouden" (vers 32).

Petrus verloochende zijn Heer inderdaad door drie maal te zeggen dat hij Hem niet kende. Maar dan staat er van de Heer Jezus dat Hij zich omdraaide en Petrus aankeek (vers 61). Wat denk je dat Petrus toen in de ogen van zijn Meester las? Boosheid? Toorn? Wrok? Welnee: verdriet, maar ook *liefde!* De Heer Jezus had Petrus lief. En op het moment dat Petrus het liet afweten en zondigde, was de Heer Jezus voor Hem aan het bidden!

Dat doet Hij ook als jij zondigt! Hij houdt veel te veel van jou om je in de zonde te laten. Hij zoekt je weer op. Hij toont jou zijn liefde. En dan kan je niets anders dan doen wat Petrus ook deed. Van hem staat er dat hij naar buiten ging en bitter weende (vers 62).

Als je ziet *Wie* je bedroefd hebt door te zondigen, en als je dan bij de Heer Jezus geen haat maar liefde ziet, geen straf maar vergeving, wat kan je dan anders doen dan zo snel mogelijk op je knieën gaan en je zonde aan God belijden? Er wacht geen oordeel. God is juist blij dat je bij Hem terugkomt. Hij wacht je op, net zoals die vader zijn verloren zoon. God wil je weer in zijn armen sluiten net zoals toen je je bekeerde en je voor de eerste keer bij Hem kwam.

Als je gezondigd hebt, moet je niet wegvlugten. Ga ermee naar God. Belijd het en Hij zal je alles vergeven. Want ook voor *die* zonde is de Heer Jezus aan het kruis gestorven!

Wat zullen wij dan hierop zeggen? Als God vóór ons is, wie zou tegen ons zijn? Hoe zal Hij die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldiging inbrengen tegen uitverkorenen van God? God is het die rechtvaardigt; wie is het die veroordeelt? Christus Jezus is het die gestorven is, ja nog meer, die

opgewekt is, die ook aan Gods rechterhand is, die ook voor ons bidt. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Want ik ben verzekerd dat dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch tegenwoordige noch toekomstige dingen, noch machten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus onze Heer.

(Romeinen 8:31–35, 38–39)

4. Wat vraagt God van jou?

In een leven met God is het heel belangrijk dat je leert te doen wat God je zegt. Je moet Hem gehoorzaam zijn. Eén van de dingen die God van je vraagt is dat je je laat 'dopen'. Daardoor laat je zien dat je bij de Heer Jezus hoort. Iets anders wat God van je vraagt, is over Hem te spreken. De Bijbel noemt dat 'getuigen'. Dat kan heel moeilijk zijn, want wat moet je tegen de mensen zeggen? En stel je voor dat ze je uitlechen... Dan durf je toch niet meer te getuigen? Daarover gaan we het in dit hoofdstuk hebben.

Doen wat God zegt

God gehoorzamen

In het eerste hoofdstuk hebben we gezien dat God alles heeft gemaakt. God is de Schepper van hemel en aarde. Daar horen ook de mensen bij. God heeft jou en mij gemaakt en dat is heel fijn om te weten: We leven niet 'toevallig' op aarde, maar God heeft ons hier met een doel 'neergezet': Hij wil dat wij tot zijn eer leven.

God is onze Schepper. Dat betekent óók dat Hij onze 'Baas' is. Of om het met een bijbelse uitdrukking te zeggen: God is onze 'Heer'. Hij is degene, die zegt wat er gedaan moet worden. En wij moeten Hem gehoorzamen.

Dat God gehoorzaamd moet worden, geldt natuurlijk voor alle mensen. Iedereen is door Hem geschapen. Maar je begrijpt wel dat de meeste mensen helemaal niet naar God willen luisteren, laat staan dat ze doen wat Hij zegt. Zij gaan gewoon hun eigen gang. Ze doen alleen wat ze zelf willen.

Maar jij en ik horen nu bij God. Daar hoort bij dat we Hem moeten gehoorzamen. Over hoe je precies te weten komt wat God van j^ou vraagt, gaat het in het volgende hoofdstuk. Maar nu gaan we het eerst over ‘gehoorzaamheid’ zelf hebben.

Schepper en Redder

In het Oude Testament lees je dikwijls dat God onze gehoorzaamheid eist. Daarvan hing heel veel af: De mensen die Hem gehoorzaamden, wilde God zegenen:

Nu dan, Israëel, wat vraagt de HERE, uw God, van u dan de HERE, uw God, te vrezen door in al zijn wegen te wandelen; Hem lief te hebben; de HERE, uw God, te dienen met uw ganse hart en met uw ganse ziel; de geboden en de inzettingen van de HERE, die ik u heden opleg, te onderhouden, opdat het u wèl ga. Zie, van de HERE, uw God, is de hemel, ja, de hemel der hemelen, de aarde en alles wat daarop is. ... De HERE, uw God, zult gij vrezen, Hem zult gij dienen, Hem aanhangen en bij zijn naam zweren. Hij is uw lof en Hij is uw God.

(Deuteronomium 10:12–14,20–21)

Met deze woorden riep Mozes het volk Israëel vroeger op om naar God te luisteren. Eén van de redenen die hij daarvoor noemde, was dat alle dingen aan God toebehooren. “Mij behoort de wereld en haar volheid”, zegt God in Psalm

50:12. Daarom is God in staat om de mensen die Hem willen dienen, te zegenen. Maar God is óók machtig genoeg om diegenen, die niet naar hem luisteren, te oordelen.

Hier heb je dus al één reden om te proberen te doen wat God van je vraagt: Alleen al omdat Hij de Schepper van alle dingen is, moet elk mens Hem gehoorzamen.

Er is nog een tweede reden. Nu je tot geloof gekomen bent, is God niet alleen je Schepper, maar ook je Redder! Is dat niet een veel grotere reden om Hem te gehoorzamen? De Heer Jezus heeft in jouw plaats de straf voor je zonden gedragen. Als Hij dat niet gedaan had, zou je verloren zijn gegaan. Dan zou je uiteindelijk in de hel beland zijn. Maar daar ben je van gered. Laat dan nu in je leven zien dat je de Heer Jezus hiervoor dankbaar bent door alleen nog te doen wat God van je vraagt!

Onze 'Heer'

Eigenlijk is het merkwaardig dat jij en ik, als wij de Heer Jezus willen gehoorzamen, precies datgene doen wat alle mensen straks óók zullen doen: De Heer Jezus onze *Heer* noemen.

De Heer Jezus is onze 'Heiland', omdat Hij onze zonden heeft gedragen (lees 1 Johannes 4:9-10 en 14!). Maar Hij is ook onze 'Heer', onze Gebieder, degene, die wij moeten gehoorzamen. God heeft de Heer Jezus namelijk beloofd dat alle mensen voor Hem zullen moeten buigen. Lees Filippenzen 2:6-11 maar:

Christus Jezus, die in de gestalte van God zijnde het geen roof geacht heeft God gelijk te zijn, maar zichzelf ontledigd

heeft, de gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend. En uiterlijk als een mens bevonden heeft Hij zichzelf vernederd, gehoorzaam wordend tot de dood, ja, tot de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam geschonken die boven alle naam is, opdat in de naam van Jezus elke knie zich buigt van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijdt dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Omdat de Heer Jezus God in alles gehoorzaam was en als gevolg daarvan op het kruis voor zondaars moest sterven, heeft God Hem verhoogd. Elk mens op deze aarde zal minstens éénmaal moeten erkennen dat de Heer Jezus niet 'zomaar iemand' is die op aarde geleefd heeft, maar dat Hij ook echt *Heer* is. God heeft de aarde aan Hem gegeven. En daarom zal straks iedereen de Heer Jezus onderworpen moeten zijn. "Jezus Christus – Deze is aller Heer!" (Handelingen 10:36).

Je hebt inmiddels wel door dat de meeste mensen zich hier niets van aantrekken. Die leven gewoon voor zichzelf. Als iemand in hun bijzijn over God of over de Heer Jezus spreekt, beginnen ze te lachen: 'Geloof je nog in die sprookjes? God bestaat niet. En de Heer Jezus is allang dood!'

Jij weet wel beter: God bestaat wel degelijk en de Heer Jezus is nu in de hemel bij God en wacht op het moment dat iedereen voor Hem zal móeten buigen. "De Heer [dit is: God] heeft tot mijn Heer [dit is: de Heer Jezus] gezegd: Zit aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden tot een voetbank voor uw voeten stel. Laat het hele huis van Israël dan zeker weten, dat God Hem zowel tot Heer als tot Christus heeft gemaakt, deze Jezus die u hebt gekruisigd" (Handelingen 2:34-36).

Jij weet gelukkig wie de Heer Jezus is. Hij kwam om jou te redden. Om die reden *kun* je eigenlijk niets anders doen dan proberen zo goed mogelijk te leven naar Gods wil en Hem in alle dingen gehoorzamen.

Paulus beschrijft in de eerste 11 hoofdstukken van de Romeinenbrief hoe God ons gered en gerechtvaardigd heeft. Als hij dan in hoofdstuk 12 de gevolgen daarvan wil bespreken, vat hij die in één ding samen: Wij moeten niet meer voor onszelf leven maar voor God. Daar heeft God recht op!

Ik vermaan u dan, broeders, door de ontfermingen van God, dat u uw lichamen stelt tot een levende offerande, heilig, voor God welbehaaglijk, dat is uw redelijke dienst. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken [dat wil zeggen: leef voortaan als een nieuwe mens en niet meer als de oude], opdat u beproeft wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

(Romeinen 12:1-2)

Leven voor God

Goed. Nu weet je dat je als christen voor God moet leven en Hem moet gehoorzamen. Maar wat houdt 'gehoorzaamheid aan God' nu precies in? Wat is het verschil met vroeger?

Gedeeltelijk hebben we het hier al in het vorige hoofdstuk over gehad. Als je een christen bent, leef je niet meer voor jezelf, maar je leeft voor God. Je doet niet meer wat je zelf wilt, maar je doet wat God wil. En als je wilt weten wat God van je vraagt, dan moet je natuurlijk de Bijbel lezen.

In de Bijbel kun je de ‘regels’ van je nieuwe leven vinden. De meest belangrijke regel is dat je nu niet meer zondigt, maar dat je God eert in alles wat je doet. Of zoals Paulus het zegt: Dat je leven als het ware een ‘dankoffer’ is aan God.

Wat u ook doet, doet het van harte, als voor de Heer en niet voor mensen, daar u weet dat u van de Heer als vergelding de erfenis zult ontvangen: U dient de Heer Christus. ... En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt.

(Kolossers 3:23–24,17)

Abraham

Een mooi voorbeeld van gehoorzaamheid is Abraham. Zijn geschiedenis vind je in het eerste bijbelboek: het boek Genesis.

Abraham woonde in Ur (dat lag in Mesopotamië, nu Irak). Op een dag gebood God Abraham, of eigenlijk heette hij toen nog Abram, om te vertrekken naar een land dat Hij hem zou wijzen (zie Genesis 12). Abraham wist totaal niet waar de reis zou eindigen, maar hij ging! Hij pakte zijn spullen en deed precies zoals God hem gezegd had.

Dát is nu gehoorzaamheid! Simpelweg *doen* wat God zegt. Niet gaan redeneren of tegenstribbelen, maar gewoon naar God luisteren en zijn wil uitvoeren. Dat kan best moeilijk zijn, maar wat dacht je dat het voor Abraham was? Toch zie je dat God hem voor zijn gehoorzaamheid beloonde. God zegende Abraham, zodat hij zeer rijk werd.

Later kwam er in Abrahams leven nog zo'n moment dat God hem iets heel moeilijk vroeg, maar dat hij toch moest gehoorzamen. Dat was toen God hem de opdracht gaf om zijn enige zoon, Izaäk, op een berg in de omgeving te offeren (zie Genesis 22).

Wat denk je dat Abraham toen allemaal gedacht heeft? Misschien heeft hij zelfs overwogen om maar te stoppen met het dienen van God. Als God zulke moeilijke dingen ging vragen: zijn enige zoon, die hij zo liefhad, te moeten doden...?!

Toch luisterde Abraham en gehoorzaamde hij God. Hij begreep niet waarom God het van hem vroeg, maar hij gehoorzaamde wel. Abraham wist dat hij maar een mens was, maar dat God Gód was. God is alwijs. God is almachtig. Daarom moet je Hem gewoon gehoorzamen. Wie zou zo'n God ongehoorzaam durven zijn?

Veel later in de Bijbel, in Hebrëen 11, lees je het geheim van Abrahams gehoorzaamheid: Abraham *geloofde God*. Hij kende God en durfde op zijn woorden te bouwen. *Abraham gehoorzaamde God omdat hij Hem vertrouwde!*

Door het geloof gehoorzaamde Abraham toen hij geroepen werd, om uit te gaan naar de plaats die hij als erfdeel zou ontvangen; en hij ging uit zonder te weten waar hij komen zou. ... Door het geloof heeft Abraham, toen hij beproefd werd, Izaäk geofferd, en hij die de beloften aangenomen had, offerde zijn eniggeborene. ... Hij heeft overwogen, dat God machtig was hem zelfs uit de doden op te wekken.

(vers 8,17-18)

Als God zoveel van ons houdt dat Hij zelfs zijn eigen Zoon, de Heer Jezus, in onze plaats heeft geoordeeld, dan kan het

toch niet anders dan dat Gods weg voor jouw en mijn leven de beste is?

Als God iets van je vraagt, mag je weten dat er op dat moment *niets beters is om te doen dan dat!* Dat is het fijne van een leven met God. Aan de ene kant gebiedt God je dingen te doen. Maar aan de andere kant weet je dat dat nu precies het beste is wat je in zo'n situatie *kunt* doen!

De Heer Jezus

Laten we nog even terugkomen op het leven van de Heer Jezus zelf. Ook Hij heeft, toen Hij op aarde leefde, God altijd gehoorzaamd. De Heer Jezus *zei* alleen wat God Hem geboden had (zie Johannes 12:49–50) en Hij *deed* alleen wat God Hem had opgedragen (lees Johannes 14:31).

Zo stond het ook in Filippenzen 2: “gehoorzaam wordend tot de dood” (vers 8). Denk je dat de Heer Jezus het hier nooit ‘moeilijk’ mee heeft gehad? Lees Matteüs 26:36–46 dan maar eens. Daar zie je de Heer Jezus vlak voor het moment dat Hij door de Joden en Romeinen berecht en gekruisigd zou worden. Dat was Gods wil voor zijn leven. Maar de Heer Jezus zag daar wel tegenop: “En Hij ging iets verder, viel op zijn aangezicht en bad aldus: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker [‘het lijden op het kruis’] Mij voorbijgaan” (vers 39).

De Heer Jezus wist dat het Gods wil was dat Hij voor zondaars de straf moest dragen. Het moeilijkste wat een mens ooit kan overkomen is in Gods oordeel komen. “Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God!” (Hebreeën 10:31). De Heer Jezus wist dat. Toch wilde Hij Gods wil doen – zelfs

al zou Hem dat op het kruis brengen. Daarom voegde Hij nog een zin aan zijn gebed toe: “*echter niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt*”.

Dát is ware gehoorzaamheid. Niet meer kijken naar wat jij zelf ‘fijn’ vindt, maar alleen nog maar doen wat God van je vraagt.

Gelukkig, God zal nooit van jou vragen voor zondaars aan een kruis te sterven. Om te beginnen zou je dat nooit kunnen. Maar het is ook niet meer nodig. De Heer Jezus heeft dat moeilijke werk voor eens en voor altijd volbracht. Daarvoor is Hij ook beloond, zo hebben we hierboven gezien. Hij is nu niet alleen onze *Heiland*, maar ook onze *Heer*!

God vraagt ons (gelukkig!) alleen veel gemakkelijker dingen. Hij wil dat wij in de grote, maar ook in de kleine dingen van het leven aan Hem vragen wat we moeten doen. Daarvoor word je straks ook beloond (zie het laatste hoofdstuk). Maar alleen al omdat we dankbaar zijn voor de vergeving van onze zonden behoren wij Gods wil te doen.

Begin daarom van nu af aan elke dag zoals de Heer Jezus die begonnen is. Zeg God dat je Hem die dag wilt gehoorzamen. En vraag de Heer Jezus elke morgen of Hij je ook duidelijk wil maken wat je dan moet doen, wat je moet zeggen, en wat je misschien wel níet moet doen. Lees dan ook een stukje uit de Bijbel en pas dat wat je leest op je eigen situatie toe.

Probeer elke dag ook om voor God te leven. Je hoort niet meer aan jezelf toe. De Heer Jezus is nu *jouw Heer*. Jouw leven behoort aan Hem. Dat houdt gehoorzaamheid nu in: Luisteren naar wat God je zegt en dat precies zo doen. Daardoor laat je zien dat je Hem dankbaar bent!

Sta op en laat je dopen!

Bekering en doop

Weet je wat het eerste is wat God vraagt van iemand die tot geloof gekomen is? Dat is dat hij zich laat *dopen*.

Dopen hoeft voor elke christen maar één keer. Het hoort volgens de Bijbel te gebeuren vlak nadat je je bekeerd hebt. Je hoeft er dus niet al een langere tijd voor te geloven. De enige voorwaarde is dat je een christen bent, dus dat je je zonden voor God beleden hebt en dat je weet dat ze je ook vergeven zijn. In dat geval, zegt de Bijbel, moet je je laten dopen. Want daardoor laat je aan de mensen zien bij Wie je voortaan hoort en voor Wie je voortaan wilt leven.

Door middel van de doop vertel je de mensen dat je nu een andere heer dient: niet langer de satan, maar de Heer Jezus. Als je het bijbelboek Handelingen leest, zul je daarom keer op keer zien dat mensen die tot geloof kwamen, direct gedoopt werden. Bekering en dopen horen namelijk bij elkaar.

Misschien is dit jou niet helemaal duidelijk (ik zal proberen de doop straks nog wat preciezer uit te leggen), maar of je alles begrijpt of niet doet er eigenlijk niet zoveel toe. God zegt dat ieder die in de Heer Jezus gelooft, ook gedoopt moet worden. En zodra je dat weet, moet je gewoon gehoorzamen.

Eerst een paar teksten: “Gaaf dan heen, maakt alle volken tot discipelen, hen *dopend tot de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest* [de drieënige God!] en hen lerend te bewaren alles wat Ik u heb geboden” (Matteüs 28:19). “Bekeert u, en

laat ieder van u *gedoopt worden in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden*" (Handelingen 2:38).

Elke christen behoort gedoopt te zijn. Hoe oud je daarvoor moet zijn, zegt de Bijbel niet. De enige voorwaarde die de Bijbel stelt, is dat je in de Heer Jezus moet geloven. Je moet je écht bekeerd hebben. Je moet bewust een keuze gemaakt hebben om voortaan met God te leven. Dat is de enige eis die de Bijbel stelt.

Als je gelooft en je bent nog niet gedoopt, dan moet je dat maar heel snel laten doen. Niet omdat ik het zeg, maar omdat God dat van je vraagt. Maar neem nog wel even de tijd om het stukje hieronder door te lezen. Want de doop heeft een heel mooie betekenis, waar ik het nu graag over wil hebben.

Drie betekenissen

Elke christen moet gedoopt zijn. Want door je te laten dopen wordt het aan de mensen duidelijk dat je van nu af aan bij de Heer Jezus hoort en dat je een nieuw leven begonnen bent, een leven tot Gods eer.

Op zich verander je niet door je te laten dopen. De doop is alleen een *daad van gehoorzaamheid* aan God en een *getuigenis van je geloof* aan de mensen. Door je te laten dopen laat je de mensen zien wat er met jou gebeurd *is*: hoe jij veranderd *bent* toen je je *bekeerde*.

Eigenlijk laat de doop drie dingen zien. En in al die drie gevallen heeft het water waarin je wordt gedoopt, een andere symbolische betekenis. Laten we die drie dingen eens stuk voor stuk langsgaan.

De eerste betekenis: vergeving en reiniging

De eerste betekenis van de doop vind je in Handelingen 22:16. In dat vers vertelt Paulus hoe er tegen hem gezegd werd: “Sta op, laat u dopen *en uw zonden afwassen* onder aanroeping van zijn naam”.

Door je te laten dopen vertel je de mensen dus dat je zonden vergeven zijn. Let op: Je zonden worden je natuurlijk niet pas bij je doop vergeven. Dat is al bij je bekering gebeurd. Maar door je te laten dopen laat je zien *dát* je zonden vergeven zijn. Het doopwater is in dit geval een beeld van *reiniging*.

Zoals je vuile kleren schoonmaakt door ze te wassen, zo word ook jij gereinigd: Je was vies en zwart van de zonden. Maar op het moment dat je je zonden beleet en in de Heer Jezus geloofde, heeft God je ‘schoongewassen’ (lees 1 Korintiërs 6:9–11!). Dat vond plaats bij je bekering. Maar door je te laten dopen laat je dit aan de mensen zien. Je daalt als het ware zwart van de zonden in het doopwater af, maar het water spoelt dat zwarte weg. Als je dan weer uit het water komt, ben je ‘schoon’, dan zijn je zonden je vergeven.

Nogmaals, dit gebeurt echt niet bij het dopen zelf. Het doopwater is gewoon water. In de doop laat je zien wat er bij je bekering gebeurd is: God heeft je zonden afgewassen.

Lees nu ook maar over die mensen in Openbaring 7: “Zij hebben hun lange kleren gewassen en ze wit gemaakt in het bloed van het Lam” (vers 14). Je zonden zijn niet door het doopwater weggespoeld. Maar ze zijn je vergeven omdat de Heer Jezus daarvoor op het kruis van Golgotha is gestorven. Dat is het eerste wat je in de doop aan de mensen duidelijk maakt.

De tweede betekenis: begrafenis en opstanding

De tweede betekenis van de doop staat in Romeinen 6. Je leest daar: “Of weet u niet, dat wij allen die tot Christus Jezus gedoopt zijn, tot zijn dood gedoopt zijn? *Wij zijn dan met Hem begraven door de doop tot de dood*, opdat, zoals Christus uit de doden is opgewekt door de heerlijkheid van de Vader, *zo ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen*” (vers 3–4).

Paulus vergelijkt de doop hier met een begrafenis. Het doopwater is nu een beeld van de aarde, waarin een dood lichaam wordt weggeborgen. Het water stelt nu dus een *graf* voor, maar wel een heel bijzonder graf: Het is het *graf van de Heer Jezus*.

Weet je nog uit het vorige hoofdstuk dat je bij je bekering een nieuwe mens geworden bent? Je oude mens stierf toen je tot geloof kwam. Nu, wat doe je met een overledene? Zijn lichaam begraaf je natuurlijk. Daarom moet die ‘oude mens’ ook begraven worden.

Bij je bekering ben je een nieuwe mens geworden. Je oude mens heb je ‘afgelegd’ en de nieuwe mens heb je ‘aangedaan’. Bij de doop begraaf je nu je oude mens. Die was al overleden (dat gebeurde bij je bekering), maar bij je doop *begraaf je hem*. Met hem heb je niets meer te maken. Zoals je bij de doop in water wordt ondergedompeld, zo verdwijnt die oude mens van de aarde.

Door je doop laat je dus zien dat je oude leven voorbij is. Tot die tijd deed je alleen je eigen wil en zondigde je steeds opnieuw. Maar dat is nu allemaal verleden tijd. De oude mens is dood. Daarom begraaf je die.

Er is nog iets: Ik zei je al dat het doopwater niet zomaar een graf voorstelt, maar het is het graf van de Heer Jezus. Dat is een heel bijzonder graf, want dat is de plaats waar de dood nu eens *niet het einde betekende!* De Heer Jezus is uit de dood opgestaan!

Nu, als jij (symbolisch) in het graf van de Heer Jezus begraven wordt, dan verdwijnt die oude mens daar wel, maar er komt een 'nieuwe mens' voor terug! Toen je in de Heer Jezus geloofde, werd je immers van binnen vernieuwd en werd je een nieuwe mens. En ook dat laat je door de doop zien. Je blijft niet onder water, maar je komt weer boven! Paulus vergelijkt dat in Romeinen 6 met de opwekking van de Heer Jezus uit de dood. Sinds je bekering ben je een nieuwe mens. Maar bij je doop laat je zien *dat je een nieuwe mens bent!*

Door je te laten dopen toon je dat je bij je bekering niet opgehouden hebt met leven, ook al is je oude mens gestorven. Maar je laat zien dat je er wat voor hebt teruggekregen: Je bent nu een nieuwe mens, die 'in nieuwheid van leven wandelt'. Je bent "met Hem [de Heer Jezus] begraven in de doop", maar ook "in Hem opgewekt door het geloof" en "met Hem levend gemaakt" (Kolossers 2:11-13).

Samenvattend zou je dus kunnen zeggen dat de doop laat zien wat er bij je bekering met je *zonden* gebeurd is (de eerste betekenis), maar ook hoe *jijzelf* van een oude mens in een nieuwe mens veranderd bent (de tweede betekenis).

De derde betekenis: vrij van oordeel

Dan nu nog de derde symbolische betekenis van de doop. Die vind je in 1 Petrus 3.

Daar vertelt Petrus over Noach en zijn gezin, die als enigen de zondvloed overleefd hebben doordat zij een ark hadden waarin zij veilig waren. De zondvloed vond al heel vroeg in de menselijke geschiedenis plaats. Deze was een oordeel van God over de aarde vanwege de vele zonden van de mensen (zie Genesis 6–9). Toen het waterpeil dagen achter elkaar bleef stijgen, verdronken uiteindelijk alle mensen. Alleen Noach had een ark, die hem veiligheid bood, doordat deze op het water dreef.

Nadat Petrus deze geschiedenis in het kort verteld heeft (vers 20), zegt hij: “Dit behoudt nu ook u: het tegenbeeld de doop, die niet is een afleggen van onreinheid van het vlees, maar *een vraag voor God van een goed geweten*, door de opstanding van Jezus Christus” (vers 21).

Het doopwater is dus ook een beeld van *Gods oordeel over deze aarde*. Elk mens zal straks oog in oog met God komen te staan en gestraft worden voor zijn verkeerde daden. Er is maar één manier om daar onderuit te komen, zegt Petrus, en dat is door in de ‘ark’ te stappen. Die ‘ark’ is natuurlijk een beeld van de Heer Jezus. Doordat Hij jouw zonden gedragen heeft op het kruis, zal er voor jou geen oordeel meer zijn. Ook dat druk je uit in de doop.

Door je te laten dopen zeg je als het ware dat elk mens de dood verdient, omdat iedereen gezondigd heeft. Het doopwater herinnert immers aan het water van de zondvloed. En dat water betekende de dood voor het grootste gedeelte van de mensheid. Maar je kunt aan dit oordeel ontkomen. God heeft de Heer Jezus al gestraft, en iedereen die met Hem verbonden is, is vrij van dat toekomstige oordeel!

Dat weet je natuurlijk al, want daarom heb je je zonden voor God beleden. Maar bij de doop laat je dit aan de mensen

zien. Iedereen ziet dan dat je in het water ‘verdwijnt’, maar iedereen ziet ook dat je weer ‘boven’ komt. Je zegt daarmee: ‘Kijk, ik kom heelhuids door het water van Gods oordeel heen. Ik hoef niet te sterven. Dat komt omdat ik met de Heer Jezus ben verbonden. Hij is de ‘ark’ waarin ik veilig ben voor Gods oordelen!’

Petrus zegt dat de doop voor jou “een vraag voor God van een goed geweten” is. Dat betekent dat jij, door je te laten dopen zegt dat je geen zonden meer hebt! Al je zonden zijn weggedaan, omdat de Heer Jezus daarvoor gestorven is. *Er is nu niets meer waarvoor God je zou kunnen veroordelen!* Ook dat laat je zien als je je laat dopen. Je blijft niet in het doopwater, maar je komt er weer uit. Je zonden zijn al in de Heer Jezus geoordeeld. Daarom kom je ook heelhuids door Gods toekomstige oordelen over de aarde heen.

Dit is de derde betekenis van de doop: het doopwater is een beeld van Gods oordelen die straks over de aarde komen. Doordat je nu bij de Heer Jezus hoort, zal niets jou uit Gods hand kunnen rukken (lees Johannes 10:28–29). En ook dat laat je door de doop zien.

‘Christus aandoen’

Misschien vind je het allemaal maar ingewikkeld. Ik zou zeggen: lees dit hoofdstuk later nog eens rustig na. Maar onthoud dan tenminste nu al één ding, namelijk: *dat je door je te laten dopen laat zien dat je van nu af aan bij de Heer Jezus hoort en voor Hem alleen wilt leven*. Paulus zegt: “Want u allen die tot Christus bent gedoopt, hebt Christus aangedaan” (Galaten 3:27). Simpel gezegd: Door je te laten dopen laat je iedereen zien dat jij op de Heer Jezus wilt lijken.

Misschien weet nog niet iedereen in je omgeving dat je een christen bent. Misschien heb je wel op een heel stil plekje tot God gebeden of Hij je zonden wilde vergeven. Gelukkig maakt het totaal niet uit waar je je bekeerd hebt. God heeft je wel degelijk gehoord en daarom ben je toen van binnen veranderd, waar je je ook bevond.

Maar nu moet iedereen het wél weten! God zegt tegen jou: 'Wat fijn dat je mijn kind bent geworden! Laat het maar aan iedereen zien. Toon de mensen wat Ik voor jou heb gedaan. Laat je daarom dopen'.

Dopen hoort bij bekering. Zodra je je bekeerd hebt, hoor je ook gedoopt te worden. Als je daarom nog niet gedoopt bent, doe het dan zo snel mogelijk! God wil dat je het doet. En vergeet niet om al je vrienden en vriendinnen erbij uit te nodigen. Ze moeten allemaal weten dat je een christen bent geworden! Je wilt toch tot Gods eer leven? Hier heb je een schitterende gelegenheid! Nodig zoveel mensen uit als je kunt en laat door je doop zien wat God voor jou gedaan heeft. En laat erdoor zien dat je van nu af alleen nog maar de Heer Jezus wilt gehoorzamen.

Ben je nog niet gedoopt? Dan zeg ik nu tegen jou wat Ananias tegen Paulus zei: "Waarom aarzel je? Sta op, laat je dopen en je zonden afwassen onder aanroeping van zijn naam!" (Handelingen 22:16).

Jouw boodschap aan een wereld in nood

Getuigen

We hebben gezien dat een leven als christen gekenmerkt wordt door absolute gehoorzaamheid aan God. Dat is waarschijnlijk de reden waarom God ons niet meteen in de hemel opnam op het moment dat wij ons bekeerden. Hij wil ons op aarde gebruiken. Er zijn twee belangrijke taken die wij op aarde moeten vervullen. Je vindt ze beide in 1 Petrus 2.

De eerste taak is dat alle christenen geroepen zijn om God dag en nacht te loven en te eren. Wij zijn *“een heilig priesterdom, om geestelijke offerande te offeren, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus”* (vers 5). Over dit belangrijke onderwerp gaan wij het in hoofdstuk 6 hebben.

Petrus noemt nog een taak, namelijk: van God en van de Heer Jezus getuigen: *“U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een volk tot een eigendom, opdat u de deugden verkondigt van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht”* (vers 9). God wil dat wij de andere mensen van Hem vertellen, zodat ook zij zich zullen bekeren. Over dat onderwerp wil ik je nu het één en ander zeggen.

Nadat de Heer Jezus uit de dood was opgestaan, vlak voordat Hij in de hemel werd opgenomen, gaf hij zijn discipelen de opdracht om van Hem te getuigen: *“Maar u zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en u zult mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judéa en*

Samaria en tot aan het einde van de aarde" (Handelingen 1:8). Met die opdracht werden de volgelingen van de Heer Jezus tot zijn 'getuigen' gemaakt. Zij kregen de opdracht om alles wat zij van de Heer Jezus gezien en gehoord hadden, wereldkundig te maken.

Eigenlijk is elke christen een getuige van de Heer Jezus. Het evangelie van zijn dood op het kruis in de plaats van zondaars moet verkondigd worden! Elk mens heeft de Heiland nodig! Er is niemand zonder zonde. Daarom zal straks iedereen die niet in de Heer Jezus geloofd heeft, voor eeuwig verloren gaan. God is zo rechtvaardig dat Hij hem móet straffen.

Ja, *jij* weet het nu wel dat je, als je in de Heer Jezus gelooft, niet verloren gaat, maar dat je zonden dan vergeven worden. Maar weet je buurman dat ook? En je vriend of vriendin? En de mensen die je op straat of in de winkel tegenkomt? Misschien weten zij het ook wel. Misschien ook niet. Maar hoe kunnen zij dan geloven? "Hoe zullen zij geloven in Hem van wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?", vraagt Paulus in Romeinen 10:14.

Voordat je kunt geloven, moet je weten wát er te geloven valt! En daarvoor is het nodig dat dat verteld wordt! Jij hebt de Heer Jezus toch ook leren kennen doordat anderen jou van Hem hebben verteld? Dat is nu de reden waarom jij en ik getuigen van de Heer Jezus zijn! Wij hebben de opdracht om de wereld te vertellen wie God is en wie de Heer Jezus is. En als wij onze mond houden, wie zegt het hun dan?

Het komende oordeel

Stel je voor dat je door een straat loopt en plotseling zie je een huis dat in brand staat. En tot je stomme verbazing zie je binnen een paar mensen rustig tv. kijken! Als ze niet oppassen zullen ze binnen de kortste tijd door de vlammen worden ingesloten! Wat ga je doen? Loop je rustig verder omdat je de trein nog wil halen? Of ga je die mensen waarschuwen dat hun huis in brand staat? Dat laatste toch?! Dat is niet alleen ‘netjes’, het zelfs je *plicht!* Als jij hen waarschuwt, kunnen ze zich nog redden. Maar als je niets zegt, is het binnen enkele minuten met hen afgelopen!

Wat ik met dit voorbeeld bedoel is duidelijk: Alle mensen zullen straks voor de troon van God komen te staan. Daar zal God hun rekenschap vragen van wat zij gedaan hebben. En zij zullen dan veroordeeld worden. Geen enkel mens kan dan nog gered worden. Daarvoor is het dan te laat. Maar nu kan dat nog wel! Als iemand zich nu bekeert, is God nog genadig en vergeeft Hij zijn zonden. “Zie, *nu* is het de welaangename tijd, zie, *nu* is het de dag van de behoudenis” (2 Korintiërs 6:2).

Hoe lang zal het nog duren voordat Gods oordelen over deze aarde losbarsten? Het kan morgen al zijn!

De Heer vertraagt de belofte niet zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig over u, daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen. Maar de dag van de Heer zal komen als een dief, waarop de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden.

(2 Petrus 3:9–10)

Erg veel tijd is er waarschijnlijk niet meer. De aarde moet zich voorbereiden op de terugkeer van de Zoon van God. Dan zal Hij niet komen om opnieuw 'verloren schapen' te zoeken, maar dan komt Hij om de levenden en de doden te oordelen!

Je ziet dat aan jou en mij een belangrijke taak is toevertrouwd. In deze laatste dagen van de aarde zijn wij, christenen, de enigen die weten wat er straks gaat gebeuren. Daarom moeten wij de mensen waarschuwen! Wij zijn de getuigen van de Heer Jezus. Op ons rust de taak om over Hem te spreken!

Vertel de mensen daarom wie God is. Dat Hij heilig en rechtvaardig is, zodat Hij elk mens móet oordelen. Maar je mag de mensen ook zeggen dat God hen liefheeft en zijn eigen Zoon gegeven heeft, zodat zij niet verloren hoeven te gaan als zij in Hem geloven. Zeg hun maar wat God in jouw leven gedaan heeft. En wat de Bijbel over hun eigen leven zegt.

Niet iedereen is een 'evangelist' (iemand wiens 'beroep' het is om over de Heer Jezus te spreken). Maar de Bijbel zegt wel dat élke christen het 'werk van een evangelist' moet doen (zie 2 Timotheüs 4:5). Dat betekent dat niet iedereen zijn baan hoeft op te zeggen om voortaan alleen te prediken; maar het betekent wél dat op iedere christen de taak rust om over de Heer Jezus te spreken. Niemand kan hier onderuit: Elke christen *moet* van de Heer Jezus getuigen. Jij en ik dus ook. Als onze burens en onze vrienden en vriendinnen zich niet bekeren, gaan ze voor eeuwig verloren. Maar wij kunnen hun vertellen wie hen kan redden: de Heer Jezus!

Jouw boodschap

Maar wat kun je de mensen dan precies zeggen?

Nu, dat weet je inmiddels wel. Je moet hun vertellen dat ze zondaars zijn. Ze zullen het wel niet leuk vinden, maar het is wel de waarheid. Zo staat het immers in de Bijbel. Lees het boek Handelingen maar. Daarin vind je een groot aantal toespraken van onder andere Petrus en Paulus. Telkens weer lees je dat zij zeiden dat God de mensen zal oordelen.

Twee teksten waarin je deze boodschap vindt: “Met voorbijzien dan van de tijden der onwetendheid *beveelt God nu aan de mensen, dat zij zich allen overal moeten bekeren*, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk *in gerechtigheid zal oordelen* door een man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken” (Handelingen 17:30–31). “En Hij [God] heeft ons bevolen aan het volk te prediken en te betuigen dat Deze [de Heer Jezus] het is die door God is aangesteld als *Rechter van levenden en doden*. Van Hem getuigen alle profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangt door zijn naam” (10:42–43).

Deze boodschap is ook door de grootste evangelist aller tijden, Paulus van Tarsus, gepredikt. Hij was wel heel in het bijzonder door God geroepen om te prediken. Zo was het hem al bij zijn bekering gezegd: “de volken tot welke Ik je zend om hun ogen te openen, *opdat zij zich bekeren van de duisternis tot het licht*, en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden ontvangen door geloof in Mij” (26:18). Paulus wilde maar over één onderwerp spreken: “Jezus Christus en die gekruisigd!” (1 Korintiërs 2:2).

Doe daarom net als Paulus: Spreek over de Heer Jezus! "Predik het woord, wees paraat, *gelegen en ongelegen* [d.w.z. of het jou uitkomt of niet]. Maar jij, wees nuchter in alles, lijd verdrukking, doe het werk van een evangelist, vervul je dienst ten volle!" (2 Timotheüs 4:2,5).

Weest bang voor Hém...

Je denkt nu misschien: 'Dat klinkt wel leuk, maar het is toch makkelijker gezegd dan gedaan'. Als je op school of waar dan ook over de Heer Jezus begint, word je vast en zeker uitgelachen. En misschien verlies je er ook nog wel een paar vrienden door. De boodschap van de Bijbel is voor de mensen nu eenmaal geen aantrekkelijke boodschap.

Wel, allereerst dit: Je bent tegenover de Heer Jezus 'verplicht' om van Hem te spreken. Als Hij jou en mij iets opdraagt, wie zijn wij dan eigenlijk om Hem tegen te spreken?

Jona deed dat wel. Hij moest van God in Ninevé gaan prediken, maar hij weigerde dat en nam zelfs een boot in de tegenovergestelde richting. Maar dan gaat God hem dwingen om te doen wat Hij wil. God gebruikt daarbij eerst een storm en later een grote vis. Als God ons daarom de opdracht geeft om te getuigen, moeten wij oppassen dat we niet allerlei smoesjes bedenken om er onderuit te komen.

Er is nog iets: Als wij eenvoudig doen wat God van ons vraagt – ook al worden we uitgelachen! – dan zal God ons daarvoor belonen. Maar als wij weigeren te gehoorzamen, heeft dat ook gevolgen.

De Heer Jezus heeft gezegd dat wij voor de mensen niet bang hoeven te zijn. Wat kunnen zij ons allemaal aandoen? Als je

het goed beschouwt: bijzonder weinig! Oké, dan verlies je een paar vrienden. Maar God ongehoorzaam zijn, heeft veel ernstiger gevolgen! Want God is God! Luister maar wat de Heer Jezus heeft gezegd:

Ik nu zeg u, mijn vrienden: Weest niet bang voor hen die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen [de mensen dus]. Maar Ik zal u tonen voor wie u bang moet zijn: Weest bang voor Hem die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in de hel te werpen [dat is God!]; ja, Ik zeg u, weest bang voor Hem! Ik nu zeg u: Ieder die Mij belijdt voor de mensen [dus ieder die van de Heer Jezus getuigt], die zal ook de Zoon des mensen belijden voor de engelen van God. Maar wie Mij verloochent voor de mensen, zal verloochend worden voor de engelen van God.

(Lucas 12:4-5,8-9)

Ik zeg dit niet om je bang te maken. Je weet immers dat je (als je je bekeerd hebt) niet verloren zult gaan, ook niet als je een keertje niet durft te getuigen en je beurt om zo te zeggen voorbij laat gaan. Als je in de Heer Jezus gelooft, zúl je straks in de hemel komen. Dat is zeker! Maar aan de andere kant moet je deze woorden van de Heer Jezus wel serieus nemen. Je wilt toch voor God leven? Dan zul je moeten leren om te doen wat Hij van je vraagt. En daar hoort ook getuigen bij.

Schaam je niet

Maar ja, je zit zeker nog steeds met dat probleem van bang zijn om uitgelachen te worden? Ik wil je gerust bekennen dat ik ook wel eens sta te bibberen als ik moet getuigen. En ik ken nog veel meer christenen die dit ook hebben.

Het is ook best moeilijk om met iemand over de Heer Jezus te gaan praten. Maar toch zegt de Bijbel dat we nu juist níet bang hoeven te zijn! De Heer Jezus wil ons daarbij helpen. Lees maar wat Paulus zegt: “Want God heeft ons niet gegeven een geest van bangheid, maar van kracht, liefde en bezonnenheid. *Schaam je dus niet* voor het getuigenis van onze Heer!” (2 Timotheüs 1:7-8).

Als je het goed bekijkt, is er helemaal niets om bang voor te zijn! De boodschap van de Bijbel is waar, dus je vertelt in ieder geval geen leugens. Bovendien is God veel machtiger dan de mensen met wie je praat. Oké, zij lachen misschien, maar denk je niet dat de Heer Jezus naar jou kijkt als je over Hem spreekt? Hij lacht je gegarandeerd níet uit!

Stéfanus

In Handelingen 7 lees je de geschiedenis van Stéfanus. Die sprak over de Heer Jezus toen hij zich in een kring van diens ergste vijanden bevond. Maar waar dacht je dat Stéfanus naar keek? Naar die meute woedende mensen? Naar de Heer Jezus natuurlijk! Daarom was hij niet bang!

Toen zij nu dit hoorden, barstten zij uit in woede en zij knarsten de tanden tegen hem. Hij [Stéfanus] echter, vol van de Heilige Geest, staarde naar de hemel en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan Gods rechterhand, en zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan Gods rechterhand. Zij echter schreeuwden met luider stem, stopten hun oren toe en stormden als één man op hem af, en zij wierpen hem de stad uit en stenigden hem.

(vers 54-58)

Stéfanus keek niet naar de stenen die hem om de oren vlogen. Hij keek naar de hemel en zag daar de Heer Jezus. Ik denk dat hij van die stenen niet eens zo veel gevoeld heeft. Hij had gedaan wat God van hem vroeg. En hij wist dat hij daarvoor beloond zou worden!

Jij en ik zullen het wel nooit zo zwaar te verduren krijgen als Stéfanus. Misschien worden we uitgelachen, maar wat is dat vergeleken met wat Stéfanus doorgemaakt heeft? Of vergelijk het eens met hoe zij de Heer Jezus bespotten? Troost je dat jij waarschijnlijk nooit een martelaar zal worden.

Aan de andere kant moet je toegeven dat het wel heel mooi en moedig van Stéfanus was om ondanks alle haat en vijandschap tóch te getuigen! Maar wij hebben dezelfde boodschap als Stéfanus voor deze wereld. Laten wij die dan net als Stéfanus niet verzwijgen. En laten we ons daar ook niet voor gaan zitten schamen, want het is wel de waarheid!

Een tip

‘Tóch vind ik het moeilijk om zomaar over de Heer Jezus te beginnen’.

Goed, dan wil ik je een raad geven: Leg dat aan de Heer Jezus voor. Zeg Hem eerlijk dat je het soms best moeilijk vindt om voor Hem uit te komen. En doe Hem dan een voorstel. Het klinkt misschien vreemd, maar beloof de Heer Jezus dat je wel van Hem wilt getuigen, als Hij maar voor een goede gelegenheid zorgt. Dan hoeft je er niet zelf over te beginnen. En vraag de Heer Jezus dan of Hij ervoor wil zorgen dat de mensen uit je omgeving over het geloof beginnen en bid of Hij je de kracht wil geven om die gelegenheden aan te

grijpen. Simpelweg: Vraag God of Hij je een 'duwtje' wil geven.

Maar wees daarbij wel eerlijk: Als er inderdaad die dag een mogelijkheid is om van je geloof te getuigen, *doe dat dan ook!* Blijf niet altijd maar afwachten, maar zeg op zo'n moment dat je zo blij bent dat de Heer Jezus voor jouw zonden gestorven is. Als er een goed moment is, grijp die gelegenheid dan ook aan! Je zult zien dat God je erbij helpt. En je zult ook merken dat het best fijn is om van de Heer Jezus te getuigen!

Heilig Christus als Heer in uw harten, altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is.

(1 Petrus 3:15)

Als zij niet luisteren...

Tot slot nog één ding: Je zou wel eens teleurgesteld kunnen worden als je merkt dat je wel over de Heer Jezus spreekt, maar dat niemand dat iets lijkt te kunnen schelen. De mensen halen hun schouders voor je op en gaan gewoon door met wat ze aan het doen waren. Je zou hieruit de conclusie kunnen trekken dat het blijkbaar helemaal geen zin heeft om te getuigen. Als toch niemand luistert...

Nu, na enige tijd zul je merken dat de meeste mensen weliswaar niet luisteren, maar dat er een paar zijn die wél luisteren. Het zijn er niet zo gek veel, maar toch zijn ze er. Die mensen moeten toch ook met het evangelie in aanraking komen? Als je je dat realiseert, dan heb je het er toch wel voor over dat je 99 keer wordt uitgelachen om de honderdste

keer iemand te ontmoeten die wél geïnteresseerd is? Dat is de inspanning toch meer dan waard?!

Maar er is nog meer: Stel je voor dat je weigert over het geloof te spreken tegenover iemand die er nog nooit eerder van gehoord heeft. Die ander kent de weg naar God niet en kan zich dus ook niet bekeren. Wat zul je dan straks tegen God zeggen? God zal je vragen waarom je toen en toen niet over Hem gesproken hebt. 'Ja, maar ik had geen zin'. 'Ja, maar ik durfde niet'. Zul je dat dan echt zeggen??? Welnee, je zult je diep schamen!

Maar als je wél over God gesproken hebt, maar je woorden zijn door hem afgewezen, *dan is die ander daar zelf voor verantwoordelijk!* Dan heeft hij het immers helemaal aan zichzelf te wijten dat hij verloren gaat. Hij kende de weg naar God, want die had je hem uitgelegd. Maar hij wilde zijn eigen gang gaan. In dat geval zal jou niets kwalijk genomen worden. Lees maar wat God tegen Ezechiël zegt:

Wanneer gij een woord uit mijn mond hoort, zult gij hen uit mijn naam waarschuwen. Als Ik tot de goddeloze zeg: Gij zult zeker sterven – en gij waarschuwt hem niet en spreekt niet om de goddeloze voor zijn goddeloze weg te waarschuwen ten einde hem in het leven te behouden, dan zal die goddeloze in zijn eigen ongerechtigheid sterven, maar van zijn bloed zal Ik ú rekenschap vragen. Maar als gij de goddeloze waarschuwt en hij bekeert zich niet van zijn goddeloosheid en van zijn goddeloze weg, dan zal hij in zijn eigen ongerechtigheid sterven; maar gij hebt uw leven gered.

(Ezechiël 3:17–19)

Als je niet getuigt als God het wél van je vraagt, dan ben je God ongehoorzaam. Maar als je wél van Hem getuigt en over de Heer Jezus spreekt – hoe moeilijk dat ook is en hoe vaak het ook mis gaat – dan mag je weten dat je in ieder geval hebt geprobeerd om dat te doen wat God je opdroeg. En dat is toch het mooiste wat er is?

De Heer Jezus heeft zoveel voor jou en mij gedaan – er is nu niets fijners dan proberen iets voor Hem te doen. Dát is leven tot Gods eer. Dát is leven naar zijn wil!

5. In gesprek met God...

Eén van de mooiste kanten van een leven met God is dat je rechtstreeks met God zelf in contact staat. Je mag elk moment van de dag met Hem praten: je mag bidden. Alles wat je bezighoudt, mag je Hem zeggen. En God luistert dan naar jou. Maar God zegt ook wat terug! Hij wil je namelijk precies leren hoe je moet leven. Dat doet Hij door de Bijbel. Dat is niet zomaar een boek, maar het is Gods 'brief' aan jou persoonlijk! In dit vijfde hoofdstuk wil ik je daarom vertellen wat bidden is en hoe je kunt luisteren naar wat God jónu te zeggen heeft.

Luistert God écht?

Het gebed

Als je je bekeerd hebt, mag je weten dat er niets meer tussen jou en God instaat. De vijandschap is voorbij. Er is vrede gesloten. Eén van de gevolgen hiervan is, dat jij nu met God mag praten. Jij spreekt en God luistert naar jou. De Bijbel noemt dat *bidden*.

Bidden is veel meer dan alleen maar 'een verlanglijstje' naar de hemel sturen. Veel mensen bidden alleen als ze iets van God nodig hebben. Maar een klein jongetje praat toch ook niet alleen met z'n vader als hij nieuw speelgoed wil? Zouden wij dan wel alleen met onze hemelse Vader praten als we wat van Hem willen krijgen?

Natuurlijk mag je in je gebed alles vragen. Maar het gebed houdt veel meer in: Door te bidden sta je rechtstreeks met God zelf in contact. Alles wat je bezighoudt, mag je Hem vertellen. De vragen die je hebt en je problemen, maar ook alle fijne en plezierige dingen die je meemaakt, je mag ze allemaal aan je hemelse Vader zeggen. Hij luistert dan en wil jouw vragen beantwoorden.

Bidden is dus niet alleen maar ‘vragen’. Het is – om het met een mooi woord te zeggen: ‘communiceren’, ‘in contact staan’ met God. Daarom hóórt bidden bij het leven van een christen. Wie voor God wil leven, bidt. Dat is de manier om met God te spreken en Hem te vragen wat je elke dag voor Hem mag doen.

In de Bijbel wordt op veel plaatsen over gebed gesproken. En er staan ook heel veel gebeden in. Sommige zijn heel kort. Het kortste is waarschijnlijk Mozes’ roep tot God, toen zijn zus Mirjam melaats geworden was: “O God, genees haar toch!” (Numeri 12:13). Dat is wat je een ‘schiegbedje’ noemt! Maar andere gebeden zijn heel lang.

Zelf vind ik Davids gebed in 2 Samuël 7:18–29 één van de mooiste. Lees het maar eens. In dat gebed hoor je hoe koning David zich voor God heel klein maakt: “Wat kan David nog meer tot U spreken? Gij kent uw knecht, Here HERE” (vers 20). Maar hij prijst God daarentegen als de Machtige: “Daarom zijt Gij groot, Here HERE, want niemand is U gelijk en geen God is er behalve Gij” (vers 22). David wilde zich helemaal aan God toevertrouwen. Hij wilde Hem in zijn leven eren.

Zo zie je dat je in een gebed veel meer kunt dan alleen maar je vragen aan God voorleggen. In je gebeden mag je God ook danken en Hem prijzen voor wie Hij is. Denk je niet dat God

dat soort gebeden nog veel meer waardeert dan gebeden met alleen vragen?

Tot wie bidden?

Laten we bij het begin beginnen. Tot wie moet je eigenlijk bidden?

Natuurlijk tot God, zul je zeggen.

Maar heb je er wel eens over nagedacht dat je God op verschillende manieren kunt aanspreken? Zo kun je je gebed tot 'God', de Schepper en Regeerder van de aarde, richten. Als je zo bidt, praat je met de Persoon aan wie de hele wereld gehoorzaam moet zijn. Alle machten en krachten van de natuur zijn aan Hem onderworpen! Is je God dus als 'God' aanspreekt, vereer je Hem om zijn macht.

Maar je kunt God bijvoorbeeld ook als 'Vader' aanspreken. Dan benader je God niet als de verheven Schepper, maar als een liefhebbende Vader. Niet dat God dan anders wordt, maar Hij is zo groot dat Hij voor ons niet alleen maar een almachtig God wil zijn, maar ook onze Vader. Daarom mag je God ook als Vader aanspreken. En zoals je weet dat je je eigen vader alles kunt zeggen, zo mag je ook alles tegen je hemelse Vader zeggen!

Je kunt ook tot de Heer Jezus bidden. Hij heeft de straf voor je zonden willen dragen en daar ben je Hem nu toch dankbaar voor? Vertel Hem dat dan eens! Bedank de Heer Jezus maar in een gebed voor wat Hij voor jou heeft willen doen! Want ook tot Hem mag je bidden.

Het mooie is, dat als je tot de Heer Jezus bidt, de Vader 'meeluistert', en als je tot de Vader bidt, dat de Heer Jezus het gebed óók hoort. Je spreekt eigenlijk in alle gevallen met de drieënige God. Door het gebed sta je met deze God in contact!

Waarom bidden?

Nu kun je je afvragen: 'Waaróm moet je eigenlijk bidden? God is toch alwetend? Dan weet hij van tevoren toch al precies wat ik gaat zeggen? Waarom is bidden dan nog nodig?'

Kijk nog eens even naar dat voorbeeld van een gezin. Het zou onvoorstelbaar zijn als een zoontje tegen zijn vader zou zeggen: 'Mijn vader weet precies wat ik vandaag allemaal nodig heb. Daarom hoef ik vandaag niet met hem te praten?'

Natuurlijk weet God precies wat er zich allemaal in je leven afspeelt. En natuurlijk weet Hij ook al van tevoren wat je in je gebed tegen Hem gaat zeggen. Maar daar gaat het God niet om. Voor Hem is het belangrijker dát je tot Hem bidt dan wát je bidt.

God wil contact met ons hebben. En Hij wil ook dat wij weten dat we helemaal van Hem afhankelijk zijn. God wil ons geven wat we nodig hebben, maar Hij geniet ervan als wij op onze knieën gaan om het Hem te vragen en als wij met Hem praten! Alleen daarom al is het nodig om te bidden. Want daardoor leren wij God kennen als Iemand die niet alleen maar in de hemel woont, maar die bovenal naar ons, ja: naar jou en naar mij persoonlijk, luistert!

Wanneer luistert God?

Luistert God nu echt altijd? Er zijn toch zo ontzettend veel mensen die tegelijkertijd tot Hem bidden? Zoekt God er niet een paar gebeden uit waarnaar Hij gaat luisteren?

Nee, gelukkig niet! God luistert naar álle gebeden, als ze tenminste oprecht zijn. God zoekt er echt de 'mooiste' gebeden niet uit. Hij is alwetend en alomtegenwoordig. Waar je ook bent en hoe je ook bidt, *God hoort jou!*

Het is eigenlijk zelfs zo dat God helemaal geen 'mooie' gebeden wil. Mooie gebeden zijn vaak voor de 'show'. Zo was het al in de tijd van de Heer Jezus met de farizeeën. Die baden om door de mensen gezien te worden. Luister maar naar de volgende gelijkenis van de Heer Jezus:

Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden, de één een farizeeër en de ander een tollenaar. De farizeeër ging daar staan en bad dit bij zichzelf: 'O God, ik dank U, dat ik niet ben zoals de overige mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers, of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal in de week, ik geef tienden van al mijn inkomsten'. De tollenaar echter bleef op een afstand staan en wilde zelfs zijn ogen niet opheffen naar de hemel, maar sloeg zich op de borst en zei: 'O God, wees mij, de zondaar, genadig'. Ik zeg u: deze ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling met de ander.

(Lucas 18:10-14)

Het gaat er daarom niet om of je in je gebed mooie woorden gebruikt en of je zinnen grammaticaal wel kloppen, maar God kijkt naar je hart *of je ook meent wat je zegt*. Dáár gaat het Hem om. Eigenlijk kan je daarom maar beter kort bidden en gewoon vertellen wat je God te zeggen hebt, dan lang

bidden en er niet meer met je gedachten bij zijn of niet eens menen wat je zegt.

Bidden doe je niet met de bedoeling door andere mensen gezien te worden. Je praat met Gód. Daarom is bidden ook helemaal niet moeilijk. Het geeft namelijk niet of je ‘fouten’ maakt, *als je maar eerlijk tegenover God bent!* Zo wil de Heer Jezus dat je bidt:

Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader die in het verborgen is; en uw Vader die in het verborgen kijkt, zal het u vergelden. En als u bidt, gebruikt dan geen omhaal van woorden zoals de volken; want zij menen dat zij door hun veelheid van woorden zullen worden verhoord. Wordt hun dan niet gelijk; want uw Vader weet wat u nodig hebt voordat u het Hem vraagt.

(Matteüs 6:6-8)

Bidden en ontvangen

Nu komen we bij de volgende belangrijke vraag: Welke gebeden verhoort God?

Sommige bijbelteksten zeggen dat God altijd naar ons luistert en onze gebeden graag wil verhoren. De bekendste tekst staat in de Bergrede. In Matteüs 7:7-11 belooft de Heer Jezus dat ieder die bidt, zal ontvangen:

Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en u zult vinden; klopt, en u zal worden opengedaan. Want ieder die bidt, ontvangt; en die zoekt, vindt; en die klopt, zal worden opengedaan. Of welk mens is er onder u, aan wie zijn

zoon om een brood zal vragen – zal hij hem soms een steen geven? of ook om een vis vragen – zal hij hem soms een slang geven? Als dan u die boos bent, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die er Hem om bidden!

Als wij bidden, luistert God altijd. Hij wil onze gebeden verhoren. Aan Hem ligt het dus niet als wij niet krijgen wat we gevraagd hebben. Maar vaak ligt het wel aan óns!

Verhinderingen voor verhoring

Het kan gebeuren dat wij dingen van God vragen die niet goed voor ons zijn. Maar dan geeft Hij ze ons meestal niet!

Wat denk je: Zal een vader zijn zoontje het busje rattengif geven als hij erom vraagt? Zo, zegt Jakobus, kan het ook met ons zijn: *“U hebt niet, omdat u niet bidt. U bidt en ontvangt niet, omdat u verkeerd bidt, om het in uw hartstochten te verkwisten”* (4:2-3).

In sommige gevallen mogen we blij zijn dat God ons gebed niet verhoort! Als Hij alles zou doen wat wij vroegen, denk je dan écht dat je daar zoveel gelukkiger door zou worden? God weet precies wat het beste voor ons is. En dát zal Hij ons geven als wij Hem daarom bidden.

Soms is het een andere reden waarom God onze gebeden niet verhoort. Het kan zijn dat wij gezondigd hebben en die zonde nog niet hebben beleden. Dan zijn we ongehoorzaam geweest en dus van Gods weg afgedwaald.

In zo'n geval zegt God tegen ons: 'Nu moet je eerst belijden wat je fout hebt gedaan. Ik wil je vergeven en ik wil ook naar

jouw gebeden luisteren. Maar zolang je die zonde nog niet voor mij beleden hebt, kan ik je gebed niet verhoren'.

Een voorbeeld hiervan vind je in Jesaja 59:1-2 (vergelijk ook 1:15-16), waar God tegen de Israëlieten zegt: "Zie, de hand des HEREN is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; *maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.*" Zolang wij weten dat wij iets fout gedaan hebben, maar het nog niet voor God hebben beleden, kan Hij niet naar ons luisteren. God is immers een heilig God. Hij kan geen kwaad door de vingers zien.

Maar als wij geen onbeleden zonden bij onszelf kennen en eerlijk tot God bidden, zal God ons gebed wél verhoren. Zolang je aan God gehoorzaam bent, mag je weten dat God naar je luistert als je bidt. Zo heeft de Heer Jezus het gezegd: "Als u in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, *bidt alles wat u wilt* en het zal u gebeuren" (Johannes 15:7).

Uit andere gedeelten blijkt dat God onze gebeden toch niet altijd verhoort. Er zijn een aantal 'voorwaarden' voor verhooring. Ik zal je die straks noemen. Soms worden gebeden, hoe oprecht ze ook zijn uitgesproken, niet verhoord. Een voorbeeld:

Twee christenen woonden vlak bij elkaar. De eerste was een boer. Omdat het al lange tijd niet geregend had, vroeg hij 's morgens in zijn gebed om regen. Maar die bleef de hele dag uit. Want twee huizen verder woonde zijn vriend, die óók gebeden had. Maar die had gevraagd of het die dag droog mocht blijven, omdat hij wilde gaan evangeliseren. God kon natuurlijk niet beide gebeden tegelijk verhoren.

Zo is het wel vaker met onze gebeden. Maar God heeft er ongetwijfeld een bedoeling mee!

Waarvoor mag je bidden?

Voorbede

Laten we, voordat we met het onderwerp van gebedsverhoring verder gaan, het er nu eerst eens over hebben waarvóór je eigenlijk mag bidden.

Allereerst is dat natuurlijk voor jezelf. God wil niet dat je vol zorgen door het leven gaat. Alles wat je dwars zit of problemen geeft, mag je Hem daarom vertellen. ‘Werpt al uw bezorgdheid op Hem, want Hij zorgt voor u!’ (1 Petrus 5:7; lees ook Matteüs 6:25–34).

Als je een moeilijke repetitie krijgt, mag je voordat je gaat leren, tot God bidden en vragen of Hij je erbij wil helpen. Als je op school van de Heer Jezus wilt getuigen, dan mag je bidden en vragen of Hij je er de kracht voor wil geven. En ga zo maar door. Alles wat je doet, mag je doen mét God en vóór God. Daarvoor mag je dus bidden.

Wel moet je, als je voor jezelf bidt, oppassen dat je niet gaat ‘zeuren’. Kinderen zeuren wel eens bij hun ouders, vooral als ze iets van hun vader of moeder willen lospeuteren dat eigenlijk niet mag of niet goed is. Je mag zoveel bidden als je wilt, maar onthoud wel dat je tegen de God van de hemel zelf praat.

Ga God daarom niet de les voorschrijven. Het is geen *recht* maar een *gunst* dat je direct tot God mag spreken! Voor anderen mag je zo vaak en zo lang bidden als je wilt. Maar als je voor jezelf bidt, is het goed een beetje bescheiden te zijn. Vertrouw dan op Gods liefde en wijsheid. Koning Salomo was ook in zijn gebed bescheiden. Daarom gaf God hem veel meer dan waarom hij gevraagd had (zie 1 Koningen 3:4-15)!

In je gebed mag je ten tweede ook voor anderen bidden. De Bijbel noemt dat *voorbede*. Je mag bijvoorbeeld bidden voor je vrienden en vriendinnen. Als zij God nog niet kennen, kun je voor hun bekering bidden; maar als zij al christen zijn, kun je God vragen of Hij hen in hun leven wil zegenen en wil helpen. Je mag bidden voor je ouders, voor je leraren op school, voor je burens, voor je kennissen en ook voor de koningin (zie 1 Timotheüs 2:1-2).

Voor anderen mag je zo vaak bidden als je wilt. Eigenlijk is dat een stukje 'geestelijke groei': Hoe langer je met God leeft, hoe minder je voor jezelf gaat bidden en hoe meer voor anderen. Want eigenlijk komt het woordje 'ik' toch wel héél erg vaak in onze gebeden voor...Of niet soms?

Ik las eens van een meisje dat op een dag in haar gebed zei: 'Heer, vandaag ga ik niet voor mezelf bidden, maar alleen voor anderen'. Maar de laatste zin van haar gebed luidde: 'En wilt u mijn moeder alstublieft een knappe schoonzoon geven!' Heel veel gebeden gaan helaas alleen over onszelf. Neem dan een voorbeeld aan de Heer Jezus. Die bad heel veel voor anderen (lees Johannes 17).

Ik hoop niet dat je concludeert dat je nooit voor jezelf mag bidden. God wil graag dat je in je gebed *eerlijk* bent. Als je bijvoorbeeld een moeilijk examen moet afleggen, mag je daar gerust lang voor bidden. Dat houdt je bezig en mag

je dus ook aan God vertellen. God vraagt dan geen ‘mooie gebeden’ van jou, want je gedachten zijn er toch niet bij. Bid daarom voor dat wat je op het hart ligt. Maar vergeet nooit dat er heel veel mensen zijn die voorbede nodig hebben!

Danken

Toch is het goed te beseffen dat ‘vragen’ nog maar een heel klein stukje is van wat in een gebed thuishoort. Het belangrijkste van elk gebed is namelijk niet het *vragen*, maar het *danken*.

Ik denk dat het goed is om God in elk gebed te danken. God heeft zo ontzettend veel voor ons gedaan – zijn eigen Zoon is voor onze zonden aan een kruis gestorven – dat je toch niet anders kúnt dan Hem daar telkens voor danken? Dank God en dank de Heer Jezus daarom elke keer als je bidt.

Je kunt God voor een heleboel dingen danken. Allereerst natuurlijk voor de verlossing en de verzoening, maar ook voor zijn liefde en zijn wijsheid. Je kunt Hem ervoor danken dat Hij je wil zeggen hoe je moet leven. Verder voor het voedsel en de gezondheid die Hij je telkens weer geeft (zie 1 Timotheüs 4:4-5), voor je vrienden, voor je vriendinnen, voor het werk dat je mag doen of de school waar je naartoe mag gaan. Maar natuurlijk ook voor heel simpele dingen zoals het mooie weer en de vrolijke kleur van de bloemen. En niet te vergeten: voor de verhoorde gebeden. Ouders leren hun kinderen meestal netjes ‘dank u wel’ zeggen als zij een cadeautje krijgen. Maar wij willen het nog wel eens vergeten de Heer Jezus te bedanken voor de verhoring van onze gebeden!

Het is een nare eigenschap van mensen – en daar hebben jij en ik ook last van! – dat wij liever kijken naar wat we níet hebben dan naar wat we wél hebben. Het gevolg is dat wij gaan klagen in plaats van gaan danken. Maar als je het goed bekijkt, bezitten wij zo ontzettend veel dat het hoog tijd wordt dat we God daar eens echt voor gaan danken!

Want alles is van u, hetzij wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, alles is van u; en u bent van Christus, en Christus is van God.

(1 Korintiërs 3:21–23)

Dank God daar dan nu eens voor!

Voorwaarden voor verhoring

Nu komen we weer terug bij de voorwaarden voor de verhoring van een gebed. Ik zou je er drie willen noemen.

De eerste is dat wij ‘in de naam van de Heer Jezus’ mogen bidden. “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: alles wat u de Vader zult bidden *in mijn naam*, zal Hij u geven. Tot nu toe hebt u niets gebeden in mijn naam; bidt en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zal zijn” (Johannes 16:23–24; zie ook 14:13–14 en 15:16).

Bidden in de naam van de Heer Jezus gebeurt niet automatisch als je elk gebed met een afgeraffeld ‘in Jezus’ naam, amen’ afsluit. Als je je gebed ‘in de naam van Jezus’ tot de Vader richt, betekent dat eigenlijk dat God niet meer *jou* als bidder ziet, maar *dat de Heer Jezus dat gebed zelf aan zijn Vader opzendt*. En dat is nogal wat! Wat denk je: Zou de Heer Jezus echt op dezelfde manier gebeden hebben als jij dat vanmorgen nog

gedaan hebt? Zou Hij om dezelfde dingen gevraagd hebben en dezelfde woorden gebruikt hebben?

De Vader wil ons gebed verhoren, omdat het in de naam van zijn Zoon tot Hem opgezonden werd. Maar dat betekent wel dat dat gebed zo eerlijk en zonder bijbedoelingen moet zijn, dat de Heer Jezus het als het ware zonder zich te schamen aan God kan overbrengen!

Als wij in de naam van de Heer Jezus tot God mogen bidden, betekent dat dus dat niet meer wij, maar de Heer Jezus aan het bidden is. Dan moeten we er natuurlijk wel voor proberen te zorgen dat onze gebeden tot zijn eer zijn!

Een tweede voorwaarde voor verhoring vind je in Marcus 11:24. Daar staat: “Alles wat u maar bidt en vraagt, *geloofd dat u het ontvangt* en het zal u gebeuren”.

Als wij bidden, moeten we dus ook echt *gelooven* dat God dat gebed verhoren kan. Als je daar niet op rekent, kun je maar beter stoppen met bidden. Want dan ga je er van tevoren al vanuit dat dat wat je vraagt, onmogelijk is.

Als nu aan iemand van u wijsheid ontbreekt, laat hij die aan God vragen, die aan allen mild en zonder verwijt geeft en zij zal hem gegeven worden. Laat hij echter vragen in geloof, geheel zonder te twifelen. Want wie twijfelt, is gelijk aan een golf van de zee, die door de wind voortgedreven en opgejaagd wordt. Want laat die mens niet menen dat hij iets van de Heer zal ontvangen.

(Jakobus 1:5-7)

God is machtig genoeg om ons alles te geven wat wij ons maar kunnen indenken. Dat geloof je vast wel. Maar God is óók machtig genoeg om al die vragen die jij Hem vanmorgen

in je gebed gesteld hebt, direct te beantwoorden! Geloof je dat ook?

De derde voorwaarde vind je in 1 Johannes 5:14: “En dit is de vrijmoedigheid die wij jegens Hem hebben, dat als wij iets bidden *naar zijn wil*, Hij ons hoort”.

Alleen die gebeden die met Gods eigen plannen overeenstemmen, wil God verhoren. Per slot van rekening zijn wij maar kleine mensjes en is God de machtige Schepper van hemel en aarde. Daarom moeten we er ons in ons gebed goed van bewust zijn, dat wij volkomen van God afhankelijk zijn. En we moeten Hem natuurlijk ook onvoorwaardelijk willen gehoorzamen.

Niet wij bepalen wat er gaat gebeuren, maar dat doet God. Daarom begon het gebed dat de Heer Jezus zijn discipelen leerde, met de woorden: “Onze Vader die in de hemelen bent, moge uw naam worden geheiligd, uw koninkrijk komen, *uw wil gebeuren*, zoals in de hemel, zo ook op aarde” (Matteüs 6:9–10). En toen de Heer Jezus op aarde leefde, voelde ook Hij zich van God afhankelijk: “Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker Mij voorbijgaan; *echter niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt*” (Matteüs 26:39).

Wees daarom in je gebed nooit hoogmoedig. God is God, en zijn plannen en gedachten gaan ver boven die van jou en mij uit. Als onze ideeën van die van God afwijken, dan is het maar goed ook dat God zijn eigen weg gaat! Maar als onze gebeden wel naar zijn wil zijn, dan zal Hij ons gebed verhoren – hoe onmogelijk het ons soms ook schijnt.

Iemand heeft het gebed eens met een cheque vergeleken die door twee personen getekend moet worden. Ik teken hem en zend hem dan naar de hemel. En als de Heer Jezus er dan

ook zijn handtekening onder zet, dan maakt het verder niet uit hoe groot het ingevulde bedrag is – hij zal altijd worden uitbetaald!

Gods antwoord

Tot slot nog iets over Gods antwoord op het gebed. In principe zijn er drie mogelijkheden: God kan zeggen: ‘JA’; God kan zeggen: ‘NEE’; of God kan zeggen: ‘WACHT’.

In het eerste geval verhoort God ons gebed direct. In het tweede geval wijken zijn plannen blijkbaar van de onze af, of hebben wij verkeerd gebeden. Maar dan mogen wij erop vertrouwen dat Gods besluit het beste is. God vergist zich nooit! En het derde antwoord betekent eenvoudig dat Gods kalender anders loopt dan de onze. Er zijn gebeden die God wel verhoort, alleen pas op zijn tijd. Dan moeten wij leren daarop te wachten. Ook daarvoor geldt dat Gods beslissing de beste is. Hij weet precies wat goed voor ons is en waardoor Hij verheerlijkt wordt.

Eén van de dingen waar ik mij telkens weer over verbaas, is dat Gods timing altijd perfect is. Let er maar eens op: God grijpt altijd precies op het juiste moment in. Toen Israël bij de Schelfzee stond, wachtte God met het splijten van de zee tot de legers van Farao vlak bij het volk Israël waren (Exodus 14). Als het eerder was gebeurd, zou geen enkele Israëliet doorgehad hebben dat God ingreep. En als het later was gebeurd, zou het hele volk inmiddels al in de pan gehakt zijn. Maar Gods timing is perfect. Het volk wordt verlost en de Egyptenaren worden door het water verzwolgen. Dát leidt ertoe dat het volk Israël God één hoofdstuk later gaat loven (zie Exodus 15).

We moeten daarom leren op Góds tijd te wachten. Het kan zijn dat God je gebed wil verhoren, maar dat Hij alleen nog op het juiste moment wacht!

De vrede van God

Eigenlijk is er nog een vierde antwoord op het gebed. En dat krijgt élke bidder, als hij tenminste oprecht gebeden heeft. Je vindt dat antwoord in Filippenzen 4:6-7 en het bestaat uit het ontvangen van Gods vrede: “Weest in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God. En *de vrede van God*, die alle verstand te boven gaat, zal u harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus”.

Je mag alles bidden wat je op het hart ligt. Je krijgt níet de verzekering dat je alles ook daadwerkelijk zult ontvangen. Maar als je je zorgen aan God hebt voorgelegd, mag je erop rekenen dat je Gods vrede zult ervaren. Je zult zien dat je dan rustig kunt zijn – ook al zit alles tegen. Je zult zien dat je op God kunt bouwen. Hij geeft je namelijk zijn *rust*.

Als wij God onze verlangens hebben voorgelegd, heeft Hij ze gehoord en zal Hij doen wat Hem het beste voor je lijkt. En dan mogen jij en ik op zijn antwoord wachten. We mogen erop vertrouwen dat Gods plannen volmaakt zijn. Het zijn dan niet meer ónze zorgen en onze problemen. Maar ze liggen dan allemaal in zín handen. God neemt onze zaak ter hand. En wij mogen in alle rust en vrede uitzien naar wat Hij ons gaat zeggen – hoe dat ook uitvalt.

Bid je vaak? Je mag het doen als je je bekeerd hebt! De hemel is voor jou open! Je mag het op een stil plekje doen, je handen

gevouwen en je ogen dicht. Maar het mag ook de hele dag door, op school, op je werk. Spreek dan maar in je gedachten met de Heer Jezus. Hij luistert naar je! Je hoeft er geen mooie woorden voor te zoeken. En het hoeft ook geen lang gebed te zijn. Bidden moet je immers leren. Maar *bid wel!* Soms wacht God met geven totdat jij Hem erom vraagt.

Verblijdt u altijd.

Bidt onophoudelijk.

Dankt in alles,

want dit is de wil van God in Christus Jezus jegens u.

(1 Tessalonicenzen 5:16–18)

Hoe leer je Gods wil kennen?

Het Woord van God

Als je christen bent, wil je natuurlijk voor God leven. Je wilt precies doen wat God je zegt. In alles wat je doet, wil je de Heer Jezus eren. Toch klinkt dit gemakkelijker dan het is. We hebben het er immers al over gehad dat je als christen best vaak faalt (zie hoofdstuk 3). Maar er is nog een ander probleem. Dat is dat het soms moeilijk is om uit te dokteren wát Gods wil voor jouw leven nu precies is. Als je bidt, spreek je tot God. Maar zegt God ook wat terug? Over deze vraag wil ik het nu hebben.

Gelukkig spreekt God ook vandaag nog! Aan jou en mij wil Hij graag vertellen hoe wij moeten leven. Maar daarvoor vallen geen briefjes met opdrachten uit de hemel. God heeft een andere manier ‘bedacht’. Hij heeft de hele mensheid in

één keer duidelijk gemaakt hoe Hij wil dat wij leven. God stuurt niet een heleboel briefjes, maar Hij heeft ons in één keer een heel boek gezonden! Natuurlijk: dat boek is de Bijbel.

De Bijbel is niet zomaar een boek: het is het 'Woord van God'. Het is Gods boodschap aan de mensen, waarin Hij op alle vragen antwoord geeft. Van vragen als hoe je je moet bekeren tot wat God wil dat jij vandaag voor Hem doet; van wat er in de toekomst allemaal nog staat te gebeuren tot hoe Hij wil, dat wij op aarde leven.

Eerst een paar teksten waarin staat dat de Bijbel inderdaad een boek van God zelf is. 2 Timotheüs 3:15–17 spreekt over “de heilige geschriften, die je wijs kunnen maken tot behoudenis door het geloof dat in Christus Jezus is. *Alle Schrift is door God ingegeven* en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen is, tot alle goed werk ten volle toegerust”. Dit gedeelte zegt dat niet een mens, maar Gód de schrijver van de Bijbel is. God heeft bepaald wat er wél en wat er níet in de Bijbel kwam te staan.

Nog een tekst die ditzelfde zegt: “Weet dit eerst, dat geen profetie van de Schrift een eigen uitlegging heeft. Want niet door de wil van een mens werd ooit profetie [de inhoud van de Bijbel] voortgebracht, *maar heilige mensen van Godswege hebben, door de Heilige Geest gedreven, gesproken*” (2 Petrus 1:20–21). De Bijbel is het Woord van God. In de Bijbel spreekt God zelf tot ons!

Als je daarom Gods wil voor je leven wilt kennen, moet je de Bijbel lezen! Als je bidt, spreek je tot God; maar als je de Bijbel leest, dan geeft God daarin antwoord. Door veel in

de Bijbel te lezen, leer je Gods gedachten kennen en ga je vanzelf beter begrijpen hoe God wil dat je leeft.

Je leest in de Bijbel over andere mensen die God wilden dienen. Abraham, Mozes, David, Jona, Paulus – en vele anderen. Ze hadden allemaal hun sterke en zwakke kanten. Toch wilden zij, net als jij, voor God leven. Denk je niet dat je veel van hun ervaringen kunt leren? *“Want alles wat tevoren geschreven is, is tot onze lering geschreven”* (Romeinen 15:4).

Maar bovenal kun je uit de Bijbel leren hoe de Heer Jezus zelf op aarde geleefd heeft. Weet je nog hoe je als christen moet leven? Je moet dát doen wat de Heer Jezus in jouw situatie gedaan zou hebben. Juist over Hem staat heel veel in de Bijbel. Eigenlijk draait de hele Bijbel zelfs om Hem! In het Oude Testament, het eerste deel van de Bijbel, lees je hoe God de mensen een Verlosser beloofd heeft; en in het Nieuwe Testament, het tweede deel, zie je dat die Verlosser, de Heer Jezus, ook inderdaad gekomen is, hoe Hij geleefd heeft, hoe Hij voor onze zonden gestorven is, maar ook dat Hij uit de dood is opgestaan en nu in de hemel is.

Stille tijd

Mag ik je een goede raad geven? Kies dan een vaste tijd uit om elke dag de Bijbel te lezen. 's Morgens vroeg bijvoorbeeld, vlak nadat je bent opgestaan. Of anders 's avonds voor je naar bed gaat – als je dan tenminste niet te moe bent.

Het hoeft niet eens zo lang te duren: tien minuten per keer of zo. Maar in die tien minuten kun je dan in alle rust in gebed met God praten en alles wat je meegemaakt hebt en nog wilt gaan doen, aan Hem voorleggen.

Dan kun je ook een stukje uit de Bijbel lezen. Daardoor geef je God immers de gelegenheid om jou iets terug te zeggen. Kies gewoon een bijbelboek en lees daaruit elke dag een volgend stukje. Als je dat nog niet eerder gedaan hebt, begin dan met het evangelie van Marcus. Elke dag een stukje, zodat God ook tot jou kan spreken. Je zult zien dat het hierdoor veel gemakkelijker wordt om met God te leven!

Als je dan toch met Marcus begint, zul je al heel snel ontdekken dat de Heer Jezus óók elke morgen 'stille tijd' hield. Lees Marcus 1:35 maar: "En 's morgens vroeg, toen het nog diep in de nacht was, stond Hij [de Heer Jezus] op, ging naar buiten en ging weg naar een woeste plaats en daar bad Hij".

Ook de Heer Jezus kwam elke morgen bij God met de vraag wat Hij die dag moest gaan doen. Al lang daarvoor was dat zo over Hem geprofeteerd: "De Here HERE heeft mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen. *Hij wekt elke morgen, Hij wekt mij het oor, opdat ik hore zoals leerlingen doen*" (Jesaja 50:4). De Heer Jezus had elke dag een tijd dat Hij alleen met God was, zonder andere mensen erbij. Daardoor kun je namelijk flink afgeleid worden, zodat je de stem van God niet meer hoort.

In 1 Koningen 19:12 staat bijvoorbeeld dat God door het 'suizen van een zachte koelte' tot Elia sprak. Dat zou wel eens de reden kunnen zijn waarom het soms zo moeilijk is om God te verstaan als Hij spreekt. Het lijkt een beetje op het voeren van een telefoongesprek in een huis waar de tv aanstaat, de stereo op vol vermogen het geluid uit de boxen blaast en een groot aantal mensen ijverig met elkaar in gesprek is. Om dan te kunnen verstaan wat er aan de andere

kant van de lijn gezegd wordt, zal het toch eerst wat stiller in huis moeten worden.

Ik wil hiermee niet zeggen dat God zich alleen maar in de diepste stilte verstaanbaar kan maken. Maar ik denk wel dat het voor jou en mij gemakkelijker is om Gods stem te horen als we op een plaats zijn waar het 'stil' is en waar we niet worden afgeleid door allerlei andere dingen. 's Morgens vroeg op je slaapkamer bijvoorbeeld.

De wil van God

Goed. Nu komen we bij de grote vraag: Stel dat je een belangrijke beslissing moet nemen, hoe kom je dan te weten wat je moet doen?

Belangrijke beslissingen moet iedereen nemen. En eigenlijk moet je de belangrijkste keuzen al in je jeugd maken: Welke opleiding moet je volgen? Met wie moet je trouwen? En eigenlijk moet je je keuze om voor God te leven óók al in je jeugd maken. Hoe langer je deze uitstelt, hoe moeilijker het wordt.

Afhankelijkheid

Als je een belangrijke beslissing moet nemen, begin er dan mee jezelf af te vragen wat j'ij eigenlijk wilt. Er zijn nauwelijks situaties te bedenken waarin je geen eigen voorkeur hebt. Op zich is dat helemaal niet erg. Als alles je volkomen onverschillig zou laten, zou je niet veel plezier aan het leven beleven. Maar als je voor God wilt leven, moet je natuurlijk niet de fout maken maar automatisch aan te nemen dat

God alles wat jij leuk vindt, ook goed vindt. Daarom is het verstandig om altijd eerst bij jezelf na te gaan, wat jij eigenlijk wilt.

Als je dat gedaan hebt, moet je natuurlijk ook bereid zijn je eigen wil op te offeren. Stel dat God een andere keus maakt dan jij, ben je dan bereid om Hem t'och te gehoorzamen? Als je al vóórdát je God laat kiezen, besloten hebt wat je gaat doen, heeft het voor Hem totaal geen zin om jou nog te zeggen wat Hij wil dat je doet. Je gaat toch je eigen gang! Je moet dus bereid zijn om Gods wil te doen, ongeacht of het ook jouw voorkeur is of niet. Alleen dán zal God je zijn wil bekend maken.

Toch hoef je nu ook weer niet te denken dat God alleen maar dát wil, wat jij nu net níet wilt! In de meeste gevallen zal Gods wil met de jouwe samenvallen. Als je bijvoorbeeld heel slecht bent in talen, maar goed in wiskunde, denk je dan echt dat het Gods wil voor jou zal zijn om dat vreselijke Frans te gaan studeren? Nee, in de regel zal Gods wil heel vaak de jouwe zijn, als je tenminste oprecht voor God wilt leven. God wil je gebruiken zoals je bent. En Hij wil ook dat je gelukkig bent!

Een tweede stap op weg naar het ontdekken van Gods wil is om alle mogelijkheden die er zijn in gebed te brengen. Vraag God voor jou een keuze te maken. Zeg Hem dan dat je graag d'ie kant op wilt gaan waardoor de Heer Jezus het meest verheerlijkt wordt. En vraag God ook om kracht om zijn beslissing te accepteren en Hem onvoorwaardelijk te gehoorzamen.

Durf je dan ook aan God toe te vertrouwen. God overziet alles veel beter dan jij. Daarom mag je erop vertrouwen dat zijn keuze altijd de beste is. Wees bereid Hem te gehoorzamen.

Als je dat doet, zal God je ongetwijfeld zijn wil duidelijk maken.

God spreekt door de Bijbel

Nu komen we bij het antwoord. Hoe maakt God duidelijk wat Hij wil dat je doet?

Zoals reeds gezegd doet God dat heel vaak door de Bijbel. Als je de Bijbel leest, kan het zijn dat je plotseling een tekst tegenkomt die jou het antwoord geeft. Je leest bijvoorbeeld ineens van iemand die een soortgelijke beslissing moest nemen als jij. Het kan ook zijn dat je een tekst onder ogen krijgt, die je op een heel aparte manier op jouw eigen leven kunt toepassen. Of je komt een tekst tegen die gewoon het antwoord geeft.

Er zijn mensen, die God om aanwijzingen vragen die Hij allang gegeven heeft. Soms liggen de antwoorden in de Bijbel eenvoudig 'voor het oprapen'. Bijvoorbeeld of je als christen allerlei twijfelachtige boekjes mag lezen of niet. Filippenzen 4:8 geeft daarop een heel direct antwoord.

Maar over sommige onderwerpen zul je zo'n tekst niet vinden. Nergens vind je bijvoorbeeld een tekst waarin staat wat voor merk bromfiets je moet kopen. Dan moet je dus proberen bijbelse principes toe te passen. Waaraan wil God dat je je geld het liefste uitgeeft? Kun je God met dat nieuwe mobieltje eren? Moet het dan persé de duurste zijn die er is, of kun je beter een minder dure kopen en met de rest van het geld wat anders doen? En over hoe je als christen met je geld moet omgaan, staat wél veel in de Bijbel (bijvoorbeeld in Lucas 16:1-13 en 1 Timotheüs 6:6-10).

Maar ook dan kan het zijn dat je er nog niet uit komt – ondanks de vele pagina's die je al in de Bijbel gelezen hebt. Hieronder vind je nog wat andere aanwijzingen, maar probeer die pas uit als de Bijbel je echt niet verder kan helpen. Het kan zijn dat je gewoon *nóg* een paar hoofdstukken moet lezen! Er is geen vervanging voor het Woord van God. Dat is de uiteindelijke maatstaf voor ons leven: "Uit uw bevelen [de Bijbel] heb ik inzicht ontvangen; daarom haat ik elk leugenpad. Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad" (Psalm 119:104–105).

Raad van anderen

Eén van de dingen die je in zo'n geval kunt proberen, is om er eens met andere christenen over te praten. Kies dan niet die vriend of vriendin van je uit die er net zo over denkt als jij, maar stap eens naar een wat ouder iemand toe, iemand die je volledig vertrouwt en die als een goed christen leeft. Je kunt natuurlijk altijd met je ouders gaan praten. Maar misschien vind je het gemakkelijker om iemand uit te zoeken die wat verder van je afstaat.

Oudere gelovigen hebben vaak veel levenservaring. Zij hebben vroeger ook keuzen moeten maken – misschien wel dezelfde als jij nu. Zij kunnen je vaak helpen. Je hoeft het overigens niet gek te vinden om naar zo'n oudere christen toe te stappen. Hij of zij vindt het waarschijnlijk best fijn om je te helpen tot eer van God te leven. En het kan jou een hoop zekerheid geven als je er eens met iemand anders over praat.

Het komt voor dat jonge mensen ouderen wel om raad vragen, maar als puntje bij paaltje komt zich daar niets van aantrekken. Mag ik je nog een raad geven? *Wees niet eigenwijs!*

Als je een keuze gemaakt hebt die je door een aantal andere christenen pertinent wordt afgeraden, wees dan niet zo eigenwijs om toch je eigen zin door te drukken! Het kan een aanwijzing van God zijn dat je een andere weg moet volgen. In dit soort situaties is het in ieder geval verstandig de definitieve beslissing nog even uit te stellen (als dat mogelijk is). Oudere christenen kijken vaak anders tegen een situatie aan dan jij. En het zal niet de eerste keer zijn dat hun advies later inderdaad juist blijkt te zijn geweest!

Je verstand

Maar er zijn nog meer mogelijkheden. In sommige situaties laat God de keuze aan óns over. Dan zegt Hij als het ware: ‘Gebruik gewoon je verstand: Wat denk je dat het nuttigste en het beste is?’ Er zijn momenten dat God wil dat wij beslissingen nemen zonder dat Hij specifieke instructies gegeven heeft. Dan verwacht Hij simpelweg van ons dat we naar ons beste weten handelen (natuurlijk wel na er vooraf voor gebeden te hebben).

Dit soort situaties komt vaak voor, met name als het wat ‘minder belangrijke’ keuzen betreft. Soms laat God ons zelfs helemaal vrij. Of je vanavond bietjes of zuurkool eet, maakt Hem waarschijnlijk niet uit.

God heeft de mens niet voor niets een *verstand* gegeven. Paulus zegt in 1 Korintiërs 10:23: “Alles is geoorloofd, maar niet alles is *nuttig*; alles is geoorloofd, maar niet alles *bouwt op*”. God laat ons soms vrij om te kiezen. Maar dan verwacht Hij wel van ons dat wij een keuze maken die – als dat mogelijk is – nuttig is voor anderen en God verheerlijkt. Gelukkig maar! Christenen zijn geen marionetten, die slechts

de bewegingen van de touwtjes kunnen volgen. God laat ons vaak vrij om Hem naar ons beste weten te dienen.

Je moet hier wel goed bij bedenken, dat jouw handelwijze natuurlijk nooit tegen de Bijbel in mag gaan. Om even een bot voorbeeld te noemen: Als iemand denkt God te eren door geld te stelen en dat in de collectezak te doen, dan is dat duidelijk tegenstrijdig aan wat God in de Bijbel zegt en kan dat dus nooit naar Gods wil zijn.

Gesloten en open deuren

Tot slot nog een laatste aanwijzing. Het kan zijn dat een keuze maken zó moeilijk is, dat je er niet uit komt. Dan kun je je ook door de omstandigheden laten leiden. Daar moet je natuurlijk nooit mee beginnen, maar het kan wel meespelen.

God kan door 'gesloten deuren' leiden. Als je niet weet of je een bepaalde weg op moet, bid dan: 'Heer, ik ga deze kant op, maar ik weet niet of het de goede weg is. Als het niet zo is, wilt U mij dan tegenhouden'. Als er inderdaad wat tussenkomt, mag je dat als een aanwijzing van God zelf beschouwen.

God leidt ook door 'open deuren'. "Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat" (Prediker 9:10). Als zich bijvoorbeeld de gelegenheid voordoet om tegen iemand van de Heer Jezus te getuigen, moet je natuurlijk niet eindeloos gaan bidden of het wel naar Gods wil is dat je over je geloof spreekt. Dan moet je dat gewoon dóen! Zeker als het duidelijk tot Gods eer is, mag je zulke mogelijkheden met een gerust hart aangrijpen.

Doe echter nooit iets tegen je geweten in. Als je je op Gods weg bevindt, zul je altijd Gods rust ervaren. Als je dus ergens onrustig over bent, mag je dat als een aanwijzing opvatten dat je de verkeerde kant dreigt op te gaan; maar als je daarentegen 'rust' hebt en je deze rust gewoon van binnen 'voelt', dan ga je waarschijnlijk de goede kant op. Een opgejaagd gevoel kan nooit van God komen. Hij geeft ons altijd zijn vreugde en zijn rust als wij op zijn wegen gaan.

Ervaring

Nu zul je het misschien toch allemaal maar ingewikkeld vinden. Probeer het dan gewoon. Houd elke morgen of elke avond die stille tijd. En probeer te luisteren naar wat God van je vraagt. In het begin kan het best moeilijk zijn, maar je zult al gauw merken dat dat in de praktijk ook wel weer meevalt. Hoe ouder je wordt, hoe gemakkelijker je Gods wil zult leren begrijpen.

Word echter niet neerslachtig als je af en toe een foute beslissing neemt. Ik zou bijna willen zeggen: dat is helemaal niet zo erg! Fouten maakt iedereen. En juist door je fouten leer je. Daarvan nog een klein voorbeeldje:

Op een dag kwam een jonge man bij een oudere en succesvolle zakenman om van hem enkele adviezen te krijgen. Hij wilde graag weten wat nu het geheim van het succes van deze oude heer was. Na het aanhoren van de vraag, keek de oude man zijn jonge bezoeker aan en zei toen: 'Twee woorden, jongeman: *goede beslissingen*'. De jongeman antwoordde: 'Dank u wel, mijnheer, maar hoe kom je nu te weten of iets een goede beslissing is?', waarop de oude man antwoordde: 'Eén woord, jongeman: *ervaring*'. 'Maar hoe krijg je die

ervaring dan?', waarop de zakenman antwoordde: 'Twee woorden, jongeman: *slechte* beslissingen'.

Ook in je leven met God zul je foute beslissingen nemen. Maar ga daarmee naar God toe. Hij wil je echt leren hoe je moet leven. Wees alleen *eerlijk*. Als je eerlijk bent tegenover God, zul je vanzelf leren zijn stem te herkennen.

6. Hoe kun je God eren?

De belangrijkste taak van elke christen is om God te eren en te loven. Daarvoor is de mens eigenlijk geschapen. In dit hoofdstuk gaat het erover hoe je God en de Heer Jezus nu werkelijk kunt danken. De Bijbel zegt dat je een 'priester' mag zijn die aan de allerhoogste God offers brengt. We gaan het daarom onder andere over het vieren van het Avondmaal hebben. Maar ook over hoe je een 'aanbidder' van de Heer Jezus kunt worden.

Je bent een priester van God!

Het eeuwig evangelie

In het eerste hoofdstuk hebben we gezien hoe God de aarde gemaakt heeft en de mens daarop heeft geplaatst. Maar waarom heeft God de mensen eigenlijk geschapen? Natuurlijk niet om tegen Hem in opstand te komen. *God heeft de mensen gemaakt om tot zijn eer te leven.*

Wij, mensen, hebben één grote opdracht: In ons leven onze Schepper op een waardige wijze loven. Adam en Eva waren hier gruwelijk in tekort geschoten. En iedereen die zich nog niet bekeerd heeft, maakt zich er ook niet echt druk om. Maar het is wel onze taak: God vereren! In dit zesde hoofdstuk wil ik je daarom het één en ander over dit onderwerp zeggen.

God is de Schepper van hemel en aarde. Elk schepsel is Hem daarom eer verschuldigd. Zo loven de engelen God dag en nacht. Zij roepen Hem het 'heilig, heilig, heilig is de HERE der heerscharen' toe (Jesaja 6:3).

Ook veel mensen buigen zich voor God en prijzen Hem:

Gij toch zijt alleen de Here, Gij hebt de hemel, de hemel der hemelen en al zijn heer gemaakt, de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is; ja, Gij geeft hun allen het leven, en het heer des hemels [de engelen] buigt zich voor U neer!

(Nehemia 9:6)

God als Schepper eren is eigenlijk nog maar een 'minimum-eis'. Het is het minste wat elk mens moet doen. Niemand zal ooit een goede verontschuldiging kunnen aanvoeren waarom hij God dan tenminste als Schepper niet vereerd heeft. Daarom heet dit het 'eeuwig evangelie':

Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbidt Hem die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen heeft gemaakt.

(Openbaring 14:6-7)

Elk mens kan uit de schepping zien dat er een Schepper bestaat. Iedereen is ook verplicht die Schepper te vereren. Lees Romeinen 1:20-21 maar. Daar staat dat iedereen die God niet heeft geëerd, geoordeeld zal worden. Alle mensen kunnen immers de bewijzen van Gods bestaan, 'zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid', uit de natuur aflezen. Toch hebben zij Hem 'niet als God verheerlijkt of gedankt'. Het leven van die mensen is een grote mislukking. In hun belangrijkste taak, het prijzen van de eeuwige God, zijn zij tekort geschoten.

Een vergevend God

Maar jij en ik hebben nog veel meer redenen om God te loven. God is niet alleen onze *Schepper*, maar ook onze *Verlosser*. Hij heeft zijn eigen Zoon, de Heer Jezus, naar de aarde gezonden om onze zonden op het kruis te dragen. Legt dat op ons niet een nog veel grotere verplichting? Wij mogen God niet alleen eren voor het werk van de schepping, maar bovenal voor het werk van de verzoening!

God heeft ons al onze zonden vergeven. Als Hij niet had ingegrepen, zouden wij voor eeuwig verloren zijn gegaan. Het minste wat wij nu moeten doen, is Hem onze dankbaarheid tonen. Sterker nog: het is onze taak! De mensen weigeren God te vereren. Laten wij er dan voor zorgen dat er nog mensen zijn die Hem wél prijzen en roemen. Laten wij Hem dan eren!

Dankbaarheid

In de praktijk laat onze dankbaarheid flink te wensen over. We hebben soms zelfs niet eens goed door hoe dankbaar we behoren te zijn!

In Lucas 17:11–19 wordt beschreven hoe de Heer Jezus op een dag tien melaatse mannen van hun ziekte genas. Toen zij merkten dat zij gezond waren geworden, was er maar één van hen, een Samaritaan, iemand die niet eens bij het volk Israël hoorde, die zich omdraaide, naar de Heer Jezus terugkeerde en Hem dankte. Dat ontlokte de Heer de droevige vraag: “Zijn niet de tien gereinigd? Waar zijn echter de negen? Zijn er niet gevonden die terugkeerden om God heerlijkheid te geven dan deze vreemdeling?” (vers 17–18).

God heeft jou je zonden vergeven. Heb je Hem daar al voor gedankt? Lijk jij op die ene Samaritaan die God echt dankbaar was? Of lijkt jij op die negen anderen, die ongetwijfeld ook blij waren met wat de Heer Jezus voor hen gedaan had, maar die wel 'vergeaten' Hem er ook voor te bedanken?

Jij en ik hebben alles wat we zijn, aan God te danken. God heeft ons geschapen, Hij heeft ons verlost en Hij leidt ons in ons dagelijks leven. God regeert niet alleen over de aarde, Hij bestuurt ook jouw en mijn leven. Tot in de kleinste dingen waakt Hij over ons.

Daar heb je weer een reden om Hem dankbaar te zijn. Maar ook daarin gaat het ons niet zo best af. Als de zon schijnt, zijn we meestal wel vrolijk. Maar als het nu eens een paar dagen regent? Dan kunnen we bijzonder ondankbaar zijn en mopperen we soms zelfs op God. Volkomen onterecht natuurlijk, maar we doen het wel. En van danken komt dan ook niet veel.

We lijken wel een beetje op dat kleine jongetje dat van zijn vader voor zijn eten moest bidden. Terwijl de rest van de familie op hem zat te wachten, inspecteerde hij eerst nog even snel de diverse schalen die zijn moeder op tafel had neergezet. Na dit korte onderzoek, deed hij zijn ogen dicht en bad vervolgens: 'Dank u wel, Here, voor het eten. Het ziet er vandaag allemaal niet zo lekker uit, maar vooruit, ik zal het toch maar opeten. Amen'.

De Bijbel zegt: "Dankt in *alles*, want dit is de wil van God in Christus Jezus jegens u" (1 Tessalonicenzen 5:18). We moeten niet selectief zijn en God de ene dag wel en de andere dag niet danken. Hij verdient onze lof elke dag. Daarvoor zijn wij immers gemaakt. Daarom heeft God ons ook onze zonden

vergeven, zodat wij dag en nacht Hem en de Heer Jezus danken en prijzen.

Een heilig priesterdom

De Bijbel zegt dat God ons tot 'priesters' gemaakt heeft. Een priester is iemand die God looft. In hoofdstuk 4 heb ik die tekst uit 1 Petrus 2 al geciteerd waarin staat dat wij 'koninklijke priesters' zijn, die Gods macht en liefde aan de wereld mogen prediken (vers 9). Maar datzelfde hoofdstuk zegt ook dat wij een 'heilig priesterdom' zijn "om geestelijke offeranden te offeren, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus" (vers 5).

Onze belangrijkste taak op aarde is om als priesters God voortdurend 'offers' te brengen. Wij mogen God en de Heer Jezus prijzen voor wat Zij voor ons hebben gedaan. Daarvoor heeft de Heer Jezus ons 'van onze zonden verlost' en ons tot 'priesters voor zijn God en Vader' gemaakt (Openbaring 1:5-6).

Jij en ik, wij zijn nu beiden priesters van God! Jij en ik, wij hebben beiden de opdracht om God op een waardige wijze te loven en Hem, net als die ene melaatse man die naar de Heer Jezus terugkeerde, te danken.

Ook in de Hebreeënbrief worden christenen met priesters vergeleken. In het Oude Testament was er een bepaalde groep mensen, de afstammelingen van Aäron, die in een aards heiligdom (de tabernakel, later de tempel) voor God priesterdienst verrichtten. Die bestond uit het offeren van dieren op het altaar, bijvoorbeeld als verzoening voor gedane

zonden (zie de eerste hoofdstukken van het bijbelboek Leviticus).

Maar in de Hebreeënbrief vertelt God ons dat de tijd van dierenoffers voorbij is. Die offers konden geen zonden wegnemen, maar wezen slechts vooruit naar de Heer Jezus. Door zijn offer kon God ons onze zonden wél vergeven:

En iedere priester staat wel dagelijks dienst te doen en dezelfde slachtoffers dikwijls te offeren, die nooit zonden kunnen wegnemen. Maar Hij [de Heer Jezus], nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd heeft, is voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand.

(Hebreeën 10:11-12)

Daarmee was aan die Israëlitische priesterdienst een einde gekomen. De tempel in Jeruzalem was voor het brengen van offers niet langer nodig, want de Zoon van God had voor eens en voor altijd zijn leven aan God opgeofferd.

Dat betekent niet dat er nu geen priesters meer zijn. Vandaag zijn niet meer bepaalde mensen uit Israël de priesters van God. Dat was alleen zo in de tijd van het Oude Testament. Nu zijn álle christenen priesters! Zoals de Joden vroeger met hun offers naar de tempel kwamen, zo mogen jij en ik vandaag ook met onze 'offers' in de 'tempel' komen.

Hebben wij nu dan nog een tempel? Wel degelijk! Lees Hebreeën 13:10 maar: "Wij hebben een *altaar* [dat is de plaats waar geofferd wordt], waarvan zij die de tabernakel dienen, geen recht hebben te eten". Hiermee wordt geen aards, door mensen gebouwd altaar bedoeld. Maar ons 'altaar' is daar waar wij de Heer Jezus loven.

Waar is die 'tempel' dan? Ook op die vraag geeft de Hebreënbrieff een antwoord: Wij hebben een tempel in de hemel, waar wij onze offers kunnen brengen. Daar waar de Heer Jezus nu is, is onze tempel: in de hemel, bij de troon van God (lees Hebreëen 8:1-2).

Daar mogen wij God eren. We worden zelfs opgeroepen om als priesters dat heiligdom binnen te gaan om God daar onze 'offers' te brengen: "Daar wij dus vrijmoedigheid hebben om in te gaan *in het heiligdom* door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg die Hij ons heeft ingewijd door het voorhangsel heen, *laten wij naderen...*" (Hebreëen 10:19-22).

Samengevat: Wij, christenen, zijn nu priesters van God. We hebben een tempel in de hemel waar wij God mogen offeren.

Twee vragen

Ik wil nu eerst twee vragen beantwoorden die met die priesterdienst te maken hebben.

De eerste vraag is: Als die tempel in de hemel is, hoe kun je daar dan komen om God te offeren?

En de tweede vraag: Wát moet je God offeren?

De eerste vraag: een geestelijk heiligdom

Om met de eerste vraag te beginnen, het heiligdom in de hemel is een *geestelijk heiligdom*. Daarom hoeft je er niet 'lichamelijk' aanwezig te zijn om God te kunnen offeren. Je moet er *geestelijk* aanwezig zijn.

God eren doe je wel met je mond – daarmee bid je immers, daarmee dank je en daarmee zing je – maar God kijkt niet naar wat je allemaal *zegt*, Hij kijkt naar je *hart*. Hij kijkt of je *meent* wat je uitspreekt. “De mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de HERE ziet het hart aan” (1 Samuël 16:7).

Daarom is ons heiligdom een geestelijk heiligdom. *Het is die plaats waar je God met je hart eert*. Als je God werkelijk aan het danken bent, dan bevind je je in je gedachten niet meer op aarde, maar ben je als het ware in de hemel. Dan sta je oog in oog met God. Dan ben je dus in die hemelse tempel en breng je daar je offers aan God. God ziet jou dan en luistert naar je.

De tweede vraag: offers van dank

Daarmee komen we bij de vraag *wát* je nu aan God moet offeren.

Eigenlijk is dat al gezegd. God vraagt geen dierenoffers van ons. De Heer Jezus heeft zich immers eens en voor altijd aan God geofferd. Daardoor zijn onze zonden vergeven en hoeven wij geen offers meer voor onze zonden te brengen.

Maar God vraagt wel andere offers van ons: *onze dankbaarheid!* Hosea zei al lang voordat de Heer Jezus geboren werd: “Wij bieden als offerstieren de belijdenis van onze lippen” (Hosea 14:3). Het lijkt wel alsof Hosea al doorhad dat God andere offers wilde dan dierenoffers, want zijn uitspraak betekent zoveel als: ‘HERE, wij brengen u geen dierenoffers meer, omdat U onze zonden al allemaal in de Heer Jezus vergeven hebt. Maar wij willen u wel wat anders aanbieden. Wij willen U prijzen om wie U bent en U danken voor uw liefde jegens ons! Wij brengen U daarom onze ‘offers van dank’.’

Die offers zoekt God: “Laten wij dan door Hem [de Heer Jezus] voortdurend een lofoffer brengen aan God, *dat is de vrucht van de lippen die zijn naam belijden*” (Hebreeën 13:15).

Wij mogen God onze ‘offers van dank’ brengen. Wij mogen de Heer Jezus ervoor danken dat Hij voor onze zonden aan het kruis wilde sterven. En wij mogen God prijzen voor zijn macht en majesteit, maar ook voor zijn liefde en genade. Die offers wil God dat wij Hem brengen!

Danken, loven en aanbidden

Er zijn verschillende wijzen waarop je God kunt offeren.

De eerste en meest eenvoudige manier is door God te *danken*. Als je God dankt, dan ‘bedank’ je Hem eigenlijk voor alles wat Hij voor jou gedaan heeft. Dan zeg je tegen de Heer Jezus: ‘Heer Jezus, dank U wel dat U voor mijn zonden aan het kruis wilde sterven!’

Je kunt God nooit genoeg danken. Hij heeft zo ontzettend veel voor ons, schuldige mensen, overgehad! Hij heeft jou niet geoordeeld – hoewel je dat zeker verdiende, maar Hij heeft jou vergeven! Hij heeft je zelfs tot een priester gemaakt, iemand die zomaar tot God mag naderen om tegen Hem te spreken! Daar mag je God natuurlijk altijd voor danken.

Maar je kunt God ook ‘grotere’ offers brengen. Als je God dankt, ben je eigenlijk nog steeds met jezelf bezig: Het gaat er dan om wat jij van Hem ontvangen hebt, tot wie jij geworden bent. Maar je kunt God ook *loven* en *prijzen* om wie Hij is!

Als je God looft, denk je niet alleen aan jezelf, over hoe je zonden vergeven zijn, maar dan denk je aan wie GóD is:

een almachtige, alwetende, alomtegenwoordige God, die in de hemel troont en die met een enkel woord van zijn mond het heelal met zijn miljarden sterren heeft gemaakt; een God die rechtvaardig is, die heilig is, een God die het kwaad moet oordelen, omdat Hij volmaakt is. Maar ook een God die liefde is, een God die barmhartig en genadig is, een God die wil vergeven. Je kunt de Heer Jezus prijzen dat Hij niet aan zichzelf gedacht heeft, maar in liefde en volkomen zelfopoffering naar de aarde gekomen is om daar voor zondige mensen aan een kruis te sterven. Zo'n God en zo'n Heiland móet je toch prijzen? Dan gaat het niet meer alleen om jezelf, maar dan ga je God bewonderen om wie Hij is!

Als je God aan het prijzen bent, kan het zijn dat je zo van zijn majesteit en heerlijkheid onder de indruk komt, dat je geen woorden meer kunt vinden om Hem te zeggen. Dan word je stil. Dan wordt het zoals David het zong:

*U komt stilheid toe... ,
een lofzang, o God in Sion;
Hoorder van het gebed,
tot U komt al wat leeft...*

(Psalm 65:2-3)

Wat moet je als klein mensje tegen zo'n grote en machtige God zeggen? Dan word je stil. Dan ga je *aanbidden*. Dan bewonder je God om wie Hij is. Dan denk je niet meer aan jezelf – je bent jezelf vergeten. Dan denk je alleen nog aan de wijsheid van je hemelse Vader en aan de liefde van je Heiland. En het kan zelfs zijn dat de tranen je ervan in de ogen springen. Wat kun je dan nog tegen God zeggen? De stille dankbaarheid van je hart zegt God genoeg. *Aanbidding is daarom het hoogste offer dat je God als priester kunt brengen.*

Aanbidding is dus niet hetzelfde als *bidden*. Je zou kunnen zeggen: ‘bidden’ is God iets *vragen*. In een gebed zeg je God wat je nodig hebt en vraag je Hem om kracht en hulp. Maar ‘aanbidden’ is God iets *geven*. Dat gaat veel verder. Dan bied je God iets aan: de lof en dank van je hart. Dat wat je van God gezien hebt, geef je Hem als het ware weer terug:

Geprezen zijt Gij, HERE, God van onze vader Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Van U, o HERE, is de grootheid en de kracht, de heerlijkheid, de roem en de majesteit, ja, alles wat in de hemel en op de aarde is; van U is de heerschappij, o HERE, en Gij zijt als hoofd boven alles verheven.

Want rijkdom en eer komen van U, en Gij heerst over alles; in uw hand is sterkte en kracht, en Gij hebt het in uw macht een ieder groot en sterk te maken. Thans loven wij U, o onze God, en prijzen wij uw heerlijke naam. Wie toch ben ik, en wat is mijn volk, dat wij in staat zouden zijn zulke vrijwillige gaven te schenken? Want het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand!

(1 Kronieken 29:10–14)

Aanbidden in geest en waarheid

Hier heb je de reden waarom God jou en mij verlost heeft: om zijn aanbidder te worden! God *zoekt* aanbidder. Hij is op zoek naar mensen, die Hem uit de grond van hun hart danken, loven en aanbidden.

De Heer Jezus heeft gezegd: “Er komt een uur, en het is er, dat de ware aanbidder de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid; *immers, de Vader zoekt zulke personen die Hem aanbidden*. God is een geest, en wie Hem aanbidden, moeten

Hem aanbidden in geest en waarheid" (Johannes 4:23-24). Christenen mogen deze aanbidders zijn.

Dit gedeelte in Johannes 4 spreekt over 'aanbidden in geest en waarheid'. 'Aanbidden in geest' betekent dat wij God niet op een uiterlijke wijze moeten aanbidden, maar op een *geestelijke* wijze.

In het Oude Testament werd God wel op een uiterlijke manier geëerd. Toen was er een tempel in Jeruzalem, waarin de diverse offers volgens vaste voorschriften werden gebracht. Maar nu is aanbidding 'geestelijk'. Zij bestaat uit 'geestelijke offers' die wij in een 'geestelijk heiligdom' offeren. Bij aanbidding gaat het er niet om of wij hard of zacht zingen; het gaat er ook niet om *wáár* wij zijn – thuis of in een kerk – maar het gaat erom dat de lof *uit ons hart komt*.

De Heer Jezus sprak ook over 'aanbidden in waarheid'. Dat betekent dat ons loven van God met 'de waarheid' in overeenstemming moet zijn en geleid moet worden door de 'Geest van de waarheid' (Johannes 16:13).

God heeft ons tot zijn kinderen gemaakt. Hij is nu onze Vader. Daarom hoeven wij, als we tot God naderen, totaal niet bang te zijn! Zoals kinderen bij hun vader mogen komen, zo mag jij als Gods kind zowel in gebed als in aanbidding tot jouw hemelse Vader naderen. De Heilige Geest wil je daarbij helpen. Hij helpt je om God op een waardige wijze te loven.

Je aanbidding mag uit je hart komen. God *hééft* je verlost en Hij *hééft* je tot een priester gemaakt! De Bijbel leert je dat en dus is het waar. Je mag dat geloven! Daarom mag je God nu 'in waarheid aanbidden'. Je mag er zeker van zijn dat wat God je in de Bijbel zegt, waar is. *Jij bent een priester* en je mag tot God naderen. In dat vertrouwen mag je God aanbidden.

Leven voor Hém

Je zult merken dat je God niet op elk moment aanbidt. Aanbidden doe je als je erg van Gods liefde en grootheid onder de indruk bent. Als je bijvoorbeeld op school bent, moet je je op de les concentreren. Dan kun je dus niet 100 % met God bezig zijn. Dat hoeft ook niet, want God wil ook dat wij ons werk doen. Maar ook in je dagelijkse leven kun je God eren. Alles wat je doet, mag je voor God doen.

Hij [de Heer Jezus] is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt.

(2 Korintiërs 5:15)

Ook in je werk kun je God eren. Als je dat wat je doet, maar altijd voor God doet. Dat is het doel van je leven: God op alle mogelijke manieren eren. Ook al kun je God niet op elk moment aanbidden, je mag God wel op elk moment danken en Hem lofzingen. Want ook door te zingen eer je God!

Als christen mag je weten dat God van je houdt, dat Hij je in alles helpt en dat Hij dat heeft laten zien door zijn eigen Zoon, de Heer Jezus, in onze plaats te laten sterven. Daarop is maar één antwoord mogelijk: Prijs God in alles wat je doet en zing tot zijn eer. Dat hoeft natuurlijk niet altijd hardop. Je mag ook zachtjes, in je hart, voor God zingen. Dat hoort Hij ook.

Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen, terwijl u in alle wijsheid elkaar leert en terechtwijst met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen en in de genade zingt in uw harten voor God. En al wat u doet, in woord of in

*werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u
God de Vader door Hem dankt!*

(Kolossers 3:16-17)

Over brood en wijn...

Rondom de Heer Jezus

Zoals reeds gezegd mag je God op elke plaats danken en aanbidden. We mogen overal in gebed gaan en tot God naderen om Hem te loven en te prijzen. Toch is er één plaats waar we dat op een heel bijzondere wijze mogen doen. Dat is op zondagmorgen, als alle christenen bij elkaar komen om het Avondmaal te vieren. Want dan zijn wij bij elkaar met eigenlijk maar één doel: om aan de Heer Jezus te denken en Hem en de Vader te aanbidden.

Je hebt al gezien dat er in het Oude Testament een bijzondere plaats was waar God geëerd werd. Dat was de tempel te Jeruzalem. Al in het boek Deuteronomium stond een opdracht aan de Israëlieten om telkens naar deze tempel toe te gaan om God dáár te offeren:

Maar de plaats, die de HERE, uw God, uit het gebied van al uw stammen verkiezen zal om daar zijn naam te vestigen, om daar te wonen, die zult gij zoeken en daarheen zult gij gaan. Daarheen zult gij brengen uw brandoffers en slachtoffers, uw tienden en uw wijgeschenken, uw gelofteoffers en uw vrijwillige offers, de eerstgeborenen van uw runderen en van uw kleinvee. Daar zult gij eten voor het aangezicht van de HERE, uw God, en u verheugen,

gij en uw huisgezinnen, over alles wat gij ondernomen hebt, waarin de HERE, uw God, u gezegend heeft.

(Deuteronomium 12:5-7)

Alle Israëlieten trokken daarom regelmatig naar Jeruzalem, omdat God bepaald had dat Hij dáár geëerd wilde worden.

In zekere zin geldt dit gebod vandaag niet meer. Voor ons is er geen ‘gewijde plaats’ op aarde, een tempel of een ander heiligdom, waar God geprezen moet worden (lees Johannes 4:20-24). Wij aanbidden God in dat geestelijke, hemelse heiligdom. En vanaf elke plaats op aarde kun je in gebed dat heiligdom binnengaan.

Maar in een andere zin bestaat vandaag tóch nog zo’n plaats. Dat is namelijk daar ‘waar twee of drie in de naam van Heer Jezus’ bij elkaar zijn, want daar is Hij zelf in hun midden aanwezig (lees Matteüs 18:20!).

Het Avondmaal

Op zondag komen de christenen samen om met elkaar het Avondmaal te vieren. Op deze morgen willen zij zich heel in het bijzonder met het lijden en sterven van de Heer Jezus bezighouden en Hem daarvoor danken. De Heer Jezus heeft dat gevraagd: “Doet dit tot mijn gedachtenis” (Lucas 22:19). Daarom is de samenkomst voor het vieren van het Avondmaal eigenlijk ‘onze plaats waar God wil dat wij onze offers brengen.

Natuurlijk mogen wij God ook door de week loven. Maar Hij wil ook dat wij Hem elke zondagmorgen, dus op de eerste dag van elke nieuwe week (zie Handelingen 20:7), op een

heel bijzondere manier eren en aanbidden. Want op deze morgen zijn wij niet alleen. Wij zijn dan als een groot aantal 'priesters' van God bij elkaar om Hem onze offers van lof en dank te brengen. En de Heer Jezus is die morgen ook aanwezig!

Elke zondagmorgen vieren wij dus het Avondmaal. De Heer Jezus heeft dat zelf zo ingesteld. Want de avond voordat Hij aan het kruis stierf, heeft Hij dit aan zijn discipelen gevraagd:

Terwijl zij nu aten, nam Jezus brood en nadat Hij had gezegd, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en zei: Neemt, eet, dit is mijn lichaam. En Hij nam de drinkbeker, en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die en zei: Drinkt allen daaruit. Want dit is mijn bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.

(Matteüs 26:26-28)

Daarom komen christenen elke zondag bij elkaar om het Avondmaal te vieren. Er ligt dan een brood op tafel en er staat een kan wijn. Tijdens de dienst neemt iedereen een klein stukje van het brood en drinkt een slokje van de wijn. Terwijl zij dit doen, denken zij aan de Heer Jezus, hoe Hij gestorven is en hoe Hij is opgestaan. Want daar zijn het brood en de wijn symbolen van (zie 1 Korintiërs 11:23-26).

Het lijden van de Heer Jezus

Het brood is een symbool van het lichaam van de Heer Jezus. Zoals het brood bij het Avondmaal in stukjes gebroken wordt, zo is de Heer Jezus ook 'gebroken'. Niet letterlijk,

maar figuurlijk: De Heer Jezus stierf in onze plaats aan het kruis. Hij gaf zichzelf voor ons over.

Het was nodig dat de Heer Jezus stierf. Als Hij niet gestorven was, waren wij nooit verlost. "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij alleen; maar als zij sterft, draagt zij veel vrucht" (Johannes 12:24). Zoals een tarwekorrel eerst in de aarde moet afsterven, voordat hij een nieuwe halm, een nieuwe aar en nieuwe tarwekorrels kan opleveren, zo moest de Heer Jezus eerst sterven, voordat wij verlost konden worden en priesters kunnen zijn. Daarvan is het brood bij het Avondmaal een beeld.

Ook de wijn is een symbool, namelijk van het bloed van de Heer Jezus. Zoals druiven in een wijnpersbak kapot getrapt moeten worden voordat het sap eruit kan stromen en tot wijn kan gaan gisten, zo moest de Heer Jezus eerst voor ons in Gods oordeel terechtkomen. Hij moest sterven en zijn bloed voor ons storten. "Maar één van de soldaten doorstak zijn zijde met een speer en terstond kwam er bloed en water uit" (Johannes 19:34). "Zonder bloedstorting is er geen vergeving", zegt de Bijbel (Hebreeën 9:22).

Zoals het bloed van het paaslam bij de uittocht uit Egypte aan de deurposten gestreken moest worden, waardoor de Israëlieten vrij waren van het oordeel en de verderfengel hun huizen voorbijging (Exodus 12:3-13), zo is het alleen door het gestorte bloed van de Heer Jezus dat wij vrij zijn van de straf voor onze zonden. Twee hele hoofdstukken van de Bijbel (namelijk Hebreeën 9 en 10) benadrukken de grote waarde van het bloed van de Heer Jezus. Zijn bloed heeft ons verzoend met God. "Het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt

ons van alle zonde" (1 Johannes 1:7). Hiervan is de wijn bij het Avondmaal een beeld.

Als wij het Avondmaal vieren, denken wij er dus aan hoe de Heer Jezus voor ons geleden heeft en gehoorzaam geworden is tot in de dood. Hij is "de Zoon van God, die *mij* heeft liefgehad en zichzelf voor *mij* heeft overgegeven" (Galaten 2:20).

Elke zondag zien wij de bewijzen van zijn liefde als we als kinderen van God het Avondmaal vieren en als priesters tot God mogen naderen om Hem te eren. Dan zingen wij over Hem, dan bidden wij tot Hem en dan lezen we uit de Bijbel, waarin staat hoe groot God is en hoe lief de Heer Jezus ons heeft. Dan verbazen wij ons over die Heiland, die 'rijk' was, maar ter wille van ons 'arm' geworden is, zodat wij door zijn armoede rijk zijn geworden (zie 2 Korintiërs 8:9). De Heer Jezus is de Zoon van God. Hij woonde in de hemel, maar heeft die verlaten om op aarde voor ons te sterven. Hij was *rijk*, maar is voor jou en voor mij *arm* geworden!

Kun je je voorstellen dat wij op zondagmorgen zó onder de indruk van de liefde van de Heer Jezus komen, dat wij nauwelijks meer woorden kunnen vinden om Hem naar waarde te danken? Dan zingen wij wel, maar zelfs de teksten van de liederen schieten tekort. Dan blijft ons slechts over om in diepe stilte van het brood te eten en van de wijn te drinken en daarbij de Heer Jezus en God de Vader te aanbidden...

Verbonden met de Heer Jezus

Als wij zo als kinderen van God onze dank proberen uit te spreken, dan begrijp je zeker wel dat we ons heel dicht

met de Heer Jezus verbonden voelen. Hij is niet alleen de 'Heiland van de wereld' (Johannes 4:42), maar Hij is '*mijn* Heiland'! Wij houden van Hem, omdat Hij zo heel veel van ons houdt! We zijn met Hem verbonden.

Ook dat ligt in het symbool van het Avondmaalsbrood besloten. In 1 Korintiërs 10:16-17 lees je: "De drinkbeker der zegening die wij zegenen, is die niet de gemeenschap van het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap van het lichaam van Christus? *Want wij, de velen, zijn één brood, één lichaam; want wij allen nemen deel aan het ene brood*".

We zijn allemaal persoonlijk met de Heer Jezus verbonden. Maar daardoor zijn wij als gelovigen óók met elkaar verbonden. We horen allemaal bij God, want we zijn door het bloed van de Heer Jezus verlost. Doordat de Heer Jezus als een tarwekorrel in de aarde viel en stierf, kwam er veel vrucht. Nu is er een overvloed van 'tarwekorrels'. Alle mensen die door Hem verlost zijn, zijn nu priesters van God.

Daarom, zegt 1 Korintiërs 10, zijn wij ook heel dicht met elkaar verbonden. Van al die tarwekorrels is als het ware een brood gebakken. Iedere christen vormt daar een klein stukje van. Maar met elkaar zijn we één. Dat wordt ook in het 'ene brood' van het Avondmaal uitgebeeld. "Wij, de velen, zijn één brood, één lichaam".

Jij bent iemand anders dan ik. Maar als jij je zonden beleden hebt, dan ben je net als ik met de Heer Jezus verbonden. Dan horen we bij elkaar, omdat we allebei bij de Heer Jezus horen. Ook daar danken we de Heer Jezus op zondagmorgen voor. We hoeven niet alléén christen te zijn – er zijn meer mensen die geloven! Maar allen hebben we dezelfde Heer en dezelfde God:

Eén lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent in één hoop van uw roeping; één Heer, één geloof, één doop; één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.

(Efeziërs 4:4-6)

Het Lam in het midden

Straks zullen we allebei op dezelfde plaats terechtkomen. Daarover lees je meer in het volgende hoofdstuk, maar ik wil je nu al wel vertellen dat dat in de hemel is, rond de troon van God. Daar zullen wij bij de Heer Jezus zijn. We zullen Hem met onze eigen ogen zien, 'de Leeuw uit de stam van Juda, het Lam, staande als geslacht' (zie Openbaring 5:5-6).

In de hemel hebben we de symbolen van het brood en de wijn niet meer nodig. Dan zullen we de Heer Jezus oog in oog zien. Ook dan zullen we Hem prijzen:

Het Lam dat geslacht is, is waard te ontvangen de kracht en rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en lof. Hem die op de troon zit, en het Lam, zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de macht tot in alle eeuwigheid.

(Openbaring 5:12-13)

Maar ook dan zullen uiteindelijk woorden tekort schieten en zullen we voor de Heer Jezus neervallen en Hem aanbidden: "En de oudsten vielen neer en aanbaden" (vers 14).

Als je in de Heer Jezus gelooft en je bent oud genoeg om goed te begrijpen wat de Heer Jezus voor jou heeft gedaan, dan zegt Hij ook tegen jou: 'Doet dit tot mijn gedachtenis'.

De Heer Jezus vraagt ook van jou dat je aan het Avondmaal deelneemt en Hem op die plaats eert.

Je denkt misschien dat je daarvoor nog niet 'goed genoeg' bent. Je zondigt nog te veel en je bent nog zoveel met je eigen dingen bezig. Dat kan allemaal wel zo zijn, maar tóch vraagt de Heer Jezus aan jóu om ook van het brood te eten en van de wijn te drinken. Als alleen volmaakte christenen aan het Avondmaal mochten deelnemen, dan zou het zondags leeg blijven. Wie schiet er in zijn toewijding aan de Heer Jezus nu niet tekort???

Nee, wacht daar niet op. Gehoorzaam de Heer Jezus. Je wilt Hem toch eren? Dat kun je thuis doen. Maar doe het vooral ook samen met andere gelovigen op zondagmorgen bij het Avondmaal.

Ook jij bent een priester van God. Want ook voor jou heeft de Heer Jezus willen sterven. Dank Hem daar dan voor door óók van dat brood te eten en van de wijn te drinken. In het priesterkoor dat zondags God de lof toezingt, is óók voor jou een plaats gereserveerd. Laat die niet leeg blijven!

Hoe word je een aanbidder?

Maria van Bethanië

Het was zes dagen voor het Paasfeest, zes dagen voor het lijden en sterven van de Heer Jezus. De mensen in Jeruzalem maakten zich op voor het vieren van dit grote feest, maar de Heer Jezus was bedroefd. Voor Hem zou het géén feest worden. Hij zou door de Romeinse soldaten gevangen

genomen worden. Hij zou berecht worden door de Joodse rechtbank. En de stadhouder zou uiteindelijk een vonnis over Hem uitspreken: 'Onschuldig, maar kruisig Hem!'

De Heer Jezus had het zijn discipelen al meermalen gezegd dat Hij, de Zoon des mensen, overgeleverd zou worden in de handen van zondaars en gedood zou worden. Maar zijn volgelingen begrepen het niet. Zij maakten zich slechts druk om hun eigen zaken: 'Wie was er onder hen eigenlijk de belangrijkste?' (Marcus 10:30-37).

De Heer Jezus stond alleen. Hij had geen vrienden die met Hem meeleden. Hij had niemand die zijn hart aanvoelde, niemand die zijn droefheid begreep.

Tóch was er zo iemand: een vrouw die in Bethanië woonde. Zij had de Heer oprecht lief. Zij wilde Hem dienen, Hem eren en Hem terzijde staan. Het was Maria, de zuster van Martha en Lazarus. Zij kende het hart van haar Heiland. En zij had iets van zijn droefheid geproefd. Zij leed met haar Heer mee.

Zes dagen voordat de Heer Jezus in de boeien werd geslagen, zes dagen voordat men Hem zou geselen en bespotten en Hem naar het kruis zou leiden, gebeurde er in dat kleine huisje in Bethanië wat bijzonders. Maria nam een albasten kruikje met heel dure nardusmirre (een soort parfum), brak het kruikje en goot de mirre over het hoofd en de voeten van de Heer Jezus.

Ze had waarschijnlijk al het geld dat ze bezat, voor de mirre moeten uitgeven, maar Hij was het waard! Haar Heiland ging haar boven alles! Zij wilde Hem danken en prijzen. Hij zou voor haar zonden aan het kruis van Golgotha boeten. Ze had Hem daarom met heel haar hart lief. Ze hield van haar Heer en dat wilde ze ook tonen. Daarom had ze in die

bijzondere daad de nardusolie over zijn hoofd uitgegoten en lag ze nu aan zijn voeten en droogde die met haar haren af.

De discipelen bespotten Maria. Zij begrepen haar niet. Maar de Heer zag haar en nam het voor haar op: 'Laat haar begaan; zij heeft dit bewaard voor de dag van mijn begrafenis'. De discipelen waren slechts met zichzelf bezig. Maar Maria aanbad aan de voeten van haar Heiland.

Je vindt dit ontroerende verhaal in Johannes 12:1–8. Maria is een voorbeeld van een aanbidder, iemand die voor de Heer Jezus op zijn knieën valt en Hem aanbidt. Zulke mensen mogen wij ook worden.

We hebben al gezien dat de Vader aanbidders zoekt. Maar ook de Heer Jezus zoekt aanbidders, mensen die Hem de eer brengen die Hij waard is. In de hemel weergalmt de oproep: "Laten alle engelen van God Hém aanbidden!" (Hebreeën 1:6). Maar ook op aarde worden aanbidders gezocht. Jij en ik, wij mogen de Heer Jezus ook bewonderen. Ook wij mogen Hem aanbidden. Hij is die hulde waard!

Maar hoe word je een aanbidder? Hoe raak je zo onder de indruk van de Heer Jezus dat je Hem uit de grond van je hart gaat aanbidden?

Daarover kan Maria van Bethanië ons wat leren. Je treft haar namelijk op nog twee andere plaatsen in de Bijbel aan. Deze beide gedeelten laten ons eerdere ontmoetingen van Maria met de Heer Jezus zien. En je kunt je voorstellen dat zij hierdoor meer van Hem is gaan begrijpen en Hem daardoor meer is gaan bewonderen. Laten wij beide gedeelten daarom eens opzoeken.

Eén ding is nodig

De eerste keer is in Lucas 10:38–42. De Heer Jezus is bij Maria en haar zus Martha op bezoek. Martha was druk bezig met allerlei dingen. Zij moest het eten nog klaarmaken en de gast moest het natuurlijk ook gemakkelijk gemaakt worden. Er was genoeg te doen.

Maar Maria hielp haar niet. Zij zat voortdurend aan de voeten van de Heer Jezus en luisterde naar zijn woorden. Martha werd daar natuurlijk een beetje boos over, maar toen zij dat aan de Heer Jezus zei, antwoordde Hij haar: “Martha, Martha, je maakt je bezorgd en druk over veel dingen, maar één ding is nodig; want Maria heeft het goede deel gekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen” (vers 41–42).

Daar heb je de eerste les: Als je een aanbidder wilt worden, *moet je je met de Heer Jezus bezighouden*. Dan moet je ‘aan zijn voeten zitten’ en naar Hem luisteren. Dat doe je door veel in de Bijbel te lezen. En vooral ook door na te denken over wat je leest.

Stel jezelf daarom in je stille tijd, als je uit de Bijbel leest, telkens een paar vragen: Wat leert dit stukje over God? Wat leert het over de Heer Jezus? Wat over zijn liefde en zijn macht? En wat leert het stukje over hoe ik Hem kan eren en voor Hem kan leven?

Door de Bijbel heen spreekt de Heer Jezus tegen jou. Je mag zijn stem in de Bijbel gaan leren herkennen. Dan zul je zien dat Hij steeds groter voor je wordt. En je zult je dan net als de mensen uit Nazareth gaan verbazen over ‘de woorden van de genade die uit zijn mond komen’ (Lucas 4:22).

De Heer Jezus wil je laten zien hoe lief Hij je heeft. Langzaam maar zeker zal dan ook bij jou een diep respect voor je Heiland groeien. Dank Hem daar dan voor. En je zult zien dat je dank langzaam maar zeker over zal gaan in lofprijzing. En die lofprijzing zal op den duur veranderen in aanbidding. Want je zult in de Bijbel vanzelf steeds meer van de heerlijkheid van de Heer Jezus gaan zien en het met de discipelen gaan uitroepen: "Wie is toch Deze...?" (Marcus 4:41).

Ik zal u rust geven...

De tweede maal dat je Maria in de Bijbel tegenkomt, is in Johannes 11. Dat hoofdstuk beschrijft een heel droevige geschiedenis. Lazarus, Maria's broer, was ernstig ziek geworden. De beide zussen zonden de Heer Jezus hierover onmiddellijk een bericht, maar Hij bleef weg. Pas toen Lazarus gestorven en zelfs al enkele dagen begraven was, kwam de Heer Jezus in Bethanië aan.

Je begrijpt wel dat Maria erg bedroefd was. Zodra ze hoorde dat de Heer Jezus was aangekomen, holde ze Hem tegemoet, viel aan zijn voeten en zei tegen Hem: "Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn" (vers 32). En daar, aan de voeten van haar Heer, vond zij eindelijk rust. Wat deed de Heer Jezus? Hij huilde met haar mee! (vers 35).

Jawel, Hij had de macht om Lazarus uit de dood op te wekken, wat Hij later ook heeft gedaan. Na een enkel bevel: "Lazarus, kom naar buiten!" (vers 43), werd de gestorvene weer levend en herrees hij uit zijn graf. Maar voordat het zover was, kon Maria aan de voeten van de Heer Jezus uithuilen. Zij vond in Hem Iemand die haar smart begreep, en met haar meeleed. De Heer Jezus is niet Iemand die volkomen onbewogen

blijft. Hij hield van Maria. En Hij toonde dat door haar in haar droefheid tot steun te zijn.

Daar, voor de tweede keer aan de voeten van de Heer Jezus, heeft Maria weer iets meer van haar Heiland leren begrijpen. En daar heeft zij een nieuwe reden gevonden om later die kostbare nardus over Hem uit te gieten.

Ook deze tweede geschiedenis leert ons iets over hoe je een aanbidder kunt worden. De eerste keer zat Maria aan de voeten van de Heer Jezus en luisterde ze naar Hem. Maar nu ligt ze aan zijn voeten en geeft ze haar droefheid aan Hem over.

Wij mogen leren om naar de Heer Jezus te luisteren. Maar wij mogen ook leren al onze zorgen en problemen bij Hem neer te leggen. Hij loopt daar niet gemakkelijk overheen! Hij luistert naar wat ons bezig houdt. Als wij blij zijn, dan verheugt de Heer Jezus zich met ons. Maar als wij bedroefd zijn, dan wil Hij die droefheid óók delen. Dan zegt Hij: 'Kom maar, geef het allemaal maar aan Mij'. "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u *rust* geven" (Matteüs 11:28).

Maria vond rust bij haar Heiland toen zij het niet meer zag zitten en zij niet meer begreep waarom haar dat alles overkwam. Zij vond in de Heer Jezus Iemand die bóven de omstandigheden stond, die haar droefheid van haar overnam en haar rust gaf.

Ook jij mag alles wat je bezighoudt, zowel de fijne dingen van het leven als de moeilijke dingen, de zorgen en de ondraaglijke problemen, bij de Heer Jezus brengen. Je zult zien dat Hij ze van je overneemt. Je zult zien dat Hij ze begrijpt en dat Hij er zelf een oplossing voor gaat geven.

Hij is een Heiland die van jou en mij houdt en die zichzelf niet te groot acht om zich met jouw en mijn kleine leventje te bemoeien.

Leer daarom ook dit van Maria: Vertel de Heer Jezus elke dag in je gebed wat je bezighoudt. Deel alles met Hem. En je zult bij Hem rust vinden. En ook dat zal dan een aanleiding worden om Hem te aanbidden!

Aan de voeten van de Heer Jezus

Maria zat aan de voeten van haar Heer om naar zijn woorden te luisteren. En Maria zat ook aan zijn voeten toen het leed haar ondraaglijk zwaar werd. Zij luisterde toen Hij sprak; en toen de omstandigheden te moeilijk werden, gaf zij haar leven over in zijn handen. Dát leidde ertoe dat Maria in Johannes 12 opnieuw aan de voeten van de Heer Jezus gevonden wordt.

De Heer Jezus had in haar leven ingegrepen en haar geholpen. Daar was zij Hem dankbaar voor, zó dankbaar dat zij de nardusmirre pakte en die over Hem uitgoot. Maria aanbad, omdat er voor haar nog maar één Persoon belangrijk was: haar Heiland, die voor haar aan het kruis zou sterven. Daarom aanbad Maria.

7. Het geheim van de toekomst

Als je met God leeft, mag je straks daar komen waar God zelf woont: in de hemel, in het Vaderhuis. De Heer Jezus kan elk moment terugkomen om ons te halen. Je mag daar als christen naar uitzien. Maar waar ben je eigenlijk als je zou sterven vóórdat de Heer Jezus terugkomt? En iedereen komt straks toch nog voor de rechterstoel van God? Waarvoor is dat dan? Hierover gaan we het in dit hoofdstuk hebben. Je zult zien dat je naar de terugkomst van de Heer Jezus kunt gaan verlangen!

Waar ben je als je sterft?

Het oordeel

Als je christen bent, dan laat je je leven door God zelf leiden. Je probeert tot zijn eer te leven omdat je de Heer Jezus dankbaar bent dat Hij voor jouw zonden aan het kruis gestorven is. Maar je zult ook mensen tegenkomen die je erom uitlachen: 'Ach, wat maak je je allemaal druk: Leef er gewoon lekker op los! God bestaat niet en de hemel verdien je toch niet met braaf zijn'.

Als je in je Bijbel leest, zul je al snel een antwoord vinden: God bestaat wel degelijk en Hij zal van elk mens rekenschap

vragen van wat hij gedaan heeft. God zal dan iedereen om zijn zonden moeten veroordelen behalve hen die al geoordeeld zijn. Dat zijn de christenen, want hun zonden zijn al in de Heer Jezus gestraft.

De mensen zullen straks voorgoed in twee groepen uiteenvallen: zij die nog door God geoordeeld moeten worden én zij die al geoordeeld zijn. De eerste groep zal (door hun eigen schuld!) in de hel belanden, maar voor de tweede groep liggen de zegeningen van de hemel te wachten.

Met de dood houdt een mensenleven dus niet op! Iedereen die op aarde leeft, moet met de toekomst rekening houden. Ons aardse leven eindigt wel met de dood, maar daarmee houdt een mens echt niet op te bestaan! De mens is onsterfelijk. Na de dood wacht een eeuwigheid. En waar je die zult doorbrengen, hangt van je leven op aarde af. "Het is de mensen beschikt éénmaal te sterven en daarna het oordeel" (Hebreeën 9:27). Daarom maakt het wel degelijk uit of je nu een leven mét of zónder God gaat.

Het dodenrijk

Laten we eerst nagaan waar je na de dood zult zijn. Daar staat het één en ander over in de Bijbel. God wil ons niet in het onzekere laten over wat er in de toekomst zal gebeuren. "Voorzeker, de Here HERE doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten" (Amos 3:7). In de Bijbel vind je precies wat er straks gaat gebeuren. En het is 100 % zeker dat het straks zo zal gaan!

Waar is een mens als hij sterft? Als een mens doodgaat, dan is hij in wat de Bijbel het 'dodenrijk' noemt (zie bijvoorbeeld

Job 17:13–16). Dat is de plaats waar de overledenen zijn. Het dodenrijk is in twee gedeelten verdeeld: Er is een plaats voor de ongelovigen en een plaats voor de gelovigen. En daartussen is een diepe kloof. Als je eenmaal gestorven bent, ligt jouw lot voor eeuwig vast. Dan is er dus geen mogelijkheid meer om je te bekeren.

De rijke man en de arme Lazarus

In Lucas 16:19–31 vertelt de Heer Jezus hoe het dodenrijk eruit ziet: Twee mensen stierven. De ene man was op aarde heel rijk geweest, maar toen hij stierf, merkte hij dat hij zich aan de ‘verkeerde’ kant van het dodenrijk bevond, de kant waar de ongelovigen zijn. Maar de arme Lazarus stierf en kwam aan de ‘goede’ kant terecht.

Die rijke man kwam tot zijn grote schrik tot de ontdekking dat hij zich na zijn dood op de ‘plaats van de pijn’ bevond (vers 28). Daarvandaan kon hij Lazarus aan de andere kant van de kloof zien zitten, maar hij wist dat het onmogelijk was om daar ooit nog te komen.

Die rijke man had vroeger nooit naar Gods waarschuwingen willen luisteren. Voor hem had God nooit bestaan en daarom had hij zich niet bekeerd. En in een hel had hij ook nooit willen geloven. Maar nu kreeg hij daar gruwelijk veel spijt van: Hij ontdekte dat je na de dood nog steeds bestaat! En dat God iedereen zal oordelen. Nu was het te laat om zijn straf nog te kunnen ontlopen.

Voor hem was het dodenrijk geen fijne plaats: Hij zei dat hij ‘smart leed in deze vlam’, zodat hij zelfs smeekte om maar ‘een druppel water om zijn tong te verkoelen’ (vers 24)!

Nu merkte die man dat hij voor eeuwig verloren ging! En hij wist dat God gelijk had om hem te veroordelen. Toen hij nog op aarde leefde, had hij erom gelachen als anderen hem over God vertelden. Nu wist hij wel beter. God bestond en zou hem veroordelen. Hij ging voor eeuwig verloren.

Maar misschien zou hij zijn familie op aarde nog kunnen redden... Daarom vroeg hij of Lazarus niet naar zijn vijf broers gezonden kon worden (vers 27–28). Die geloofden ook niet en zouden daarom straks ook veroordeeld worden.

Het antwoord was simpel: ‘Die broers van jou hebben de Bijbel toch? Daarnaast kunnen zij luisteren. En als zij de Bijbel niet willen geloven, heeft het ook geen zin om iemand uit de dood te laten opstaan – zij zullen toch niet luisteren’ (vers 29–31).

Lazarus was aan de andere kant. Hij was op aarde erg arm geweest, maar Hij had w`el op God vertrouwd. Vroeger was hij daar misschien wel om uitgelachen, maar hij wist dat God hem ervoor zou belonen. En inderdaad, na zijn dood ‘droegen de engelen hem’ naar het paradijs, de plaats waar de Heer Jezus is (vers 22).

Het paradijs

Als je in God gelooft, is sterven helemaal niet erg meer: Je komt dan bij je Heiland! Zo zei de Heer Jezus het tegen die stervende moordenaar: “Voorwaar, Ik zeg u: vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn” (Lucas 23:43).

Paulus verlangde er daarom zelfs naar om te mogen sterven: “Want te leven is voor mij Christus en te sterven is winst. Maar moet ik blijven leven in het vlees, dan is dat voor

mij de moeite waard, en wat ik moet kiezen, weet ik niet; maar ik word van beide kanten gedrongen: *ik verlang ernaar heen te gaan en met Christus te zijn*, want dit is verreweg het beste; maar in het vlees te blijven is nodiger ter wille van u" (Filippenzen 1:21-24).

De Heer Jezus heeft de dood door zijn opstanding overwonnen. Daarom hoeft niemand die in Hem gelooft, daar nog bang voor te zijn. De Heer Jezus zegt ons: "Vrees niet! Ik ben de eerste en de laatste, en de levende; en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk" (Openbaring 1:17-18).

De Heer Jezus roept jou en mij op om voor Hem te leven. Want dan maakt het eigenlijk niet zoveel meer uit of je leeft of sterft. Als je leeft, kun je God hier op aarde dienen. Maar als je sterft, mag je bij Hem in het paradijs komen. En dat niet alleen: Straks zul je net als de Heer Jezus ook uit de dood opstaan en in de hemel mogen komen wonen. Maar daarover gaan we het zo meteen hebben.

Nu wil ik je alleen duidelijk zeggen dat het dus een groot verschil maakt of je gelooft of niet. Je eindbestemming na de dood hangt van je beslissing nu af! Als je gelooft en voor God wilt leven, mag je weten dat God je daar straks voor zal belonen:

Dit zegt de eerste en de laatste, die dood geweest is en weer levend geworden [dus de Heer Jezus]: Wees trouw tot de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.

(Openbaring 2:8,10)

De Heer Jezus komt terug! En dan?

De wederkomst van Christus

Op dit moment zijn de gestorven mensen dus in het dodenrijk. Maar daar komt binnenkort een einde aan, want de Heer Jezus komt naar de aarde terug!

Bijna 2000 jaar geleden kwam Hij ook naar ons toe. Toen was het om voor onze zonden te sterven. Maar als Hij straks komt, is dat niet om opnieuw gekruisigd te worden, maar om als koning over de aarde te regeren. Vroeger werd Hij “eenmaal geopenbaard om de zonde af te schaffen door het slachtoffer van zichzelf”. Straks zal Hij voor “de tweede keer zonder zonde [dat betekent dat Hij dan niet nóg een keer voor zondaars hoeft te sterven] verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten” (Hebreeëen 9:26,28).

Het eerste dat de Heer Jezus bij zijn terugkomst zal doen, is allen die in Hem geloofd hebben, in de hemel brengen. Alle gestorven gelovigen zullen uit de dood worden opgewekt en een nieuw lichaam krijgen. En alle nog levende gelovigen zullen ‘veranderd’ worden, zodat zij ook geschikt zijn om in de hemel te leven: Wij krijgen een ‘opstandingslichaam’ (zie 1 Korintiërs 15:51–53).

Als de Heer Jezus terugkomt voordat je sterft, ga je dus direct naar de hemel. Maar als je wel sterft, vormt de dood slechts een ‘tussenstation’. Het dodenrijk is je eindbestemming niet! Wij, christenen, horen thuis in de hemel. En de Heer Jezus zal ons daar zelf naartoe brengen! Lees dat mooie gedeelte uit 1 Tessalonicenzen 4:15–17 maar:

Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen vóórgaan. Want de Heer zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met de Heer zijn!

De opstanding uit de dood

Allen, die door de eeuwen heen in de Heer Jezus geloofden en voor God hebben geleefd, zullen straks uit de dood opstaan. De dood is het einde niet: De Heer Jezus is uit de dood opgestaan en heeft daardoor de weg voor ons vrijgemaakt om óók uit de dood te kunnen opstaan.

Op de paasmorgen, drie dagen na het sterven van de Heer Jezus, bezochten enkele vrouwen het graf van de Heer Jezus, maar zij vonden hun Heer daar niet: Hij was weer levend geworden!

Laat op de sabbat nu, tegen het aanbreken van de eerste dag van de week, kwam Maria Magdalena en de andere Maria om het graf te bezien. En zie, er kwam een grote aardbeving, want een engel van de Heer daalde neer uit de hemel, trad toe en wentelde de steen [die voor het graf lag] af en ging daarop zitten. Zijn gedaante nu was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. De engel zei tot de vrouwen: Weest u niet bang, want ik weet dat u Jezus, de

gekruisigde, zoekt. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt zoals Hij heeft gezegd.

(Matteüs 28:1-3,5-6)

Het graf van de Heer Jezus is leeg: Hij is opgestaan uit de dood. En Hij heeft de macht om straks alle andere graven te openen: zowel die van de ongelovigen (om hen voor zijn troon ter verantwoording te roepen), als die van de gelovigen (om hen in de hemel te brengen).

Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen die ontslapen zijn. Want waar de dood is door één mens [Adam], is ook de opstanding van de doden door één mens [Christus]. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen orde: Christus als eersteling, daarna die van Christus zijn bij zijn komst.

(1 Korintiërs 15:20-23)

De Heer Jezus is uit de dood opgestaan. Alle mensen zullen daarom straks ook uit de dood opstaan. Misschien hoeven jij en ik wel helemaal niet te sterven: Als de Heer Jezus terugkomt voordat wij overlijden, brengt Hij ons direct naar de hemel!

De tekenen van de tijden

Wanneer komt de Heer Jezus eigenlijk terug?

De Bijbel zegt dat dat elk moment kan gebeuren. We leven vandaag in de 'eindtijd'. De geschiedenis van de aarde loopt op haar eind. Lees maar wat Paulus over de 'laatste dagen' zegt:

De mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedigen, lasteraars, de ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, onverzoenlijk, kwaadsprekend, onbeheerst, ruw, zonder liefde tot het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God.

(2 Timotheüs 3:2-4)

Deze beschrijving past vrij aardig bij onze tijd, niet? Wie denkt er vandaag nog aan God? Vrijwel niemand toch? En al helemaal geen mens verwacht dat God wel eens heel spoedig kan gaan ingrijpen. “Daarom weest ook u gereed, want op een uur dat u het niet vermoedt, komt de Zoon des mensen” (Matteüs 24:44).

De Heer Jezus kan elk moment terugkomen: volgende week, of morgen, of misschien vandaag nog! Maar er is niemand op aarde die je dit moment precies kan voorzeggen. Zelfs de Heer Jezus weet het niet. Alleen God de Vader kent de datum en de tijd. Maar daarom mogen we Hem wél elk moment verwachten!

Van die dag of dat uur echter weet niemand, ook de engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, behalve de Vader. Kijkt u uit, waakt en bidt, want u weet niet wanneer het de tijd is.

(Marcus 13:32-33)

Het heeft dus totaal geen zin om te proberen die dag te berekenen. De Bijbel zegt duidelijk dat niemand het antwoord weet. Maar de Bijbel geeft wel een paar aanwijzingen over hoe de tijd vlak voor de wederkomst van de Heer Jezus eruit zal zien. Die aanwijzingen noemen we de ‘tekenen van de tijden’ en je vindt er bijvoorbeeld enkele in Matteüs 24:

Er zullen valse profeten opstaan, er zullen veel oorlogen, hongersnoden en aardbevingen zijn en de mensen zullen elkaar haten (zie vers 3–14).

Ook die beschrijving past goed bij onze tijd. Ik denk daarom dat we nu in de tijd vlak voor de terugkeer van de Zoon van God leven. De mensen verwachten Hem niet. Daarom zal de Heer Jezus voor hen ‘als een dief in de nacht’ komen. “Wanneer zij zeggen: ‘vrede en veiligheid’, zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensnood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen” (1 Tessalonicenzen 5:3).

Maar wij weten wél dat de Heer Jezus terugkomt! Wij mogen Hem daarom verwachten (zie vers 4–6). De Bijbel roept jou en mij op om elke dag naar de Heer Jezus uit te zien.

Als Hij terugkomt – misschien vandaag nog! –, mag dat ons natuurlijk niet verrassen. Het staat toch heel duidelijk in de Bijbel dat Hij ons komt ophalen? We moeten er daarom op voorbereid zijn:

Laten uw lendenen omgord en uw lampen brandend zijn, en weest u gelijk aan mensen die op hun heer wachten, wanneer hij terugkomt van de bruiloft, om als hij komt en klopt, hem terstond open te doen. Gelukkig die slaven die de heer, als hij komt, wakend zal vinden!

(Lucas 12:35–37)

“De nacht [van deze wereld] is ver gevorderd en de dag [van de wederkomst van de Heer Jezus] is nabij. Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen” (Romeinen 13:12).

De rechterstoel van God

De Heer Jezus zal binnenkort terugkomen om ons naar de hemel te brengen. Het eerste dat gebeurt als wij daar aankomen, is, dat wij voor Gods rechterstoel zullen komen.

Alle mensen zullen daarvoor moeten verschijnen. De ongelovigen zullen allemaal voor de grote, witte troon komen te staan en daar hun oordeel aanhoren (daarover straks meer). En ook jij en ik zullen eenmaal voor Gods rechterstoel komen. Maar wij zullen daar *niet* worden veroordeeld! Omdat de Heer Jezus al onze zonden gedragen heeft, hoeven wij niet bang te zijn, dat God ons daar alsnog om zal veroordelen.

Als je straks voor de rechterstoel moet verschijnen, heeft dat niets met je verlossing te maken. God zal niet gaan beoordelen of je wel of niet ‘goed genoeg’ geloofd hebt of dat je op aarde genoeg voor hem hebt gedaan zodat je in de hemel mag komen. Gelukkig hangt *dát* helemaal niet van ons af! Als je in de Heer Jezus gelooft en je zonden oprecht voor Hem beleden hebt, kom je straks met 100 % zekerheid in de hemel. Dat kan niemand je meer afnemen!

Als wij straks voor Gods rechterstoel komen, dan heeft dat niet met *veroordeling* te maken, maar met *loon*. God zal je als het ware de ‘film’ van je leven laten zien. Hij zal je tonen op welke momenten je gefaald hebt, omdat je niet op Hem maar op jezelf vertrouwd. Maar Hij zal je ook laten zien wanneer je Hem wel in je leven hebt geëerd en je helemaal op Hem vertrouwd hebt. Daarvoor zal God je dan belonen.

Hoe vreemd dit ook klinkt – want wat verdienen wij eigenlijk? het is toch onze *plicht* om voor God te leven? – wij

zullen door God beloond worden voor wat we voor Hem hebben gedaan!

Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, Hem welbehaaglijk te zijn. Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad.

Want wij zullen allen voor de rechterstoel van God gesteld worden; want er staat geschreven: 'Zo waar Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God belijden'. Dus zal dan ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God.

(2 Korintiërs 5:9-10; Romeinen 14:10-12)

Voor de rechterstoel zal God je laten zien hoe Hij naar je leven kijkt. Dan zul je 'jezelf leren kennen zoals je door God gekend bent' (1 Korintiërs 13:12).

God zal je precies laten zien wat Hij allemaal voor jou gedaan heeft en hoe je zonder Hem voor eeuwig verloren zou zijn gegaan. En je zult merken dat je de Heer Jezus nog veel dankbaarder wordt dan je nu al bent: Je zult zien hoeveel God jou vergeven heeft en hoe vaak Hij je in jouw leven geholpen heeft, je gedragen heeft en je de kracht gegeven heeft om voor Hem te leven. En daarvoor zul je Hem dan danken. *Je zult die rechterstoel dankend verlaten!*

Loon

Aan die rechterstoel zitten dus heel ernstige, maar ook heel mooie kanten. Heel ernstige, omdat God ons ons hele leven

zal laten zien en zal tonen wat wij wel en niet voor Hem hebben gedaan. Maar ook heel mooie kanten, omdat ook duidelijk wordt dat er momenten waren, waarop wij God wilden dienen, terwijl de mensen ons erom uitlachten.

Als je straks voor God staat, zal het aan iedereen duidelijk worden waaróm jij toen zo anders hebt gehandeld. Dan zal de Heer Jezus jou ervoor prijzen dat je Hem trouw bent gebleven – ondanks alle tegenstand. En dan zul je daarvoor worden beloond. De Heer Jezus heeft dat beloofd: “Ieder die Mij belijdt voor de mensen, die zal ook de Zoon des mensen belijden voor de engelen van God” (Lucas 12:8).

Oordeelt daarom niets vóór de tijd, totdat de Heer komt, die ook wat in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar zal maken; en dan zal ieder zijn lof ontvangen van God!

(1 Korintiërs 4:5)

Daarom hoef je niet bang te worden omdat je weet dat je straks voor Gods rechterstoel geplaatst wordt. Je weet wie daarop zit: Dat is niet God, maar de Heer Jezus! De Vader “heeft Hem macht gegeven oordeel uit te oefenen, omdat Hij de mensenzoon is” (Johannes 5:27). Je weet toch dat de Heer Jezus heel veel van je houdt, zóveel dat Hij de hemel verlaten heeft om op Golgotha voor jou te sterven? Voor Hem hoef je daarom nooit bang te zijn!

De hemel

Na die rechterstoel zijn als het ware alle ‘geschillen’ uitgepraat. Er zal niets meer in jouw leven zijn waarover jij een andere mening hebt dan God. Alle sporen van je

vroegere zonden zijn dan uitgewist en je zult de eeuwigheid bij de Heer Jezus mogen doorbrengen.

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is [aan de andere mensen in de wereld] nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. [Maar wij weten het wel, want] wij weten dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is.

(1 Johannes 3:2)

Als wij in de hemel zijn, zullen wij oog in oog met de Heer Jezus staan. We zullen Hem prijzen als de machtige Overwinnaar, de 'Leeuw uit de stam van Juda'. Maar we zullen Hem daar ook zien als degene, die zich voor onze zonden aan God geofferd heeft, het 'Lam staande als geslacht' (Openbaring 5:5-6).

Hoe zal de hemel eruit zien? Dat weet ik niet. En ik vraag me zelfs af of je de hemel met menselijke woorden kunt beschrijven. Maar één ding is zeker: Het is de plaats waar de Heer Jezus is, waar je Hem zult zien en waar je Hem zult eren! "Uw ogen zullen de Koning in zijn schoonheid aanschouwen" (Jesaja 33:17).

Om ons naar die heerlijke plaats te brengen, komt de Heer Jezus naar de aarde terug. Daar mogen wij naar uitzien. We kunnen Hem verwachten!

Over de hemel en de hel

Het Vaderhuis

Als de Heer Jezus terugkomt, zal Hij alle gelovigen naar de hemel brengen. De gestorven christenen zullen worden opgewekt en een nieuw lichaam krijgen en de nog levende christenen zullen geschikt gemaakt worden om in de hemel te leven. Onze eindbestemming is het 'Vaderhuis', de plaats waar God zelf woont. Waar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest 'wonen', zullen jij en ik straks ook mogen zijn.

De Heer Jezus zal ons daar zelf brengen, want dat heeft Hij ons beloofd:

Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.

(Johannes 14:1-3)

Koningen over de aarde

Dan zal ook de tijd aanbreken dat wij met de Heer Jezus over de aarde zullen heersen.

Als wij nu naar Gods wil leven, zal Hij ons daar straks voor belonen. Dan zullen wij *koningen* worden en mogen wij over de aarde regeren. Ook dat wordt ons in de Bijbel beloofd: "Want als wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met

Hem leven; als wij verdragen, zullen wij ook met Hem regeren" (2 Timotheüs 2:11-12).

De Heer Jezus zal straks de Koning der Koningen zijn en iedereen zal zijn gezag moeten erkennen. Hij is de Vredevorst, 'op wiens schouder de heerschappij rust' (zie Jesaja 9:5-6). Maar wij zullen dan mét Hem mogen heersen!

Daarom roept de Heer Jezus ons op om toch vooral trouw te blijven aan Hem. Dat betekent nu de 'smalle weg' volgen. Maar straks zal die moeite ruimschoots worden beloond:

Wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, die zal Ik macht geven over de volken; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, zoals ook Ik die macht van mijn Vader heb ontvangen.

(Openbaring 2:26-27)

De Rechter van de aarde

Voor de ongelovigen ziet de toekomst er aanmerkelijk slechter uit. Want de aarde zal niet altijd blijven bestaan. Er komt een moment dat God de mensen zal oordelen.

Alles wat de mensen hebben gedaan, zal aan het licht komen. En voor allen die zich niet hebben bekeerd, zal het voorgoed te laat zijn: Zij zullen door God veroordeeld worden. "Maar de dag van de Heer zal komen als een dief [dus op een moment dat niemand het verwacht], waarop de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandend vergaan en *de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden*" (2 Petrus 3:10).

De Heer Jezus komt terug. Niet om opnieuw door de mensen gevangen genomen, veroordeeld en gekruisigd te worden, maar Hij zal komen als degene, die oordeelt: Hij verschijnt voor hen niet als *Redder* maar als *Rechter!*

Terstond nu na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen wankelen. En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen in de hemel; en dan zullen alle stammen van de aarde weeklagen en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid.

(Matteüs 24:29–30)

Wat zal dat een geweldig indrukwekkende gebeurtenis zijn! Vroeger werd de Heer Jezus door de mensen bespot en door koningen veracht. Maar als Hij straks opnieuw aan hen verschijnt, zal niemand zijn mond nog tegen Hem durven open te doen. God zelf heeft de Heer Jezus immers de macht gegeven om de aarde te oordelen:

En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij die daarop zit, heet Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen zijn als een vuurvlam en op zijn hoofd zijn vele diademen en Hij heeft een geschreven naam, die niemand kent dan Hijzelf. En Hij is bekleed met een in bloed gedoopt kleed, en zijn naam wordt genoemd: het Woord van God. En de legers die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, bekleed met wit, rein, fijn linnen. En uit zijn mond komt een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de naties slaat. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmigheid

van de toorn van God de Almachtige. En Hij heeft op zijn kleed en op zijn heup een geschreven naam: Koning van de koningen en Heer van de heren.

(Openbaring 19:11-16)

De grote, witte troon

Als de Heer Jezus straks met die majesteit terugkeert, zullen alle ongelovigen voor zijn troon moeten verschijnen. Niemand zal daaraan ontkomen.

Niet God, maar de Heer Jezus zal hen dan veroordelen. Niemand zal daarom straks tegen God kunnen zeggen dat zijn eisen aan de mens te zwaar waren, want op de troon zit een Mens die Gods eisen tot in de kleinste details heeft vervuld. En ook niemand zal God van liefdeloosheid kunnen beschuldigen, want de Rechter op de troon was eens als Heiland naar de aarde gekomen, maar zij hebben nooit in Hem willen geloven.

Al die mensen zullen straks voor Gods troon staan en hun vonnis aanhoren. Dan zal God hen naar hun 'eindbestemming' sturen: de hel, de poel van vuur, de eeuwige dood.

En ik zag een grote, witte troon en Hem die daarop zat, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, voor de troon staan; en er werden boeken geopend. En een ander boek werd geopend, namelijk dat van het leven.

En de doden werden geoordeeld volgens wat in de boeken geschreven was, naar hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de

doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden geworpen in de poel van vuur. Dit is de tweede dood: de poel van vuur. En als iemand niet geschreven gevonden werd in het boek van het leven, werd hij geworpen in de poel van vuur.

(Openbaring 20:11-15)

Alle ongelovigen wacht het eeuwige oordeel. God is rechtvaardig en heilig. Hij moet alle zonden oordelen. Maar God is ook liefde. Daarom heeft Hij zijn eigen Zoon gegeven, zodat wij door in Hem te geloven, niet verloren hoeven te gaan, maar ‘eeuwig leven’ mogen hebben (Johannes 3:16). Allen die nu in de Heer Jezus geloven, komen niet in de hel maar in de hemel.

Er zijn maar twee eindbestemmingen van de mens:  f het eeuwige oordeel  f de eeuwige zegen. En naar welke bestemming iemand op weg is, wordt op aarde beslist. Als hij zijn zonden belijdt en voor God wil leven, wordt het de hemel. Maar als hij dat niet doet, dan wordt het de hel. Meer mogelijkheden zijn er niet.

Wat is j ouw eindbestemming?

Een terugblik

Je bent nu aan het einde van dit boek gekomen. In de Bijbel hebben we gezien wie God is en wie de mens is. We hebben gelezen dat elk mens door God geoordeeld zal worden, maar

dat er een manier is om aan dit oordeel te ontkomen: door te geloven in de Heer Jezus.

Ik heb ook geprobeerd je iets duidelijk te maken over het leven met God. Dat heeft best moeilijke kanten. Leven naar Gods wil is niet altijd even gemakkelijk. Maar het heeft ook mooie kanten: Je mag weten dat je niet alleen staat, maar dat God voor je zorgt en dat je straks bij Hem in de hemel zult komen.

Kies het leven!

Het kan zijn dat jij je nog niet bekeerd hebt. Je kunt dit hele boek in één adem uitlezen zónder zelf met God te leven. Dan wil ik je nog eenmaal duidelijk waarschuwen: Nú kun je je nog bekeren!

Wanneer de Heer Jezus terugkomt, weet ik niet, maar erg lang kan het niet meer duren. Stel je beslissing om voor Hém te leven daarom niet langer uit: Morgen kan het te laat zijn! *“Zie, nú is het de welaangename tijd, zie, n’u is het de dag van de behoudenis”* (2 Korintiërs 6:2). Belijd je zonden nu het nog kan! Straks, als je voor Gods troon moet verschijnen, is het te laat. Dan is er geen vergeving meer, maar alleen veroordeling.

Je bent vrij om voor God te kiezen. Je bent ook vrij om voor jezelf te kiezen. Die keus heeft elk mens. Maar onthoud wel waar je keus je zal brengen: Het is óf de hemel óf de hel. De Bijbel maakt dat haarscherp duidelijk. *“Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht, door de HERE, uw God, lief te*

hebben, naar zijn stem te luisteren en Hem aan te hangen” (Deuteronomium 30:19–20).

Leven voor God...

Als je al wel een keus voor God en de Heer Jezus gemaakt hebt, dan mag je er zeker van zijn waar je straks uitkomt: in de hemel, in het Vaderhuis, bij de Heer Jezus!

Onthoud wel dat je nu *in de wereld* bent, maar dat je niet *van de wereld* bent (lees Johannes 17:11,14). Je leeft wel op aarde, maar je hoort bij de Heer Jezus. Je hoort dus eigenlijk in de hemel thuis, omdat de Heer Jezus daar is. Daar zal Hij je straks dan ook naartoe brengen.

Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid, naar de werking van de macht die Hij heeft om ook alles aan zich te onderwerpen.

(Filippenzen 3:20–21)

Nu ben je nog op aarde. Als je christen bent, mag je met God leven. Je mag nu al in het gebed met Hem spreken en je mag doen wat Hij je zegt. Je mag Hem danken en Hem eren. En je mag van Hem getuigen aan de mensen. Je mag helemaal voor Hem alleen leven!

Doe daarom niet met de wereld mee. Veel mensen leven vandaag alleen voor zichzelf. Ze trekken zich niets van God aan. Maar je weet waar hun weg eindigt.

De Bijbel leert je wat anders: Je hoeft niet langer in de zonde te leven, maar je mag Gods wil doen! Doordat de Heer Jezus voor jouw zonden aan het kruis gestorven is, is je alles vergeven en heb je de kracht om ook daadwerkelijk tot Gods eer te leven!

Maar jij, mens Gods, ontvlucht deze dingen en jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding, zachtmoedigheid. Strijd de goede strijd van het geloof; grijp het eeuwige leven, waartoe je geroepen bent en de goede belijdenis hebt afgelegd voor vele getuigen.

Ik beveel je voor God die alles in leven houdt, en voor Christus Jezus die voor Pontius Pilatus de goede belijdenis betuigd heeft, dat je dit gebod onbesmet en onberispelijk bewaart tot op de verschijning van onze Heer Jezus Christus, die de gelukkige en enige Heerser, de Koning der koningen en Heer der heren op zijn eigen tijd zal vertonen, Hij die alleen onsterfelijkheid heeft, die een ontoegankelijk licht bewoont, die geen mens gezien heeft of zien kan. Hem zij eer en eeuwige kracht! Amen.

(1 Timotheüs 6:11-16)

Nawoord

Je hebt dit boek nu uitgelezen. Ik hoop dat het je geholpen heeft een duidelijke keuze te maken om met God te leven. En ik hoop ook dat je erdoor geprikkeld bent geraakt om zelf de Bijbel te lezen.

De Bijbel is een echte goudmijn: Daarin vind je immers wie God is en wat de Heer Jezus allemaal voor jou en mij heeft gedaan en doet. En bovenal kun je erin lezen hoe God wil dat je leeft. De Bijbel is geen 'stoffig, oud boek', maar een moderne gids om je leven naar in te richten!

Zijn je nog dingen onduidelijk of mocht je vragen hebben, stel me die dan gerust. Via mijn site www.rudihakvoort.nl kun je met mij in contact komen.

Veel zegen gewenst in je leven met God!

Ten slotte

Van de hand van Rudi Hakvoort zijn meer boeken verschenen, waarvan de nieuwere nog in druk zijn:

Ongelooflijk Dagboek, Kok, Kampen, 2012.

De Man van Nazareth – Hoogtepunten uit het Leven van Jezus Christus, Lulu, 2012.

De Nachtgezichten van de profeet Zacharia – Deel I: Zacharia 1–3, Lulu, 2012.

Onbijbels Dagboek, Kok, Kampen, 2010.

Het mysterie van het lijden, Voorhoeve, Kampen, 2008.

Wie was Jezus eigenlijk?, Voorhoeve, Kampen, 2008.

De Leider uit het Jaar Nul, Kok, Kampen, 2007.

Een leerpad voor leiders – Leiderschap volgens Jezus, Lannoo, Tielt, 2005.

Jij en de kerk, herziene editie, 2012.

Namen van God in het Oude Testament, Initiaal, Den Haag, 1992.

Informatie over de verkrijgbaarheid van genoemde boeken vindt je op de website www.rudihakvoort.nl.

Wanneer je over dit boek contact wilt opnemen of de auteur wilt uitnodigen voor het verzorgen van de prediking in een kerkdienst of samenkomst, kun je via de website www.rudihakvoort.nl in contact komen.